

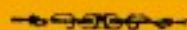
സ്വധർമ്മനാശ്വാനം

നന്മുതിരിയോനമോഷ്ടസഭയുടെ

മോട്ടോയ്ക്ക് ഉപസഭക്കാർ

തയ്യാറാക്കിയ

മെമ്മറോണ്ടം

26997.

സ്വയംമാനഷ്യാനം

നമ്പൂതിരിയോതാകേഷമസ്തോത്രം

കോട്ടയം ഉപസഭക്കർ

തദ്ദേശികിയ

മെമ്മറണ്ടം

1092 ചിങ്ങം 5-രും-നത്ത

ഒന്നാം വർഷികന്മാരായ്

പാസ്സാക്കിയത്.

L. S. Press—Kottakal.

1917

1 anna

൫ മിലം...൯.

26925.

നവ്യതിരിമാരുടെ സ്വയംഭരണാനുമതിപ്പാടി

കോട്ടയ്ക്കൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ ഭരണസഭക്കാർ തയ്യാറാക്കിയ

മെമ്മോറാണ്ടം

1092 മേടമാസം 24-ാംനൂട്ടിയ കോട്ടയ്ക്കൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ ഒരു യോഗത്തിൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ വെബ്സൈറ്റ് വാർഷികയോഗത്തിൽ ചർച്ചാക്കിയതും, ഈ ഉപസഭയ്ക്കു അയച്ചുതന്നതും ആയ നവ്യതിരിമാരുടെ സ്വയംഭരണാനുമതിയുമായ ഒരു തീർപ്പിന്റെ നേർ പകർപ്പ് വായിച്ചു വീക്ഷിക്കുകയും കരിപ്പിലേനാശ യണൻനവ്യതിരി അവർകൾ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും കഴിഞ്ഞുപോയതും മുമ്പ് നവ്യതിരി അവർകൾ അയച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തപ്രകാരം നവ്യതിരിമാരുടെ സ്വയംഭരണാനുമതി എടുത്തു വിധം ക്രമപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും മറ്റും സംഗതിക്ക് ഒരു സ്ത്രീ തയ്യാറാക്കി ഉപസഭയുടെ പൊതുയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഈ ഭരണസഭക്കാരെ അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

2. നവ്യതിരിമാരുടെ സ്വയംഭരണാനുമതിപ്പാടി തയ്യാറാക്കുന്ന ഈ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ അപ്പോഴു കാണിച്ച അഞ്ചു സംഗതികൾ പ്രത്യേകമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു:—

(a) ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപവും, ലക്ഷണവും, എ

7000

(b) കേരളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രത്യേകമായ ധർമ്മങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്?

(c) നവ്യതീരിമാരുടെ പര്യാപാരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള പ്രതിബന്ധവും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഏതൊക്കെയാണ്?

(d) ഇവക പ്രസിദ്ധീകരണം (ഉണ്ടെങ്കിൽ) ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണ്?

(c) ഇപ്പോഴത്തെ കലാത്തിനസരിച്ച നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വഭാവ ഉള്ള ധർമ്മചാരുക്കൾക്ക് വ്യാപാരത്തിനും വരുമാനത്തിനുമായി തുടങ്ങിയത് അത് ഏതു വിധം വേണം?

[illegible]

വക്കുകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥവും ധർമ്മമെന്നവാക്കുകൊണ്ടു നാം പറയുന്ന അർത്ഥവും എന്താണു യോജിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കാം. അവരുടെ നിയമശാസ്ത്രവും ജനസമുദായത്തിന്റെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ഓരോ പണ്ഡിതനും രാജ് ഓരോ കാലത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ വേദങ്ങളിലും സൂതികളിലും പറയപ്പെടുന്ന ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്താണെന്നുണ്ടല്ലോ ഇനി ആലോചിക്കേണ്ടതു്. ബ്രഹ്മവിസ്താരത്തിലും വളരെ തിഷ്ണയിച്ചും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവവും, വിഭാഗങ്ങളും മറ്റും കൃത്യമായി ആലോചിക്കുവാൻ ഈ ചുരുങ്ങിയ മക്കളോരാനുഭവത്തിൽ സ്ഥലമനുവദിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ പ്രകൃതകായ്ക്കുതന്നെ ആവശ്യമുള്ളതോളംമാത്രം പറയുന്നതു് ഒഴിച്ചു കൂടാത്തതാകയാൽ അത്രമാത്രം അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ എടുത്തുപറയാം. സൂതികളുടെ അർത്ഥം ആലോചിക്കുമ്പോൾ വർണ്ണശ്രമങ്ങളുടെ പ്രഭാവത്തെപ്പറ്റായാണു ഒന്നുമതായി നമുക്കു് ഒരു ബോധമുണ്ടാകുന്നതു്. വർണ്ണധർമ്മങ്ങളും ആശ്രമധർമ്മങ്ങളും ഇപ്പോൾ ചില വിശ്വാസക്കാർക്കു കൂടി കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആവക ധർമ്മങ്ങൾ നമ്മുടെ ഹിന്ദുസമുദായത്തിന്റെ നിലനില്പിന്നും രക്ഷക്കും വളരെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാകയാൽ ആവക ധർമ്മങ്ങളെ ആവുന്നിടത്തോളം കൈക്കൊള്ളേണ്ടതും അനുസരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. ഈവക വർണ്ണശ്രമങ്ങളിൽ കാലത്തിനനുസരിച്ചു വല്ല മാറ്റങ്ങളും വന്നുചേർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതുകളിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്നതായ തത്വങ്ങൾ വിട്ടുകളയാതേയും അതുകളെ പ്രമാണപ്പെടുത്തിയും നമ്മുടെ പ്രത്യേകമായ കാലദശാവസ്ഥകൾക്കനു

സരിച്ചു രക്ഷിച്ചു പോരേണ്ടതു നമ്മുടെ കൃത്യമാകുന്നു.

ആദ്യത്തിൽ ബ്രാഹ്മണൻ, ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ശൂദ്രൻ ഇങ്ങനെ നാലു ജാതികൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനും അവർ പ്രത്യേക ചില പ്രവൃത്തികളെ വിഭജിച്ചുകൊടുത്തുവന്നും അതിൽ വൈദികനായും, തപസ്സിനെ അല്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്യാത്മികരംഗത്തിലെ യർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായും ഉള്ള ആചാരങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണർക്കും ലോകത്തിന്റെ രക്ഷാകാരകന്മാരും, യുദ്ധസംബന്ധമായ പ്രവൃത്തികളും ഷത്രിയർക്കും, കൃഷി, വാണിജ്യം, പാശുപാലം മുതലായി നാട്ടിലേക്കു യനസമുദായം ഉണ്ടാക്കുന്നതായ വൃത്തികൾ വൈശ്യർക്കും മേൽപാഞ്ഞ മൂന്നു വിധവൃത്തികളിലും സഹായം ചെയ്യുന്നതായും ജനസംഗ്രാമത്തിന്റെ തുടർഗതിക്കായ്ക്കായും ഉള്ള മറ്റൊരല്ല പ്രവൃത്തികളും ശൂദ്രർക്കും നിയമിച്ചു വെക്കുകയാണ് ചെയ്യുക എന്നും നാം കാണുന്നു. പ്രവൃത്തിവിഭാഗത്തിന്റെ ആചര്യകതയെപ്പറ്റി പാശ്ചാത്യന്മാരായ ഹെക്തർ, ഹെൻരി, മറ്റും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു നമ്മുടെ സൂതികാരന്മാരായ മഹർഷിമാർ കണ്ടുപിടിച്ചതായ ഈ വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചു ഹെൻരിയുടെ പറ്റി വിശദമായി പഠനം നടത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പ്രസ്തുത നാലുവിധമായ വസ്തുതകളിൽ ആദ്യത്തെ ധർമ്മത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ആലോചിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നുവെച്ചാൽ വൈദികനായും സ്മാരണമായും ഉള്ള ധർമ്മാചാരങ്ങളെപ്പറ്റി നാം നാം മുഖ്യമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു്. ഇതിന്നുപുറമെ ബ്രാഹ്മണർക്കു വിധി തന്നെ നാലുശ്രമധർമ്മങ്ങളെയും ചാനിക്കാവുന്നതാണ്. ബ്രാഹ്മണൻ, ഗൃഹസ്ഥൻ, വാനപ്രസ്ഥൻ, സന്ന്യസ്തൻ ഇങ്ങനെ നാലുശ്രമികളെ ബ്രാഹ്മണനുടെ ഇ

ടയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ നാവിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ആശ്രമത്തിലല്ലാതെ ബ്രാഹ്മണന്റെ ജീവിതവാനുപാസകനല്ല. ആശ്രമജീവിതം ബ്രാഹ്മണരുടെ മാതൃകാജീവിതമാകുന്നു. അതാണ് ആവർത്തന ആശ്രമത്തിനുള്ള നിയമം. വിവരണത്തിലുള്ളതാണ്. ആശ്രമജീവിതം മാത്രമല്ല വർണ്ണങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു കേവലം അനുസരിച്ചാകുന്നു. അതിനാൽ ഹിന്ദു മതപ്രകാരം ഈവക വൈദികർക്കുള്ള അനുഭവത്തിലും, ആചരിക്കാനും തെറ്റാതെ അനുസരിക്കാനും കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാർ എപ്പോഴും ചുമതലപ്പെടുത്താറുണ്ട്. അവർ ഈ ചുമതലയെ നിറവേറ്റാത്തപ്പോൾ ആശ്രമത്തിനുള്ള ലോകത്തിൽനിന്ന് അന്യമായി പോകുകയും ആ പത്തത്തിൽ നാട്ടിലെ സൽഗുണങ്ങൾ മിക്കയും ഇല്ലാത്തവയായും, അതുനിമിത്തം ജനസമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെല്ലാം തെറ്റാതെത്തീർന്നുവെന്ന് സഹിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ നമ്പൂതിരിമാർ മേൽപ്പറഞ്ഞതായ അവരുടെ ചുമതലയെ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതല്ലാതെ നിവൃത്തിപ്പെടാത്തതാണ് അങ്ങനെയുള്ള പ്രവൃത്തിയും അതിനുള്ള പ്രവൃത്തികളും.

4 കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രത്യേകമായ ധർമ്മങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്?—വൈദികങ്ങളായ കർമ്മങ്ങൾ വിധിപ്രകാരം നടത്തുകയും തപസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ ആശ്രമത്തിനുള്ള വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ആണ് ബ്രാഹ്മണരുടെ മുഖ്യമായ ധർമ്മമെന്നു മേൽവകുപ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. ശ്രൗതം, സ്തോത്രം ഇങ്ങനെയുള്ള വൈദികകർമ്മങ്ങൾ മണ്ഡിതത്തിലാണ്. അതിൽ സ്തോത്രകർമ്മങ്ങൾ എല്ലാബ്രാഹ്മണർക്കും നൽകേണ്ടതായിട്ടുള്ളതാണ്. ശ്രൗതകർമ്മങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകം ചില ഇല്ലക്കാർ മാത്രമേ

ചെയ്തുവരികളിട്ടു. ഗർഭാധാനം മുതലായ യോഗ്യശക്തിയ കൾ സ്പോർത്തങ്ങളായ കർമ്മങ്ങളാകുന്നു. അഗ്രാധാനം, അഗ്നിപ്രോക്ഷനം, അഗ്നി മുതലായവ ശ്രോതകർമ്മങ്ങളി മാകുന്നു. ഇതു കൂടാതെ അനേകം യജ്ഞങ്ങൾ ദേവങ്ങളിൽ വിധിച്ചു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുകൾക്കും മലയാളി ത്തിൽ ഇപ്പോൾ ചെയ്തുവരുന്നില്ല. ഈ ശ്രോതസ്സാർത്ഥ കർമ്മങ്ങൾ നമ്മുടെ ആചാരവിധികൾക്കനുസരിച്ച് നമ്പൂതിരി മാർ വിശുദ്ധമായ നടത്തേണ്ടതാകുന്നു. അദ്ധ്യയനം, അദ്ധ്യാപനം, യജനം, യാജനം, മനം പ്രതിഗ്രഹം ഇങ്ങിനെ യുള്ള ഷിരോക്കർമ്മങ്ങളുടെ അധികാരം ബ്രാഹ്മണർക്കുള്ളതാക ന്നു. ഇവയെ കർമ്മങ്ങളുടെ വിഷയമായ വിവരണം ആ വശ്യമാണെങ്കിലും തൽക്കാലം ഞങ്ങൾ അതിന്നു് ഒരുങ്ങു ന്നില്ല. മലയാളത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട സൂത്രങ്ങൾക്കും സൂചി കൾക്കും അനുസരിച്ചു കർമ്മങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതാണെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

എന്നാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ധർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റിച്ചിരിക്കി രുന്ന സമയം ഏതെല്ലാം അവർക്കു ധർമ്മജ്ഞതാണെന്നു കൂടി ചിന്തിക്കുന്നതു ആവശ്യമാണല്ലോ. പാശ്ചാത്യപരി ഷ്ഠാതം നമ്മുടെ ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ പ്രചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിട്ടു കുറെക്കാലമായി. അവരുടെ (പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ) നാഗരികത്വവും വളരെ പുഷ്ടിയിൽ വന്നിരിക്കുന്നതായ സാഹിത്യഗുണങ്ങളും ബാഹ്യജീവിതത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ ലൌകികജീവിതത്തിൽ അവർ സ്വന്തം വിചിത്രീകരിക്കുന്നതായ വിഭവങ്ങളുടേയും ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനത്തിനേറായും, ഭൗതിക അധ്വനയും ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങി പല സംഗതികളാലും ഇന്ത്യക്കാരായ നമ്മുടെ മനസ്സ് പലപ്പോഴും ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നു. അതുനിമിത്തം നമ്മുടെ പുരാതനമായ ഹിന്ദു

ജീവിതത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ നാം പലപ്പോഴും വിസ്മരിച്ചു പോകുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികപരിഷ്കാരമാണ് ബാഹ്യപരിഷ്കാരത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതെന്ന് നാം മറന്നു കളയുന്നു. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിലും, ആവക വിദ്യകളിലും, ശാസ്ത്രങ്ങളിലും, നമുക്കു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതായും, അനുസരിക്കേണ്ടതായും ഉള്ള അനേകം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ ബാഹ്യപരിഷ്കാരത്തെ മാത്രം കാതലാക്കി അന്ധപരമ്പരയായി ആവയുടെ ബാഹ്യജീവിതത്തെ മാത്രയയാക്കി നമുക്കു ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നത് ഭരിക്കലും നന്നായിരിക്കുകയില്ല. ബാഹ്യപരിഷ്കാരം കേവലം തുറച്ചുമാണെന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ ആദ്ധ്യാത്മികപരിഷ്കാരത്തെ ബാധിക്കുന്നതായ ബാഹ്യപരിഷ്കാരം ഭരിക്കലും സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നു ധാരാളം ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രാതസ്സാനം, സപ്താഹ്യം, ശുചിയായ ഭക്ഷണം, പരിശുദ്ധമായ ജീവിതം (രാഗദ്വേഷാദികൾ കൂടാതെയും സമാധാനം, ഭക്തി, സമുദയസ്നേഹം, മേലായ ഗുണങ്ങളോടും കൂടിയുള്ള ജീവിതം) ഇതുകൾ എല്ലാം വിടാതെ കൈക്കൊള്ളുകയും, സമ്പ്രദായനം മുതലായ നിത്യകർമ്മങ്ങളും, ആനന്ദം മുതലായ വൈദികവിധികളും തെറ്റാതെയും വീഴ്ചവരായതും നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ദേഹശുദ്ധിയും, ആത്മശുദ്ധിയും, നവ്യതീരിമാരുടെ ഒരു പ്രത്യേകധനമാണെന്നു നാം ധരിച്ചിരിക്കണം. ഈ അവസ്ഥയിൽ നമുക്കു ആശ്രമജീവിതത്തെ സ്സംബന്ധിച്ചുകൂടി രണ്ടു വാക്കു പറയാവുന്നതാണ്. ഉപനയം കഴിഞ്ഞ് സമാവർത്തനം വരെയുള്ള കാലമാണ് ബ്രഹ്മചര്യപ്രമേയത്തിൽ ഏതും ഇരിക്കുന്നത്. ഈ കാലം നമുക്കു നാലുകൊല്ലം മുതൽ ഏഴുകൊല്ലം വരെ നിലനില്ക്കുന്നു. വാസ്യം പറയുന്നതാ

താൻ ഇത്ര ചുരുങ്ങിയകാലംകൊണ്ടു ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഭീ
 ക്തിച്ച് ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിലേക്കോ, മറ്റവല്ല ആശ്രമങ്ങളി
 ലേക്കോ, പ്രവേശിക്കുവാൻ തക്കതാഗ്രന്ത നമുക്ക് ഉണ്ടാവു
 മെന്നു ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുകൂടാ. ആശ്രമജീവിതമാണ്
 ബ്രാഹ്മണരുടെ മുഖ്യധർമ്മമെന്നു ഞങ്ങൾ മുന്പു പറഞ്ഞിട്ടു
 ണ്ടല്ലോ. ഈ തത്വത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യം സമ്മതിക്കുന്ന
 പക്ഷം ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ടു മു
 ളിക്കുന്നതു ശാസ്ത്രംകൊണ്ടും, യുക്തികൊണ്ടും ആലോചിക്കു
 മ്പോൾ കേവലം അനാചിന്തമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരി
 കുന്നു. ചുരുങ്ങിയ പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലവും, ഏറിയു നാല്പതെ
 ട് സംവത്സരവും, ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഭീകിച്ചു പോന്നി
 രുന്നവെന്നു മനസ്സുതിയിൽ കാണുന്നു. അന്നുണ്ടായിരുന്ന
 ഗുരുകുലവിദ്യാഭ്യാസം ബ്രഹ്മചര്യശ്രമകാലത്താണ് ആ
 ര്യന്മാർ നടത്തിപോന്നിരുന്നതു്. ഈ ആശ്രമത്തിന്റെ
 അവസാനത്തോടുകൂടി വിദ്യാഭ്യാസം ഏതാണ്ടു മുഴുകുക
 യും, അതിന്നുശേഷം ബ്രാഹ്മണർ ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിലേ
 ക്കോ, മറ്റു വല്ല ആശ്രമങ്ങളിലേക്കോ, പ്രവേശിക്കുകയും
 ചെയ്തിരുന്നു. ആശ്രമത്തിലല്ലാതെ ബ്രാഹ്മണർ വേറെ
 എന്തും ഇരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള തത്വം അവർ എ
 പോഴും പ്രാബല്യപ്പെടുത്തിപ്പോരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ
 വക സംഗതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോഴും ആശ്രമജീവിത
 ത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും നമ്മുടെ
 ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം, (ഗുരു
 കുലാസരം) അതിന്നുശേഷം നാം അനുവർത്തുവരുന്ന
 ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും കേവലം നവോത്ഥാന
 മെന്നു പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നമ്മുടെ ആശ്ര
 മജീവിതം കുറെ അധികം നന്നായി സംസ്കരിക്കുകയും ആ

സ്വാമികൾക്കുതന്നെ പ്രബലപ്പെടുത്തുവാൻ കഠോർക്കുടി ശ്രമിക്കുകയും, ചെയ്യാൻ താല്പര്യമുള്ളതിൽ, ബ്രാഹ്മണർ എന്നുള്ള ശബ്ദവും കൂടി കേവലം നാമമാത്രമായി പരിണമിച്ചു കൾ. ബ്രഹ്മചര്യം ശ്രമത്തിന്റെ സംസ്കാരങ്ങളുൾക്കൊണ്ടും, ശുഭകൃത്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും, ബുദ്ധർ ഇതോടുകൂടി വേദം തയ്യാറാക്കുന്നതായ വിദ്യാഭ്യാസമെന്താവാം എന്നതിൽ കുറെ അധികം വിസ്മയമായി പറഞ്ഞിരിക്കുകയുണ്ട് അതിനേപറ്റി ഇവിടെ എടുത്തു പറയുന്നില്ല. മറയ്ക്കു ആശ്രമങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി കുറെ പറയേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ ബ്രഹ്മചര്യം വേണ്ടധിധം നിവൃത്തിക്കുതന്നെ മറ്റുള്ള ആശ്രമങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നതായാൽ ആവക ആചാരങ്ങളും, തപാപ്രവൃത്തിയും വേണ്ടധിധം പ്രമേയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ കേവലം പ്രയാസമായിരിക്കും. അതിനാൽ ബ്രഹ്മചര്യം ശ്രമത്തിൽ നയ്യതിരിമാർ ധാരാളം ശ്രമമെടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ബ്രഹ്മചര്യം കഴിഞ്ഞതിനാൽക്കൂടി എല്ലാ ദിവസത്തിലും വിവാഹം കഴിക്കേണ്ടതെന്നും കേരളാചാരങ്ങൾ നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. സമാധാനത്തിനനുസൃതം സ്ത്രീകൾക്കായി ജീവിച്ചുവരുന്ന നയ്യതിരിമാർ മലയാളത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടല്ലോ. “ജ്യേഷ്ഠഭാഗ്യഹിതം വേദം” എന്നും “ശോഭാസുന്ദരവർത്തനം” എന്നും ഉള്ള ശങ്കരസ്മൃതിവചനങ്ങൾ പ്രകാരം ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ വിവാഹം ചെയ്ത് അഗ്നി തോടുകൂടി ഇല്ലത്തു താമസിക്കുകയും ഒരുപാടനു, ദൈവശപ്തം വേദമുതലായ യജ്ഞകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ശേഷമുള്ള സോദരന്മാർ സ്നാതകജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു സമാജ്ഞയും മുതലായ തപാപ്രവൃത്തികൾ വിജ്ഞാപന നടത്തിവരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സ്നാതകജീവിതം ആശ്രമജീവിതത്തിൽ

അന്തർവേഷമോ എന്നുള്ള സംഗതിയിൽ ചില സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനെപ്പറ്റി സ്വല്പം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം. പരാഗരസ്യതിയിലും, അർക്കൻ മാധവീയവ്യാഖ്യാനത്തിലും, സ്തോതകന്മാരുടെ ജീവിതസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അചർക്ക് അഗ്നിയില്ലെങ്കിലും നിരഗ്നികമായ ഗൃഹസ്ഥകർമ്മങ്ങളെല്ലാം അവർ നടത്തിവരുന്നു. ദേവൻ, ദ്രുധി, പിതൃക്കൾ, ഭൃതന്മാർ മനുഷ്യർ—ഇവർക്കു ഗൃഹസ്ഥന്മാർ നിത്യം ചെയ്യേണ്ടതായ യജ്ഞങ്ങളെ സ്വപ്നാഭാവംകൊണ്ടും, തിപ്പണങ്ങൾകൊണ്ടും, സ്തോതകന്മാരും ചെയ്യുവാനാണ്. ഈവക കർമ്മങ്ങൾ അഗ്നിയോടുകൂടി ചെയ്യാറില്ലെന്നുള്ളത് അതിനാൽ സ്തോതകന്മാർ ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിൽ അന്തർജചിച്ചുപോകുന്നത് വിചാരിക്കണം. “ഗൃഹസ്ഥസ്സ ദൃശീ കന്യാമുദോദേഹക്” എന്ന ഭാഷ്യവചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഗൃഹസ്ഥശബ്ദത്തിന്നു സ്തോതകത്വം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. “അലാഭമകസ്തകാന്തഃ സ്തോതകത്രം ചരേൽ, അപിവാക്കന്ത്രിയായഃ പുത്രമുല്പാദയേത, ശുഭദ്രവ്യംവാ” എന്നുള്ള വൈദീനസീ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥമാദ്ധ്യക്ഷിക്കാമ്പോഴും അയ്യംഗീതി സഹസ്രം സ്തോതകന്മാർ ധർമ്മപുത്രന്മാർ ഭജിച്ചു പനത്തിലേക്ക് പോയി എന്ന് മഹാഭാരതത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംശയിക്കാത്തപോഴും സ്തോതകന്മാർ സാഗ്നികരായ വിചാഹം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും തപസ്സിന് യാതൊരു വിഷ്ണുവും പരാജയം അവർ ആശ്രമജീവിതത്തിൽ കരണ വർത്തിച്ചിരുന്നെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ ധാരാളം വഴികാണുന്നുണ്ട്. ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ തപഃ തപസ്സും ഗർഭമോളിഗുണങ്ങളും ആരണവും അധ്യയനം മുതലായ കർമ്മങ്ങളാൽ ഈവക സത്പുണ്യങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്ക

വൻ സ്നേഹകന്മാർക്കും സാധ്യമാണെന്നും, ആലോചിക്കുമ്പോൾ സ്നേഹകന്മാർ ഭീഷിച്ചുവരുന്ന നന്മകളിലൊന്നെങ്കിലും പരിശുദ്ധജീവിതമാകുന്നു. അത് ആശ്രമജീവിതത്തിൽ അന്തർഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. കേരളാചാര്യപ്രകാരം താമ്രസമ്പ്രദായം പ്രബലപ്പെട്ട കിടക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരർത്ഥം അഗ്നിയോടുകൂടി ഗൃഹസ്ഥശ്രമം അനുസരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം ആ ഗൃഹം താമ്രമലക്കൊല്ലം നന്മകൾക്കും, വന്നുചേരുന്നതും, ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവിന്റെ പൂത്രൻ, അസ്തമയകളെ പൂത്രനിർവ്വേഷം പിതൃകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൽ മതിയാവുന്നതാണെന്നും നാം അറിയുന്നുണ്ട്.

സ്നേഹകന്മാരായ നന്മകളിലൊന്ന് അനന്യജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീകളിൽ ഗമിച്ചുവരുന്നതും കരം കർമ്മപരമായതാണെന്ന് ഇന്ത്യയിൽ ചിലാമ്പുനാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ല. മേൽപ്രസ്താവിച്ച പൈതൃകസീദ്ധനത്തിന്റെ അർത്ഥം ആലോചിക്കുമ്പോഴും, “ഗുഹാസ്വരാനുഭവോദ്യേഗ ഗുഹാനപ്രതിജ്ഞാമതഃ” എന്നുള്ള സൂതിധർമ്മം കൊണ്ടുമാണ്, മന, യാജ്ഞവല്ക്യൻ, പരാശരൻ, മുതലായ സൂതികാരന്മാർ ബ്രാഹ്മണരും അനന്യജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീകളും തമ്മിൽ നമുക്കുവന്നിരുന്ന സംസർഗ്ഗത്തിൽ ജനിക്കുന്ന സന്താനങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും കർമ്മപരങ്ങളെപ്പറ്റിയും, പരമജിവിതത്തിലൊന്നെങ്കിലും ചിന്തിക്കുമ്പോഴും, കേരളത്തിലെ മതമതങ്ങളായ സമ്പ്രദായപ്രകാരം നടപ്പുള്ള സംബന്ധരീതി നന്മകളിലൊന്നെങ്കിലും തപസ്സിനേക്കാൾ കർമ്മപരമായതാണെന്നും ഓരോ ഓരോന്നിനും അർത്ഥം വിചാരിക്കുന്നില്ല. അത് കൊണ്ട് അവരുടെ പരിശുദ്ധജീവിതത്തിന് താമ്രമലക്കൊല്ലം വരുന്നതല്ല. അങ്ങനെയുള്ള അഭിപ്രായത്തിൽ ത

പസ്സിനു വില്ലംകൂടാത്തവിധം ജാതികൊണ്ടും, ആചാരനടവടികൾകൊണ്ടും, ഏതാണ്ട് പരിശുദ്ധ ജീവിതത്തെ അലംബിച്ചുപോരുന്ന മതമേതായ അവാട്ടുകളിൽ ബന്ധം ഉണ്ടാവുന്നതു കേവലം ദോഷകരമാണെന്നു തോന്നില്ല. എല്ലാവരും വിവാഹം ചെയ്യുകയും, ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിൽ വൈദികകർമ്മങ്ങളോടും പരിശുദ്ധജീവിതത്തോടും, കൂടി വഴ്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെങ്കിലും, ധനസംബന്ധമായ ചില പ്രധാനസംഗതികൾ ആജ്ഞാപിക്കുമ്പോഴും, ജനങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നതോടുകൂടി കൂടുതലായി ഭാഗം വശതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആ സംഗതിയുടെ ആപൽക്കരമായ ഭാവിയിലുപരി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും കിഴക്കൻ ജില്ലകളിലെ ബ്രാഹ്മണസമുദായങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്നതായ ഭാരിദ്രാവസ്ഥയും, വൃത്തിഹീനതയും, ആജ്ഞാപിക്കുമ്പോഴും, മറ്റു അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ ജനബാഹുല്യം നിമിത്തവും വിചാഹസംബന്ധമായ മറ്റാനേകം ദുഃഖങ്ങൾ നിമിത്തവും, ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതായനിക്രാന്തർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും ശ്രീ പരശുരാമനാൽ നിന്ദരിക്കപ്പെട്ട കേരളാചാരം വളരെ പ്രശസ്തമാണെന്നു് തങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ ആചാരത്തിന്റെ സഹജമായ ഗുണം നിമിത്തം നമ്പൂതിരിമാർ ഭാരിദ്രാവസ്ഥയിൽപ്പെടാതെ അവരുടെ സ്വയമ്ഭൂതസ്ഥാനം നിവ്വഹിച്ചുപോകാൻ ത്രാണിയുള്ളവരായതീരുന്നു. ഭക്ഷണത്തിന്നും വേദായുജ്ജനിത്യാവശ്യങ്ങൾക്കും മുട്ടുള്ള നമ്പൂതിരികളുംബങ്ങൾ കൈമുതക്കമാണ്. ഈ ഗുണം മറ്റു ജില്ലകളിൽ കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ പ്രസ്തുതകേരളാചാരത്തെ തെറ്റാക്കുന്നത് ദോഷകരമാണെന്നും, നമ്പൂതിരിമാർതാപാവൃത്തിയും, സാധ്യമായവും, മറ്റുള്ളസാതിക

ധർമ്മത്തിനും ഭരിക്കലും കളയാതെത്തന്ന ജീവിതം കഴിച്ചു കൂട്ടേണ്ടതാണെന്നും, ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കൊള്ളുന്നു.

(5) നമ്പൂതിരിമാരുടെ ധർമ്മാചാരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് വല്ലപ്പ്രതിബന്ധവും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാമാണ്?—പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം അധികമായി പ്രചാരത്തിൽ വരുന്നതോടുകൂടി നമ്പൂതിരിമാരായ നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിലും, ആദർശങ്ങളിലും ഭിന്നപ്രതിവ്യത്യാസങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നതാണ് ഇതിനു മുന്പോത്ത വകുപ്പിൽ സ്വല്പം ഞങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കേണ്ടതായി. നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായി കൊണ്ടുവരുന്ന വ്യത്യാസം നിമിത്തം നമ്മുടെ നിത്യചിലവുകൾ വർദ്ധിച്ചുപോകയും അതുനിമിത്തം ധനസമ്പാദ്യത്തിന് ചിലവുപതിച്ചുമാറ്റങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടി വരികയും, ആയകാലത്തും പലപ്പോഴും നമ്മുടെ പെണ്ണിനും, ആശ്വാസികരായ സ്വന്തത്തിനും, വിരോധമായിപ്പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദർശങ്ങളിലുള്ള വ്യത്യാസം നിമിത്തം വന്നുചേരുന്ന ദർപ്പങ്ങൾ ഇതിലും അധികമാണ്. പാശ്ചാത്യന്മാരെ മാതൃകയാക്കിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ ദാരുണമായ ജന്മത്തിലുള്ള അനേകം യോഗ്യന്മാർ അവരുടെ ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നതു നാം നിത്യം കാണുന്നുണ്ട്. ഈ സംഭവത്തിന്നു തക്കതായ കാരണങ്ങൾ ഇല്ലെന്നില്ല. പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ സാഹിത്യവിഷയമായും പ്രകൃതിശാസ്ത്രം ശാഖീശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം—ഇങ്ങനെയുള്ള അനേകം ശാസ്ത്രങ്ങൾ വിഷയമായും ഉള്ള യോഗ്യതകൾ നമുക്കു ഭിന്നപ്രതി പരിചയപ്പെടുവരുന്നു. അതിനുമുമ്പെ അവരുടെ (ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ) രാജകീയമായ ശക്തിവിമലത സേതുപയ്ക്കുന്നതുള്ള നമ്മുടെ രാജ്യത്തു മുഴുവ് പ്രബല

പ്പെട്ടവന്നിരിക്കുന്നു വെന്നമാത്രമല്ല ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നാവികശക്തിമൂലം വേറെ അനേകം രാജ്യങ്ങളും ഭൂപ്രകൃതി അവരുടെ അടങ്കലായി കീഴിൽ വന്നിരിക്കുന്നതോടുകൂടി അവരുടെ ധനസംബന്ധമായും വ്യാപാരസംബന്ധമായും, രാജകീയ സംബന്ധമായും, ഉള്ള യോഗ്യതകൾ ഇവോ വരിച്ചുപരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈവകുശക്തികളും യോഗ്യതകളും നാം നിത്യം കാണുന്നസമയം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ പലപ്പോൾ പാശ്ചാത്യരാജ്യകൾക്ക് ഭ്രമം ജനിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടവാനില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ പുരാതനമഹർഷിമാരുടെ മാതൃകാജീവിതത്തെ ബാഹ്യപരിഷ്കാരപ്രധാനമായ ഇപ്പോഴത്തെ പാശ്ചാത്യജീവിതവുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ കുറെ പരിപൂർണ്ണവത്ത് ആദ്യം പറഞ്ഞ മാതൃകയാണ് വാസ്തവത്തിൽ നല്ലതെന്നു തോന്നാതിരിക്കയില്ല. പക്ഷെ ഇതുതന്നെ കൂടിത്തട്ടിച്ചുനോക്കുവാനും, അവകളിലെ ഗുണഭാവങ്ങളെ കൂലംകണ്ടുമായി നിരൂപിക്കുവാനും, കൈപരിപൂർണ്ണവർ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കുറഞ്ഞുവന്നിരിക്കുന്നു. പ്രയാസമേറിയ ഈ ഉദ്യമത്തിന്നു നമ്മുടെ പുരാതനമായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിന്നു പുറമെ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ പഠിക്കുകയും, ആവക സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളും, ശാസ്ത്രങ്ങളും, വായിക്കുകയും, അതിൽ അന്തർദ്വിച്ചുകിടക്കുന്ന സംഗതികൾ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുകയും, വേണ്ടി വരും. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ആധുനികപരിഷ്കാരപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതായ നമ്മുടെ പഴയശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അന്തർദ്വിച്ചുകിടക്കുന്നതെല്ലാം പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തെക്കാൾ ഇവോ അധികം മഹാത്മ്യമുള്ളവയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുതിരിക്കയില്ല. ഇത് പ്രസ്താവിച്ച വിധം നമ്മുടെ ആശയങ്ങളിൽ വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഭ്രമം നിമിത്തം പഴയ ധർമ്മങ്ങൾ

ങ്ങളിൽ പ്രതിപത്തി ദിനങ്ങളും കണ്ടുവരുന്നു. ആവക ആചാരങ്ങളുടെ പരിമാണമായ തപാലം ധരിക്കാൻ മാത്രമുള്ള പഠിച്ചുനായിരുന്നവരിൽ ഈദോഷം വന്നിരുന്നില്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ ബ്രാഹ്മണരായ നമ്മുടെ സ്വയംനായിരുന്ന സംസ്കൃതത്തിലും, ആവക ശാസ്ത്രങ്ങളിലും അറിവുള്ളവർ വളരെ ചുരുങ്ങിയവരാണ്. ഇതിന്നു പല കാരണങ്ങളുണ്ട്. ആകാശം ഈ ചുരുങ്ങിയ മലയാളങ്ങളിൽ എടുത്തുപറയുവാൻ ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു, സംസ്കൃതത്തിലും, അസംബന്ധമായ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും, നമ്മുടെ അഭിപ്രായത്തിന്റെ ന്യായവും പാശ്ചാത്യമാത്രം പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിന്നു വരുന്നതായ വ്യത്യാസവും ആദർശങ്ങളിലുള്ള ഭൂമിയും, ഇങ്ങനെ മൂന്നുവിധം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നമ്മുടെ ധർമ്മാരങ്ങൾക്കു തടസ്സമായി വരുന്നുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ അറിവായപ്പെടുത്തുകയുണ്ട്.

6 ഈവക പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണ്?— നമ്മുടെ ധർമ്മാരങ്ങൾക്കു മുഖ്യമായി മൂന്നു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ അതായത് (1) നമ്മുടെ പൗരസ്ത്യവിദ്യകളുടെയും അവയിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന ആധ്യാത്മികതപാലുകളുടെയും, ദോഷമായ അറിവ് (2) പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരശക്തിയുടെയും, മറ്റൊരു ധനസംബന്ധമായ സംഭവങ്ങളുടെയും, വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന നിത്യജീവിതവും, തന്നിരിക്കുന്ന നമുക്ക് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പരധീനതയും, (3) 'പാശ്ചാത്യമാത്രം' ഭൂമിക്കുന്നതിനാൽ, നമ്മുടെ ആദർശങ്ങൾക്ക് വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്ന ചില മാറ്റങ്ങൾ, ഇവയാണെന്നു നാം കണ്ടുവെല്ല. ഈ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണ്? ചികിത്സനിശ്ചയിക്ക

മുമ്പെ രോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവം അറിഞ്ഞു് ആവശ്യമാകുമ്പോലെ കയ്യിനിയ്ക്കുന്നതിൽ പ്രതിബന്ധങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മതയും ആവശ്യമാണല്ലോ. ഒന്നാമതു പൗരസ്ത്യവിദ്യകൾ യഥാവിധി പഠിക്കുവാനും, അവയിൽ അടങ്ങിയ തത്വങ്ങളെ വാദപ്രതിവാദങ്ങളാലും, മനനസമ്പ്രദായങ്ങളാലും, വേണ്ടവിധം ധരിക്കുവാനും നാം ശ്രമിക്കണം. ഈവക ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയാണ് ഈകാലത്ത് അധികം നല്ലത്. പണ്ടത്തെ ഗുരുക്കൾ സമ്പ്രദായത്തിലും, പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ (സഭാമന്ദിരം) സമ്പ്രദായത്തിലും, അന്തർവിച്ചിതപ്പെടുന്ന തത്വങ്ങൾ പ്രസ്തുതവിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയുണ്ടാകണം. ഈവക സംഗതികൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ചോദിക്കുമ്പോൾ മമ്മോദാണ്ടത്തിൽ വിസ്താരമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ തൽക്കാലം ഏറ്റുപറയുന്നില്ല. ഈവക പൗരസ്ത്യവിദ്യകൾ യഥാർത്ഥമായി മനസ്സിലാക്കുകയും, അവയിൽ പറയപ്പെടുന്ന തത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം എഴുപ്പത്തിൽ നിവൃത്തിയാക്കുമെന്നുമാത്രം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ധനസംബന്ധമായപ്രതിബന്ധത്തെപ്പറ്റിയാണല്ലോ ഇനി ആരോചിപ്പാനുള്ളത്, എന്തായാലും പ്രധാനമായ ഈ സംഗതി ആരോചിക്കുന്നകാര്യത്തിൽ പല ധനസംബന്ധമായ തത്വങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ നിത്യജീവനുള്ള വർദ്ധിക്കുന്നതിന്നു മുഖ്യമായ കാരണമെന്താണ്? അധികം നമ്പൂതിരിമാർക്കും ഭക്ഷണത്തിന്നു മാത്രമെങ്കിലും നെല്ല് ജന്മസ്ഥത്തിൽനിന്നു കിട്ടിവരുന്നു, ഭ

കുണത്തിന്നു പുറമെ വേണ്ടതായ ചിലവുകൾക്കാണ് ചില നമ്പൂതിരിമാർ ക്ലേശിക്കുന്നത്. ഈവക ചിലവുകൾ ക്ലേശം കൂടാതെ നടത്തുവാൻ ശ്രാണിയുള്ള നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങൾ കുറഞ്ഞൊക്കെ ഉണ്ടെങ്കിലും അധികം ഇല്ലക്കാക്കും മേന്മയിലായിരുന്ന പണം വേറെ സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരുന്നു. പണ്ട് ഈ വക സമ്പാദ്യങ്ങൾ പ്രതിഗ്രഹം, മുതലോ, ക്രിയസ്ഥാനം, പരികൽ, മുറുപ്പം, ശാന്തി, മുതലായ കാര്യങ്ങളാലാണ് നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇതുകൾക്കു പല സംഗതികളാലും ചില ന്യൂനതകൾ വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നു. വൈദികകർമ്മങ്ങളിൽ വിശ്വാസം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. പരിശുദ്ധമായ ഈവക കർമ്മങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്കു കൂടി ശ്രദ്ധ കുറഞ്ഞുവരുന്നു വളരെ അചന്യമായിരിക്കുന്നു. യോഗാദികളിൽ പരികൽത്തിന്നും ശ്രദ്ധചാരികൾക്കുള്ള മുതലോക്കും തക്ക വൈദികശുദ്ധമുള്ള നമ്പൂതിരിമാരെക്കണ്ടു കിട്ടുന്നില്ലെന്നു പലരും ആക്ഷേപിക്കുന്നത് നാം കേൾക്കേണ്ടത്. ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധകുറവും തോറും അന്യസമുദായക്കാർക്കും വിശ്വാസം കുറഞ്ഞുവരുമെന്നും തന്മൂലം ബ്രാഹ്മണരാൽ മാത്രം ചെലുത്തപ്പെടാവുന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ദിനപ്രതി അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടയാകുമെന്നും ഞങ്ങൾ ഭയത്തോടുകൂടി ശങ്കിക്കുന്നു. അതിനാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാർ കുറഞ്ഞ അധികം ശ്രദ്ധവെക്കണമെന്നും തപസ്സിനെ പ്രബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും, അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ വീഴ്ചവരുത്തയും നടക്കുന്നപക്ഷം പ്രതിഗ്രഹം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ആശ്വാസികൾക്കായി ഒരുക്കലും തക്കതാക്കുകയില്ലെന്നും, അവരുടെ ധനപുഷ്ടിക്കു കാരണമായിത്തീരമെന്നും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. കാലത്തിനനുസരി

ചു് കൃഷിമുതലായ പ്രവൃത്തികളിലും നമ്പൂതിരിമാർക്ക് ഏ
 രപ്പെടാവുന്നതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. കലിയു
 ഗത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർ കൃഷിമുതലായ വൈവിധ്യത്തി
 കൾ എടുക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലെന്നു പരാശരസ്മൃ
 തിയിൽ നാം കാണുന്നു. ഇതുകൾ പക്ഷെ തപസ്സിന്
 വലിയ വിരോധംകൂടാതെ നടത്തുകയും വേണം. നമ്പൂതി
 രിമാർക്കു നടത്താവുന്ന ധനസമ്പാദനകാര്യങ്ങളിൽ കൃഷിത
 ണെയാണു് അധികം പ്രധാനം ഞങ്ങൾ കാണുന്നത്. ഇല്ല
 തിന്നു സമീപം കുറെ ഭൂമിയെങ്കിലും ഇല്ലാത്ത നമ്പൂതിരി
 മാർ ചുരുക്കമാണു്. പണ്ടു് സ്വയംഭവ കൃഷി നടത്തിച്ചു വ
 ന്നിരുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ ധാതാമുദാണാമിരുന്നു. ഇപ്പോഴും
 കുറെ ഭരണ അധികവിടെ കാണാവുന്നതാണു്. കന്നം,
 വിത്തും, ചെറുമക്കളും, സ്വയംഭവമുണ്ടെങ്കിൽ കൃഷി നടത്തു
 ന്നുംകൂടും നമ്പൂതിരിമാർക്ക് വളരെ പ്രയാസമുള്ളതുപോ
 പ്രാതസ്സാനവും, സ്വയംഭവവും, ഇതുകൊണ്ടു് തടസ്സമു
 ള്കയില്ല. കൃഷിക്കു പ്രത്യേകം ഒരാളെ നിയമിക്കുകയും ന
 മൂടെ മേൽക്കോട്ടം വിട്ടുകുളയാതെ നിത്യവും, കുറെനേരം
 ഇതിലേക്കു ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യാൻ മതിയാവുന്ന
 താണു്. ധനസംബന്ധമായ ചേറു ഒരു കൈഴിൽ നമ്പൂ
 തിരിമാർക്ക് പ്രദേശിപ്പാറുള്ളതു പണക്കച്ചവടമാകുന്നു. പ
 ണമെന്ന പദാർത്ഥത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചില നൂ
 തനതത്വങ്ങൾ നമുക്കു് തെളിയും പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ കച്ച
 വടസാഹിത്യത്തിൽ നിന്നു് കടം വാങ്ങണമെന്നും. പലപ്പോ
 പാശ്ചാത്യന്മാരും മർദ്ധനയാടുകൂടി തുലാം പ്രബലപ്പെ
 ട്വ വന്നിരിക്കുന്നതായ പണത്തിന്റെ പ്രചാരവും അ
 തിൽ അന്തർവിച്ചുകിടക്കുന്ന അനേകം സംഗതികളാ നി
 ദിതും പണത്തിന്റെ കച്ചവടം പ്രത്യേകിച്ചും നമുക്കു പാ

[illegible]

മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായ പ്രകാരം ബുദ്ധിസംസ്കാരവും, ആത്മീയ സംസ്കാരവും, വന്ന ചേർന്നിരിക്കുന്ന സ്നാതകന്മാർക്ക് ഈ വക കാര്യങ്ങൾ വളരെ ലഘുവായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ പറഞ്ഞതായ നവീനശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പാണ്ഡിത്യം നമുക്കുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതായാൽ ആവക അറിവുകൾക്കും പരിചയങ്ങൾക്കും, അനുസരിച്ചു പലവകാശികളും നമുക്കുണ്ടാകുമെന്നു വാൻ സാധിക്കുമെന്നും തപസ്സിന്നു യാതൊരു വില്ലവും കൂടാതെ നമുക്കു ധനസമ്പാദ്യത്തിന്നു മാറ്റുണ്ടാവുമെന്നും ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. യന്ത്രശാസ്ത്രം, രസായനശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം, സംഖ്യാശാസ്ത്രം, ശാലീശാസ്ത്രം, (ഗണിതത്തിൽ ജീവശാസ്ത്രം) വിദ്യകൾക്കിടയിലും, ഇങ്ങനെയുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങൾ നാം പഠിക്കുകയും, ആവക പരിചയങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുകയും അതുകൊണ്ട് ധനസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് അതായത് പല കൈക്കൊണ്ടുവരികൾക്കും, കൃഷികൾക്കും ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാവുകയും ചെയ്താൽ നമുക്കു ധനസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സുഖമായി നിർവ്വഹിക്കാവുന്നതും, നമുക്കു ധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിന്നു പ്രതിബദ്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന നിഷ്കൃഷ്ടവിധിയിൽ വരുന്നതും, തന്മൂലമുള്ള പരാധീനതയും നിമിത്തമുണ്ടാവുന്ന ദോഷങ്ങൾ കൂടാതെ കഴിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.

പാശ്ചാത്യ മാതൃകകളെ ഭൂമിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്കു ആദർശങ്ങൾക്കു വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെ പറ്റിയാണ് ഇനി ചിന്തിപ്പേണ്ടത്. നമുക്കു ഹിന്ദുതത്വകാരമുള്ള ആദർശങ്ങൾ 'കാലകൃഷ്ണ' മാനന്തപരാകുന്നതു ഏറ്റവും ശോചനീയമാകുന്നുവല്ലോ. പണ്ടു മലർമേയെ

ഗുണമായ മഹിമയും, ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാരും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതായ മാതൃകകളെ നമുക്ക് ഈ കാലത്തു മുഴുവനും അനുസരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആവക മാതൃകകളിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന മുഖ്യമായ സംഗതികളെ വിട്ടുകളയാതെ കാലത്തിനനുസരിച്ചു പലതും ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി അവയെ നാം അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരങ്ങൾ നമുക്കു പുരാതനമായ ഹിന്ദുമാതൃകകൾ വിസ്തരിച്ചുപോകുവാൻ ഇടയാവരുത്. ആഡംബരപ്രധാനവും സ്ഥാപനഭൂമിഷ്ഠമായ പാശ്ചാത്യ രീതികളെ നാം അനുസരിക്കരുത്. ശബ്ദപ്രധാനവും, പരിശുദ്ധമായ വൈദികജീവിതത്തെ നാം ഏല്പാഴും കൈക്കൊണ്ടുവരണം. ഹിന്ദുജീവിതത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതായ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമുക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതുകളിലെ തത്വങ്ങൾ ചില അങ്കണികൾ തൊറിപ്പരിച്ചുപോകുന്നു. ലൌകിക പ്രത്യക്ഷമാത്രപ്രമാണമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കൂട്ടത്തിൽ മനസ്സിൽ നമുക്കു പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, സ്മൃതികളുമായ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ പ്രാവശ്യം അതിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അതുതല്ലെപ്പോയില്ല. ആപ്തവാക്യത്തിനും അനുമാനം ദരുമായ യുക്തികൾക്കും പ്രമേയം കൊടുക്കുവാൻ ഭരണുന്നവർക്കല്ലാത്ത ഹിന്ദുമാതൃകാജീവിതം ഒരിക്കലും പ്രകാശിക്കുന്നതല്ല. നമുക്കു വേണ്ടതും, സ്മൃതികളുമായ പ്രതിവചനങ്ങളും സർവ്വഥാ പ്രമാണങ്ങളായി കരുതണം. വേണ്ടതെന്ന് അപ്രമാണ്ണം ശരിക്കുന്നതായാൽ ഹിന്ദുമാതൃകാ ജീവിതം ഒരു ഷണത്തിൽതന്നെ അസ്തമിച്ചുപോകും. പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ മാതൃകയിൽ നാം ഭവിക്കുകയും നമുക്കു പരിശുദ്ധ

മായ വേദങ്ങളിൽ യൂക്രിഫീനകളെ ശക്തികളെയും ചെയ്യുന്നതു വലിയ കോഷ്ഠമാകുന്നു. സർ രവീന്ദ്രനാഥ് ടാഗോർ, മഹാത്മാ മുൻഷിറം, മഹാത്മാഗാന്ധി, ഇങ്ങനെ തുടങ്ങിയ ചില യോഗ്യന്മാർ പലധാരണങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനെ നാം കേൾക്കേണ്ടതല്ല. ഇവരെല്ലാം അവരവരുടെ ശക്തിക്കനുസരിച്ച് ഹിന്ദുജീവിതത്തിന്റെ പരിണാമത്തെ നാട്ടിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനായി ശ്രമിച്ചവരികളും ഏതാനും പ്രബലപ്പെട്ടതായ ഓരോ വിദ്യാലയങ്ങൾ പുരോഗതികൾക്കനുസരിച്ച് സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവരികയും ചെയ്യുന്നു. രവീന്ദ്രനാഥ് ടാഗോറിന്റെ “ശാന്തിവികേതനവും,” മുൻഷിറാമിന്റെ “ഗുരുകുലവിദ്യാലയം,” ഗാന്ധിയുടെ “സത്യഗ്രഹശ്രമവും” ജ്ഞാനപ്രദമാകുന്നു. ഏതാണ് ഈ വിധമുള്ള ഒരു വിദ്യാലയം കേരളത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതെന്നതാണ് ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നത്. ഏതു വിധത്തിലും ഹിന്ദുജീവിതത്തെ എപ്പോഴും നാം അനുകരിക്കുകയും, നമ്മുടെ വേദങ്ങൾക്ക് എല്ലാവിധത്തിലും പ്രാമാണ്യം കരളുകയും, പാശ്ചാത്യ മാതൃകകളിൽ നമ്മുടെ പരിണാമമായ ജീവിതത്തിന് യോജിക്കാത്ത സംഗതികൾ ഉൾക്കൊള്ളുകയും, ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

7 ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്തിനനുസരിച്ച് നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സ്വതന്ത്രവയുള്ള ധർമ്മചാരങ്ങൾക്ക് വല്ല ഭേദഗതിയും വരുത്തേണ്ടതുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ഏതുവിധം വേണം? ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ഈ അവസരത്തിൽ ആലോചിക്കുവാൻ എടുത്തുകിട്ടുന്ന ചില പ്രത്യേകകാരണങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത് നമ്മുടെ പഴയ ധർമ്മചാരങ്ങൾ ഈ കാലത്തു ചീളുകയാതെ നടത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും, ആവിധം സാധിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷത്തിൽ അവയെ കാല

ത്തിന്നനുസരിച്ചു മാറുന്നത് ഭൂമിണമായിരിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല, അപ്രകാരം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ധൂന്തായിചിലപ്രവൃത്തികൾ നടന്നുവരികയാൽ സംഗതിയാവുമെന്നും, ആ പക്ഷത്തിൽ നമ്മുടെ സമുദായത്തിന് ആധ്യാത്മികമായ സത്വവ്രതം മറിയത്തുപോകുമെന്നും, ഈ ദർശനാവസ്ഥ സംഭവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും കാലാചിന്തയായി ഭേദപ്പെടുത്തുന്നത് അധികം നന്നായിരിക്കുമെന്നും, ആചാരങ്ങൾ കാലാഭസംസ്ഥകൾക്ക് യോജിക്കത്തക്കവണ്ണം ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം പുരാതനകാലത്തും നടപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതുപ്രകാരം കാലോചിതമായ മാറ്റങ്ങൾ ഇരിക്കാത്തതും ചെയ്യുന്നതായാൽ അതിന്നു ദോഷമാവാംപിടിക്കുവാൻ സംഗതിയില്ലെന്നും ഇപ്പോഴത്തെ കാലാവസ്ഥാനുസരണം എന്നിവയ്ക്കുമാത്രം ഇപ്പോഴത്തെ രാജതാന്ത്രികമായും, സാമൂഹികമായും ഉള്ള സ്ഥിതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോൾ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ചില ആചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുന്നതെന്നും മാറ്റമുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പലപ്പോഴും വന്നുപോകുന്നുണ്ട്. ഈവക അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ഗുണഭോക്താക്കളായിത്തീരാനുചയ്യമായും ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു ചിന്തിപ്പാനുള്ളത്. ഇതിന്നുപുറമെ ഈകാലത്തു ഗതാഗതസൗകര്യം ധാരാളമുള്ളതായ തീയതിയാത്രകളിൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്മിതനങ്ങൾക്കകേടി ഭാഗമെടുക്കുവാൻ തരമുണ്ടെങ്കിൽ ആ കാഴ്ചയും നമുക്കു സമ്മതിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും, നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യത്തിന്നു പേണി ചിലസൂത്രക്കാരുടെ സമാപത്തനക്രിയ ഇപ്പോഴത്തെക്കാൾ കൂറെ മുൻകൂട്ടി നടത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള ചില നൂതനാഭിപ്രായങ്ങളും നാം പലപ്പോഴും കേൾക്കേണ്ടതല്ല. ഈ

വക സംഗതിക്കുള്ളപ്പറ്റിയും; ഈ ഘട്ടത്തിൽ ആലോചിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. മൂന്നാമത് ഇപ്പോൾ ഭാരതവംശത്തിൽ എന്നുമാത്രമല്ല ഭൂഖാകത്തിന്റെ അധികഭാഗങ്ങളിലും പ്രചാരമുള്ളതും, നമ്മുടെ രാജാവിന്റെ ഭാഷയാകയാൽ പല കാർഷികർക്കും അതു നവശ്രദ്ധയിൽനിന്നിട്ടുള്ളതുമായ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ നമ്പൂതിരിമാർ പഠിക്കേണ്ടതാണെന്നും, അല്ലെന്നും, ഉള്ള ചില ആക്ഷേപങ്ങളും തൽസംബന്ധമായി അനാവശ്യമായ ചില കക്ഷിവാദങ്ങളും, നാം കേൾക്കേണ്ടതിനാൽ അപ്രകാരമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണഭോജനത്തെപ്പറ്റിയും ഈ അവസരത്തിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതിനും പുറമെ നമ്മുടെ കമ്പ്യൂട്ടറൈസേഷൻ യൂണിറ്റിൽ ഇയ്യടയിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ചില അഭിപ്രായഭേദങ്ങളുള്ളപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്കു ഞങ്ങൾ പറയാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വത്വവുമുള്ള ധർമ്മചാരങ്ങൾ ക്ഷാലോചിതമായി ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്ന സമയം പല ദർഘമായ കാർഷികങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഉളിച്ചുവരുത്തുന്നു. ആചാരങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം വളരെ എളുപ്പത്തിൽ സാദ്ധ്യമുള്ളതല്ല. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ അഗാധമായി കിടക്കുന്നതായ തത്വങ്ങളുടെ ദൃഢമാവസ്ഥയും, ആവക തത്വങ്ങളും നമ്മുടെ പുരാതനാർക്കുമാർ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതായ ആചാരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ചേർച്ചകളുടെ സ്വഭാവവും, ആലോചിക്കുമ്പോൾ പഴയചാരങ്ങളെ മാറ്റുന്ന കാര്യത്തിൽ നാം അധികം വേദപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. സ്വതസ്സന്നപ്രധാനമായ ബ്ര

മമ്മോദത്തിന്റെ വേലി ആചാരമാകുന്നു. നമ്മുടെ സമുദായചാരങ്ങൾ വേണ്ടവിധം നടത്തുന്നകാര്യത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടു വന്നപ്പോഴെങ്കിലും സംഗതിയാൽ അപരനെ ക്ഷമിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുകയും നേരെമറിച്ച് ജനങ്ങൾക്കു ധർമ്മനിഷ്ഠയും കപടവും, കുറഞ്ഞുവരുമ്പോൾ ആചാരങ്ങൾ അധികമായി നിർബന്ധമായി വെക്കുകയാണു ചെയ്യാറുള്ളതെന്നു നമ്മുടെ ഹിന്ദുശാസ്ത്രചരിത്രം വ്യക്തമായിപ്പറയുന്നുണ്ട്. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരമമായ രൂപങ്ങളും മനുഷ്യനിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടക്കുന്ന ആത്മാവിനെ കർമ്മകളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവർക്കു പറ്റാത്ത ആചാരങ്ങൾ മേൽപ്പെടുത്തുന്നതു കഠിന ദർശനമായിരിക്കും. ഐഹികമായ് സുഖത്തിനുവേണ്ടി സദാചാരങ്ങളെ ബലികൊടുക്കുന്നതിന്നു കേവലം നിഷ്ഠുരമാകുന്നു. വൃത്തിയാർത്ഥങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ധർമ്മത്തിനുവേണ്ടിയാണ് നാം ജീവിക്കേണ്ടത്. അർത്ഥകാരങ്ങൾ ധർമ്മത്തെ സഹായിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. മേഹരക്കുടവേണ്ടി ആർക്കാരും ആവശ്യമായിരിക്കും. ഇപ്രകാരം ധർമ്മത്തിന്റെ പ്രധാന്യത്തെ ഏല്പാഴ്മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടും നമ്മുടെതപസ്സിനെ അല്ലെങ്കിൽ ആത്മാവിനെ കർമ്മകളുടെ പ്രബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും ആചാരങ്ങൾക്ക് അത്യാവശ്യമായും കാലതാമസം സിദ്ധിച്ച കൂടാതെ കഴിയാത്തതായും ഉള്ളവരാണ് വഴിതെറ്റാൻപ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാൽ വലിയ ദുർഘടകൂടാതെ നമ്മുടെ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം ഭരമവിധം സാധ്യമായേക്കാം. ഇതിന്നൊരുപാലം പരമമായതായാൽ ഈകാലത്ത് അത്യാവശ്യമായ ഇഷ്ടീഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം നന്നായിരിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നകാര്യത്തിൽ ആചാരവിശേഷമുണ്ടാകുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഇഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം നട

ഇന്നുകാർത്തിൽ പ്രത്യേകമായചിലനിബന്ധനകളെ നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. ചൊതുവില്ലുള്ള നവിയം കോളിജിലും, സ്കൂളിലും നമ്പൂതിരിമാർ ചേർന്നു പഠിക്കുന്ന കർത്തൃത്തിൽ ചില ദുർഗ്ഗവടങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്നതുമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു പ്രത്യേകം ഓരപ്പാട് ആവശ്യമാകുന്നു. ഇതിന്നുപോലെ പ്രാതസ്സാനം സഹസ്രാഘം മുതലായ കാർത്തികൾ വിപ്ലവകാത്തവിധം വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതും, അപ്രകാരം ചെയ്താൽ ആചാരവിരോധം ഉണ്ടാകുവാൻ ഒരിക്കലും ഏകതീല്ലാത്തതും ആകുന്നു.

നമ്മുടെ സുയന്തങ്ങളുടെ നീവണ്ടിയാത്രയെപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ അതുകൊണ്ട് യാത്രാസൗകര്യവും, മറ്റുചെലവുകൾക്കായകർത്തൃസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായേക്കാവെങ്കിലും, അതുവിമിത്തം അവഗ്രഹിക്കുന്നവേരുന്ന സമ്പന്നരോട് അപ്പോൾ, പലപ്പോഴും വന്നുചേരാവുന്നതായ മാനദണ്ഡങ്ങളും, ആദ്ധ്യക്ഷികരന്മാരും ഇതാദാരനമുക്ക് ഒരിക്കലും സ്വീകാര്യമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ആശ്ചര്യകരമായ സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ നിലവർത്തനകാലം കടന്നുപോകുന്നതിൽ കഴിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നസംഗതിയിൽ നമ്മുടെ ബ്രാഹ്മചാരികൾക്കും പ്രമാണാധനമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഈ ആശ്രമങ്ങളിലെ നടപ്പുനടപ്പുകൾക്കുവേണ്ടുന്ന മറ്റുമുതലായ സ്മൃതികൾക്കുവേണ്ടി ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഗുരുക്കൾക്കുവേണ്ടും, ഭക്തി, വേദംഗം ദർശനം, ശാസ്ത്രം മുതലായ ചാരങ്ങളും, പലപ്പോൾ നാമാവശേഷമായിത്തീരിരിക്കുന്നുവെന്നും നമ്മുടെ അവിചാരിക വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽ ബ്രാഹ്മചാരികൾക്കും അധ്വാനം നിർബന്ധമായും ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും

നാം അതിലേക്കു നവ്യകിരിവിദ്യാർത്ഥികൾ ആവുന്നതോടുകൂടി ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ പ്രവേശിക്കേണ്ടതാണെന്നും, ഇങ്ങനെയുള്ള പല സംഗതികളെപ്പറ്റിയും ആരോടും സംസാരിച്ചാൽ ആശ്ചര്യം സമാവർത്തനം കാരാത്തുടൻ വെളിച്ചം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ വിരോധം കാണുന്നില്ല. ബ്രഹ്മചര്യം കഠിനം ദീർഘമായ കാലത്തേക്ക് നീട്ടേണ്ടതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ തീർച്ചയായും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ അതിനെ വൃതാനുഷ്ഠാനം മാത്രമായിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതും വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ ചിട്ടകളും യഥാർത്ഥമായ വിനയവും, ശരണാഭിഷേകവും സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള നിഷ്ഠകളും വൈദികമായും, വ്യാവഹാരികമായും, ഉള്ള അറിവുകൾ ലഭിക്കേണ്ടതുള്ള മർഗ്ഗങ്ങളും നമ്മുടെ ബ്രഹ്മചര്യംഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നതാണെന്നും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഈ തത്വം നാം സ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ ഉപനയനം മുതൽ സമാവർത്തനം വരെയുള്ള കാലത്തെ സംഹിതയെങ്കിലും ധാരാളം വശമുപേക്ഷിച്ച് വേണ്ടിത്തരേണ്ടതും മാത്രം ആകുകയും, ഏതാണ്ടു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സു ചെല്ലുമ്പോഴേക്കു സംഹിത മുഴുവനും പഠിക്കാവുന്നതിനാൽ സമാവർത്തനം പന്ത്രണ്ടു വയസ്സിൽ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ വിരോധം കാണുന്നില്ല എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ ബ്രഹ്മചര്യംഗ്രന്ഥം സമാവർത്തനത്തോടുകൂടി അപസാന്നിപ്പിക്കുന്നത് ദോഷമാകുന്നു. സമാവർത്തനത്തിന്നുശേഷം തൃശ്ശിവപേരൂരിലോ മിതന്നാവാലയിലോ, വെച്ചു നടത്തിവരുന്ന അദ്ധ്യയനരീതിയെ അനുഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർ അവിടങ്ങളിൽ വെച്ചു വേദാഭ്യായനം ക്രമമായും മിട്ടായും ബ്രഹ്മചര്യത്തോടുകൂടി നടത്തേണ്ടതാ

ഒന്നും, അതല്ലെങ്കിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്ക് പ്രത്യേകം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതായ വിദ്യാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു സംസ്കൃത സാഹിത്യവും പൗരസ്ത്യവിദ്യകളും പഠിക്കുകയും, വ്യാവഹാരികവും ജീവിതമാഗ്ഗതിനുകുന്നതുമായ നവീന വിദ്യകളും, ശാസ്ത്രങ്ങളും അഭ്യസിക്കുകയും, ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ ചിട്ടകൾക്കും ബ്രഹ്മചര്യനിബന്ധനകൾക്കും അനുസരിച്ച് ആശ്വാസികളായും, മാനസികരായും, ശാരീരമായും ഉള്ള സംസ്കാരങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും ഞങ്ങൾ പ്രബലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ഉണ്ടു്.

നമ്മുടെ കന്യാപ്രദാനവിഷയത്തിൽ എത്രനായുണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു ചില അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റി ഈ വസരത്തിൽ ഒന്നും പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇരുമതീവിവാഹം ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പുരാതനകാലമുതൽക്കുതന്നെ നമ്പൂതിരിമാർ നടത്തിവരുന്ന ഈ ജാതിവിവാഹക്രമം ധർമ്മവിരുദ്ധമാണെന്നു പറയാൻ പാടുള്ളതല്ല. പുരാതനായുസ്സാർ ഇരുമതീകളായ നാരീജനങ്ങളെ ധാരാളം വിവാഹം ചെയ്തു വന്നിരുന്നുവെന്ന് നമ്മുടെ ഇന്ത്യാചരിത്രം പ്രകടമായിപ്പറയുന്നുണ്ട്. നവീനനാരായ ചില സൂതികാരന്മാർ ഇരുമതീവിവാഹത്തെ നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പഴയ നടപ്പും സൂതികളും ഇരുമതീവിവാഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. കിഴക്കൻജില്ലകളിലെ ബ്രഹ്മണജാതിക്കാർ ഇരുമതീവിവാഹത്തെ നിഷേധിച്ചിരിക്കുകയും, സ്ത്രീകളെ ബാല്യകാലത്തിൽതന്നെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും, ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ഈ നൈതന്യവിവാഹദാഷാർത്ഥത്തുപറ്റി ഭാരതചണ്ഡത്തിലെ അടവകം

യോഗ്യന്മാർ ആക്ഷേപിച്ചുവരികയും, ആ സമ്പ്രദായം നി
ർമ്മൽ ചെയ്യണമെന്ന നിർബ്ബന്ധമായി ഉപദേശിച്ചുവ
രികയും ചെയ്യുന്ന ഈ കാലത്ത് അനേകനും കേൾക്കാതെ
കിടക്കുന്തില്ലെന്നുള്ള ആപൽക്കരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെ അനു
ഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് വലിയ ദോഷമാകുന്നു.
യുക്തികൊണ്ടും, സംസ്കൃതകൊണ്ടും, നടപ്പുകൊണ്ടും, ദോഷക
രമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയും കണ്ടാണതായ ഇതുജ്ഞാപിവാഹം
മലയാളികളായ നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഉരി
ക്കലും തെറ്റാണെന്നു് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. നേ
രെമറിച്ച് ബ്രഹ്മചര്യം പ്രമേയം, കൂടെപ്പി ദീർഘിപ്പിക്ക
ണമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രസ്ഥലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതി
നാൽ ശൈശവവിവാഹം ആവുന്നതെന്നുള്ളും ചുരുക്ക
ണമെന്നുള്ളും ഈ അവസരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊ
ള്ളുന്നു.

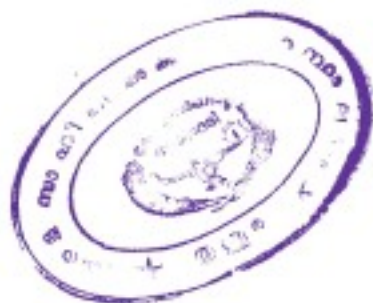
നമ്മുടെ പഴയ ധർമ്മചാരങ്ങൾ വഴുതുകയാണു നടത്തു
വാൻ സംഗതിയില്ലെന്നും, ഗുണമുള്ള, സത്യവിശ്വാസാ
യും, ആചാരങ്ങൾ തെറ്റിനടക്കുന്നതിനേക്കാൾ അവയെ
കാലാചിതമായി ഭേദപ്പെടുത്തുകയാണു നല്ലതെന്നും മറ്റു
മുള്ള അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റിയും രണ്ടുവശം ഇവിടെ പറയാ
വുന്നതാണ്. ധർമ്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾ
ക്കു വിശ്വാസംകൂടാതെ അതതു കാലത്തും, അവസ്ഥകളി
ലും ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന ശാരിരസൗകര്യങ്ങളെ നിറവേറ്റു
വാനും, ശരീരത്തിന്റെ ആരോഗ്യരക്ഷയെ നിലനിത്തുവാ
നും, ചേണ്ടി അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ആചാരങ്ങളെ
സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു വലിയ വിശ്വാസമുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ
വിചാരിക്കുന്നില്ല. ദേഹരക്ഷ അവശ്യം ചെയ്യേണ്ടതാക
യാൽ അതിന്നുചേണ്ടി സ്വീകരിക്കുന്നതായ ആചാരസൗ

കയ്യങ്ങൾ കേവലം നീക്കിത്തന്നിരുന്നു. പാഞ്ഞപ്പോൾ, “ശരിയൊട്ടും വെളിയൊട്ടും” എന്നു കയ്യടക്കിത്തന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വളരെ ശരിയാകുന്നുവല്ലോ. കലാശ്ലാഖസ്ഥാപനം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ധർമ്മപാഠങ്ങളെ അഭ്യസിക്കുന്നതിന്നു സുതീകാരന്മാരും വിശേഷം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. “സ്വഗൃഹേ പൂർണ്ണമാചാരം അന്യഗൃഹമെന്തെങ്കിലും പട്ടണപാലോചാരം പരിശുദ്ധമാകാൻ” ഈ സ്മൃതിവചനം നാം എല്ലാവരും കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. സ്മൃതിവചനങ്ങളെല്ലാം കൃത്യമായി പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ ദേഹരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ആചാരങ്ങളെ മുതൽക്കുമെന്ന് അഭ്യസിക്കേണ്ടതാകുന്നു. നമുക്ക് അറിയാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ കാർത്തിക നാം എപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് എന്നെന്നാൽ കാർത്തികമായും ധർമ്മമായും ആചാരഭംഗം പറ്റുന്നതായാൽ ഒരിക്കലും പാടുള്ളതല്ലെന്നും, അത് നന്നായെന്നു തപസ്സിനും ധർമ്മത്തിനും വിശ്വാസമായിരിക്കുമെന്നാകുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ കാലഗതി അറക്കുന്നതായാൽ നവ്യതിരിമാരുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിനുള്ള ചില വ്യതിരേകങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുന്നതെന്നും അങ്ങനെയുള്ള പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതല്ല. കൃഷി മുതലായ കലാശില്പങ്ങളിൽ നവ്യതിരിമാർ പ്രവേശിക്കേണ്ടിവരുന്നതെന്നും ആചാര വ്യവസ്ഥകളും ഉദ്യോഗങ്ങളും നടത്തുന്നവന്മാരിൽ പലപ്പോഴും ദേഹരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി സൗകര്യപ്പെടുന്നതും അവസ്യവൃത്തിക്കുവേണ്ടിയിരിക്കുന്നതുമായ ചില ആചാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവരേണ്ടതെന്നും, ആ പാലത്തിൽ അതാവസ്ഥകളിലും ഭേദങ്ങളിലും ഇരിക്കുന്ന നവ്യതിരിമാർ ധർമ്മത്തിന്റെയും ധർമ്മമായ തത്വങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമുള്ളതായ നിലയിൽ അത്തരവ്വേലോടും, അതാവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ചു

ഇതു ആചാരമേയെന്നു അംഗീകരിക്കുന്നതു കേവലം തെറ്റായതെന്നും ബാലർ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

8 ഉപസംഹാരം—നവ്യതിരിമാരുടെ സ്വയംഭാവം എന്തെന്നു ബാലർക്കോരോമചിത്രങ്ങളെല്ലാം ഏതാണു് അവസരമിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആലോചനയിൽ ചെന്നുചെല്ലുന്ന സംഗതികൾ ഇവിടെ ചുരുക്കത്തിൽ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ധർമ്മമെന്നത് നമ്മുടെ ശ്രുതിസ്മൃതി മുതലായ വൈവിധ്യസ്ഥങ്ങളിൽ വിഹിതമായ കർമ്മങ്ങളും ആചാരങ്ങളും, നടത്തുകയും, നിബിഡമായതിനെ കൃഷിക്കേന്ദ്രമാകുന്നുവെന്നും പുരാതനമായ വർണ്ണശ്രദ്ധധർമ്മങ്ങളാണു് ഇതിൽ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നും അതിൽ പ്രത്യേകം ധർമ്മങ്ങളായ ബ്രഹ്മണർക്കു് ആശ്രമജീവിതം ചട്ടങ്ങളാലും പാലാലും, അവരുടെ സാമൂഹികവും ശാസ്ത്രധർമ്മമായ ധർമ്മാചാരങ്ങൾ ഭേദകത്തിന്റെ നിബന്ധിപ്പിനു് അത്യാവശ്യമാണെന്നും കേരളബ്രാഹ്മണരായ നവ്യതിരിമാർ ഭക്തരായതും, സ്വാർത്ഥരായതും ഉള്ള ധർമ്മാചാരങ്ങളിൽ വിട്ടാക്കെ ശ്രദ്ധപാടേണ്ടതാണെന്നും ബാഹ്യപരിഷ്കാരപ്രധാനമായ പാശ്ചാത്യജീവിതത്തിന്റെ മാതൃകയെ അവർ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കണമെന്നും, ഈ ശുഭകരമായ പ്രമാണമാക്കിക്കരുതുന്നതായാൽ നമ്മുടെ തപസ്സിന്നും ധർമ്മത്തിന്നും, ഹാനിവരുന്നതാമെന്നും, ധനസംരംഭനമായി ചില കാരണങ്ങളാൽ നമ്മുടെ ജീവിതമർദ്ദങ്ങൾക്കു കൂറെ ബുദ്ധിമുട്ടു നേരിടുന്നുണ്ടെന്നും അതുനിമിത്തവും ധർമ്മഹാനി വരുന്നതാമെന്നും അതിനാൽ നവ്യതിരിമാരുടെ വൃദ്ധനായവരായിത്തീർന്നുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾക്കിടന്നും പ്രമുഖപ്പെടുത്തണമെന്നും, തപസ്സിന്നു വലിയ ഹാനിവരാതെ കൃഷിമുതലായ വൃത്തികൾ നടത്തുന്നതു നിബിഡമ

ക്ലബ്ബം, പുരാതനഹിന്ദു ധർമ്മങ്ങളും വിദ്യകളും പഠിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി നമ്പൂതിരിമാർ പ്രത്യേക വിദ്യാലയങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും ; കാലദേശാവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് ധർമ്മാചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലെന്നും, ആ കാര്യത്തിൽ നാം മുഖ്യമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു ധർമ്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ രൂപങ്ങൾക്ക് ഹാനി വരുവാൻ പാടില്ലെന്നും വൈദിക ധർമ്മങ്ങളും ശാരീര ധർമ്മങ്ങളും തമ്മിൽ എടുത്തു സഹനികളിൽ ശാരീര ധർമ്മങ്ങളിന്നുണ്ട് അധികം വിലവരുക്കേണ്ടതെന്നും ആവുന്നതെങ്കിലും ഈ രണ്ടു ധർമ്മങ്ങളും തമ്മിൽ എടുത്തു തിരിപ്പാൻ നോക്കേണ്ടതാണെന്നും ധർമ്മകാര്യങ്ങളിൽ ദൈവരക്ഷയും വ്യക്തിരക്ഷയും മാനുഷപക്ഷത്തെന്നും ഇങ്ങിനെ നമ്മുടെ ധർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ വീഴ്ചയാതെ നടത്തുന്നതായാൽ അഭിവൃദ്ധി വരുമെന്നും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

26929.

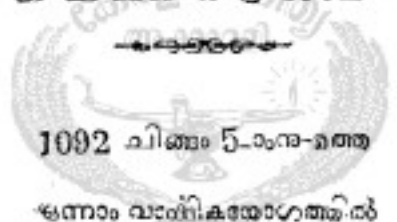
സ്വധർമ്മാനുഷ്ഠാനം

നമ്പൂതിരിയോഗാചാര്യരോടുകൂടിയുടെ

ഭക്തോല്ക്കൃത ഉപസമരോഹം

തയ്യാറാക്കിയ

മെമ്മറാണ്ടം

പാസ്സാക്കിയത്.

L. S. Press—Kottakal,

1917

Price 1 anna]

[ധിലം]—൩.

നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംജ്ഞാനോന്നതൈപ്പാദി

കോട്ടയ്ക്കൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ ഭര

ണസഭക്കൾ തയ്യാറാക്കിയ

മെമ്മോറാണ്ടം

1992 മേയ് മാസം 24-ാം തീയതിയ കോട്ടയ്ക്കൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ ഒരു യോഗത്തിൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ ഭരണവും വാർഷിക ഹാജരയിൽ പങ്കെടുക്കിയതും, ഈ ഉപസഭയ്ക്ക് അയച്ചുതന്നതും ആയ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംജ്ഞാനോന്നതൈപ്പാദിയിലെ ഒരു തീർപ്പിന്റെ നേർപകർപ്പ് വായിച്ചു വീക്ഷിക്കുകയും കർപ്പലേനാതായണൻ നമ്പൂതിരി അവർകൾ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും കട്ടി അംഗീകാരം രാമൻ നമ്പൂതിരി അവർകൾ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തപ്രകാരം നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംജ്ഞാനോന്നതൈപ്പാദിയിലെ ക്രമപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും മറ്റും സംഗതിക്ക് ഒരു സ്ത്രീ തയ്യാറാക്കി ഉപസഭയുടെ പൊതുയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരിവാൻ ഈ ഭരണസഭക്കാരെ അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

2. നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംജ്ഞാനോന്നതൈപ്പാദി തയ്യാറാക്കുന്ന ഈ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ താഴെ കാണിച്ചുള്ള സംഗതികൾ പ്രത്യേകമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു:—

(a) ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപവും, ലക്ഷണവും, എ

നോണ്?

(b) കേരളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രത്യേകമായ ധർമ്മങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്?

(c) നമ്പൂതിരിമാരുടെ ധർമ്മാചാരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന്നു വല്ല പ്രതിബന്ധവും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഏതെല്ലാമാണ്.

(d) ഇവക പ്രതിബന്ധങ്ങൾ (ഉണ്ടെങ്കിൽ) ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണ്?

(e) ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്തിനനുസരിച്ചു നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വതന്ത്ര ഉള്ള ധർമ്മാചാരങ്ങൾക്ക് വല്ല ജനതകിയും വരുത്തേണ്ടതുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ഏതു വിധം വേണം?

3. ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപവും ലക്ഷണവുമെന്താണ്— ധർമ്മം എന്ന വാക്ക് ഒരു സംസ്കൃതപദമാകുന്നു. 'ശ്രിയത്തെ അനേകന ഇതിധർമ്മഃ' എന്നാണു ഇതിന്റെ ധാരപാതം ചിന്തിക്കാറുള്ളത്. ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്നാൽ ലോകം അല്ലെങ്കിൽ ജനസമുദായം യാതൊന്നുകൊണ്ടു ധരിക്കപ്പെടുന്നവോ അല്ലെങ്കിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവോ അത് ധർമ്മം എന്നാകുന്നു. അപ്പോൾ ജനസമുദായത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി നിഷ്കപ്പെടുത്തും, നാം ഏല്പാവതും അനുസരിക്കേണ്ടതും ആയ നിയമങ്ങളാണ് ധർമ്മമെന്ന പദത്താൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. നമ്മുടെ വേദങ്ങളിലും, ഹൈന്ദവർ ഉണ്ടാക്കിയതായ സൂരികളിലും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന വിധി നിരർത്ഥക്യങ്ങളുടെ തത്പരതയും ആശ്വാചിതെന്നതാണു ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപവും എന്താണു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു. നവീനവിപ്ലവാനുഭവ പാശ്ചാത്യന്മാർ, അല്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ 'ഡ' (നിയമശാസ്ത്രം) എന്ന

വാക്കുകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥവും ധർമ്മമെന്നവാക്കുകൊണ്ടു നാം പറയുന്ന അർത്ഥവും ഏതാണു് യോജിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാം. അവരുടെ നിയമശാസ്ത്രവും ജനസമുദായത്തിന്റെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ഓരോ പണ്ഡിതന്മാരൽ ഓരോ കാലത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ വേദങ്ങളിലും സൂതികളിലും പറയപ്പെടുന്ന ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്താണെന്നാണല്ലോ ഇനി ആലോചിക്കേണ്ടതു്. ബ്രഹ്മവിദ്യാരത്തിലും വളരെ നിഷ്ഠയിച്ചും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവവും, വിചാഗങ്ങളും മാത്രം കൃപകഷ്ടമായി ആലോചിക്കുവാൻ ഈ ചുരുങ്ങിയ മമ്മയോടാണ്ടത്തിൽ സ്ഥലമനുവദിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ പ്രകൃതകാര്യത്തിന്നു ആവശ്യമുള്ളതോളംമാത്രം പറയുന്നതു് ഒഴിച്ചു കൂടാത്തതുകയാൽ അത്രമാത്രം അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ എടുത്തുപറയാം. സൂതികളുടെ അർത്ഥം ആലോചിക്കുമ്പോൾ വർണ്ണാശ്രമങ്ങളുടെ പ്രഭാവത്തെപ്പറ്റിയായാണു മനോമതായി നമുക്കു് ഒരു ബോധമുണ്ടാകുന്നതു്. വർണ്ണധർമ്മങ്ങളും ആശ്രമധർമ്മങ്ങളും ഇപ്പോൾ ചില വിചോന്മാർക്കു കൂറാ ഭരണം ആക്ഷേപവിഷയമാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആവക ധർമ്മങ്ങൾ നമ്മുടെ ഹിന്ദുസമുദായത്തിന്റെ നിലനില്പിന്നും രക്ഷക്കും വളരെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാകയാൽ ആവക ധർമ്മങ്ങളെ ആവുന്നിടത്തോളം കൈക്കൊള്ളേണ്ടതും അനുസരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. ഈവക വർണ്ണാശ്രമങ്ങളിൽ കാലത്തിന്നനുസരിച്ചു വല്ല മാറ്റങ്ങളും വന്നുപോകുന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതുകളിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്നതായ തത്വങ്ങൾ വിട്ടുകളയാതെയും അതുകളെ പ്രമാണപ്പെടുത്തിയും നമ്മുടെ പ്രത്യേകമായ കാലദേശാവസ്ഥകൾക്കനു

സരിച്ചു രക്ഷിച്ചു പോരേണ്ടതു നമ്മുടെ കൃത്യമാകുന്നു.

ആദ്യത്തിൽ ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ശൂദ്രൻ ഇങ്ങനെ നാലു ജാതികൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അവർ പ്രത്യേകം ചില പ്രവൃത്തികളെ വിഭജിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നും അതിൽ വൈദികമായും, തപസ്സിനെ അല്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്യാത്മികശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായും ഉള്ള ആചാരങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണർക്കും ലോകത്തിന്റെ രക്ഷാകരത കലവും, യുദ്ധസംബന്ധമായ് പ്രവൃത്തികളും ക്ഷത്രിയർക്കും, കൃഷി, വാണിജ്യം, പാശുപാല്യം മുതലായി നാട്ടിലേക്കു ധനസമൃദ്ധിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ വൃത്തികൾ വൈശ്യർക്കും മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നുവിധവൃത്തികളിലും സഹായം ചെയ്യുന്നതായും ജനസംഭാരത്തിന്റെ ഉൽഗതിക്കായത്രയും ഉള്ള മറ്റൊല്ലാ പ്രവൃത്തികളും ശൂദ്രർക്കും നിയമിച്ചു വെക്കുകയാണ് ചെയ്യുക എന്നും നാം കാണുന്നു. പ്രവൃത്തിവിഭാഗത്തിന്റെ ആചര്യകരമായപ്പോൾ പാശ്ചാത്യന്മാരായ ലോകത്തന്തന്മാർ വളരെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു നമ്മുടെ സ്മൃതികാരന്മാരായ മഹർഷിമാർ കണ്ടുപിടിച്ചതായ ഈ വർണ്ണധർമ്മങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി വിശേഷിച്ച് പറയേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പ്രസ്തുത നാലുവിധമായ വർണ്ണധർമ്മങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ ധർമ്മത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ആലോചിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നുവെച്ചാൽ വൈദികമായും സ്തോത്രമായും ഉള്ള ധർമ്മാചാരങ്ങളെപ്പറ്റിയാണു നാം മുഖ്യമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു്. ഇതിന്നുപുറമെ ബ്രാഹ്മണർക്കു വിഹിതമായ നാലാശ്രമധർമ്മങ്ങളേയും ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്. ബ്രാഹ്മചരി, ഗൃഹസ്ഥൻ, വാനപ്രസ്ഥൻ, സന്ന്യസി ഇങ്ങനെ നാലാശ്രമികളെ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇ

ടയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ നാലിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ആശ്രമത്തിലല്ലാതെ ബ്രാഹ്മണന്റെ ജീവിതാവസ്ഥ പാടുള്ളതല്ല ആശ്രമജീവിതം ബ്രാഹ്മണരുടെ മാതൃകാജീവിതമാകുന്നു. അതാണു അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികശക്തിയെ നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നതു്. ആശ്രമജീവിതം മറ്റുള്ള വസ്തുക്കൾക്കുനേരിടുന്നതു കേവലം അസാദ്ധ്യമാകുന്നു. അതിനാൽ ഹിന്ദുമതപ്രകാരം ഈവക വൈദികകർമ്മങ്ങളും തപോവൃത്തികളും ആചരിക്കുവാനും തെറ്റാതെ അനുഷ്ഠിക്കുവാനും കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാർ ഏല്പാഴും ചുമതലപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അവർ ഈ ചുമതലയെ നിറവേറ്റാത്തപ്പോഴും ആദ്ധ്യാത്മികശക്തി മോശത്തിൽനിന്ന് അസൂചിച്ചു പോവുകയും ആ ചക്രത്തിൽ നാട്ടിലെ സൽഗുണങ്ങൾ മിക്കതും ഇല്ലാത്തവകയും, അതുനിമിത്തം ജനസമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെല്ലാം തകരാറായിത്തീരുവാൻ സഹായിച്ചവകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ നമ്പൂതിരിമാർ മേൽപ്പറഞ്ഞതായ അവരുടെ ചുമതലയെ ത്രിവിധകണങ്ങളാലും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഞങ്ങൾ പ്രബലമായും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

4 കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രത്യേകമായ ധർമ്മങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്?—വൈദികങ്ങളായ കർമ്മങ്ങൾ വിധിപ്രകാരം നടത്തുകയും തപസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ ആദ്ധ്യാത്മികശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ആണു ബ്രാഹ്മണരുടെ മുഖ്യമായ ധർമ്മമെന്നു മേൽവകുപ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ശ്രൗതം, സ്തോത്രം ഇങ്ങിനെ വൈദികകർമ്മങ്ങൾ രണ്ടുവിധത്തിലുണ്ട്. അതിൽ സ്തോത്രകർമ്മങ്ങൾ എല്ലാബ്രാഹ്മണക്കും നിർബ്ബന്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്. ശ്രൗതകർമ്മങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകം ചില ഇല്ലക്കാർ മാത്രമേ

ചെയ്യുവരും. ഗർഭാധാനം മുതലായ ദുഷ്ടാധിപതികൾ സ്മാർത്തങ്ങളായ കർമ്മങ്ങളാകുന്നു. അഗ്നിധാനം, അഗ്നിപ്രാശ്നം, അഗ്നി മുതലായവ ശ്രേഷ്ഠകർമ്മങ്ങളാകുന്നു. ഇതുകൂടാതെ അനേകം യജ്ഞങ്ങൾ പഠനത്തിൽ വിധിച്ചു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുകളൊന്നും മലയാളത്തിൽ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുവതന്നില്ല. ഈ ശ്രേഷ്ഠകർമ്മങ്ങൾ നമ്മുടെ ആചാരവിധികൾക്കനുസരിച്ച് നമ്പൂതിരിമാർ വീഴ്ചകൂടാതെ നടത്തേണ്ടതാകുന്നു. അദ്ധ്വാനം, അദ്ധ്വാനം, യജ്ഞം, യജ്ഞം, ദാനം പ്രതിഗ്രഹം ഇങ്ങനെയുള്ള ധർമ്മങ്ങളുടെ അധികാരം ബ്രാഹ്മണർക്കുള്ളതാകുന്നു. ഈവക കർമ്മങ്ങളുടെ വിസ്താരമായ വിവരണം ആവശ്യമാണെങ്കിലും തൽക്കാലം ഞങ്ങൾ അതിന് ഭരണത്തില്ല. മലയാളത്തിൽ നടപ്പുള്ള സൂത്രങ്ങൾക്കും സൂതികൾക്കും അനുസരിച്ചു കർമ്മങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതാണെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

എന്നാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ധർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന സമയം ഏതെല്ലാം അവർ ധർമ്മപ്രാപ്തനാണെന്നു തുടങ്ങി ചിന്തിക്കുന്നതു ആവശ്യമാണല്ലോ. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം നമ്മുടെ ഭാരതവെണ്മയിൽ പ്രചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിട്ടു കുറെക്കാലമായി അവരുടെ (പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ) നാഗരികത്വവും വളരെ പുഷ്ടിയിൽ വന്നിരിക്കുന്നതായ സാഹിത്യഗുണങ്ങളും ഹൈന്ദവജീവിതത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ ലൌകികജീവിതത്തിൽ അവർ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നതായ വിഭവങ്ങളുടെയും ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനത്തിന്റെയും, തോഴ്ചയായും ഇങ്ങനെയുള്ള പല സംഗതികളാലും ഇന്ത്യക്കാരായ നമ്മുടെ മനസ്സ് പലപ്പോഴും ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നു. അതുനിമിത്തം നമ്മുടെ പുരാതനമായ ഹിന്ദു

ജീവിതത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ നാം പലപ്പോഴും വിസ്മരിച്ചു പോകുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികപരിഷ്കാരമാണ് ബാഹ്യപരിഷ്കാരത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതെന്നു നാം മാനു കളിയുന്നു. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിലും, ആവക വിദ്യകളിലും, ശാസ്ത്രങ്ങളിലും, നമുക്കു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതായും, അനുസരിക്കേണ്ടതായും ഉള്ള അനേകം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ ബാഹ്യപരിഷ്കാരത്തെ മാത്രം കാതലാക്കി അന്ധപരമ്പരയായി അവരുടെ ബാഹ്യജീവിതത്തെ മാത്രകയാക്കി നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ശ്രമപ്പെടുത്തുന്നത് ഒരിക്കലും നന്നായിരിക്കുകയില്ല. ബാഹ്യപരിഷ്കാരം ദേവലം ത്വജ്ജമാണെന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ ആദ്ധ്യാത്മികപരിഷ്കാരത്തെ ഖാധിക്കുന്നതായ ബാഹ്യപരിഷ്കാരം ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നു നാം ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രാതസ്സാനം, സഹജഗ്രാമം, ശുചിയായ ഭക്ഷണം, പരിശുദ്ധമായ ജീവിതം (രംഗാപേക്ഷാദികൾ കൂടാതെ) സമഭാവനയും, ഭുതഭയം, സമുദായസ്നേഹം, മുതലായ ഗുണങ്ങളോടും കൂടിയുള്ള ജീവിതം) ഇതുകൾ എല്ലാം വിടാതെ കൈക്കൊള്ളുകയും, സന്ധ്യാവന്ദനം മുതലായ നിത്യകർമ്മങ്ങളും, ആനന്ദമം മുതലായ വൈലികവിധികളും തെറ്റാതെയും വീഴ്ചവരാതെയും നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ദേഹശുദ്ധിയും, ആത്മശുദ്ധിയും, നയ്യതിരിമാരുടെ ഒരു പ്രാത്യകധനമാണെന്നു നാം ധരിച്ചിരിക്കണം. ഈ അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ ആശ്രമജീവിതത്തെ സ്സംബന്ധിച്ചുകൂടി രണ്ടു വാക്കു പറയാവുന്നതാണ്. ഉപനയം കഴിഞ്ഞ് സമാവർത്തനംവരെയുള്ള കാലമാണു ബ്രഹ്മചര്യോപദേശത്തിൽ നാം ഇരിക്കുന്നത്. ഈ കാലം നമുക്കു നല്ലകൊല്ലംമുതൽ എട്ടുകൊല്ലംവരെ നിലനില്ക്കുന്നു. വാസ്തവം പറയുന്നതാ

അത് ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ കാലം കൊണ്ടു ബ്രഹ്മചര്യം ശീ
ക്കിച്ച് ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിലേക്കു, മറ്റവല്ല ആശ്രമങ്ങളി
ലേക്കു, പ്രവേശിക്കുവാൻ തക്കയാഗ്രത നമുക്ക് ഉണ്ടാവു
മെന്നു ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടു. ആശ്രമജീവിതമാണ്
ബ്രഹ്മണത്തിനു മുഖ്യധർമ്മമെന്നു ഞങ്ങൾ മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടു
ണ്ടല്ലോ. ഈ തത്വത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യം സമ്മതിക്കുന്ന
പക്ഷം ബ്രഹ്മചര്യം ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ കാലം കൊണ്ടു മു
ഴുക്കുന്നതു ശാസ്ത്രം കൊണ്ടും, യുക്തികൊണ്ടും ആലോചിക്കു
മ്പോൾ കേവലം അനാചാരമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരി
ക്കുന്നു. ചുരുങ്ങിയ പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലവും, ഏറിയ്ക്കു നാല്പതെ
ട്ട് സംവത്സരവും, ബ്രഹ്മചര്യം ശീക്കിച്ച് പോന്നി
രുന്നവനെ മനുഷ്യരിൽ കാണുന്നു. അങ്ങനെയിരുന്ന
ഗുരുക്കൾ ദ്രാഗ്ദ്ധ്യം ബ്രഹ്മചര്യമകാലത്താണ് ആ
യുവാവ് നടത്തിപ്പോന്നതെന്ന്. ഈ ആശ്രമത്തിന്റെ
അവസാനത്തോടുകൂടി ദ്രാഗ്ദ്ധ്യം ഏതാണ്ടു മുഴുക്കുക
യും, അതിനുശേഷം ബ്രഹ്മണർ ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിലേ
ക്കു, മറ്റു വല്ല ആശ്രമങ്ങളിലേക്കു, പ്രവേശിക്കുകയും
ചെയ്യിരുന്നു. ആശ്രമത്തിലല്ലാതെ ബ്രഹ്മണന്റെ ചേര
എന്നും ഇരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള തത്വം അവർ ഏ
പ്പോഴും പ്രബലപ്പെടുത്തിപ്പോരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ
വക സംഗതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോഴും ആശ്രമജീവിത
ത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും നമ്മുടെ
ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള ബ്രഹ്മചര്യം, (ഗുരുക്ക
ൾവാസവും) അതിനുശേഷം നാം അനുവർത്തിച്ചുവരുന്ന
ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും കേവലം നാമമാത്രമാ
ണെന്ന് പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയല്ല. നമ്മുടെ ആശ്ര
മജീവിതം ഒരു അധികം നന്നായി സംസ്കരിക്കുകയും ആ

പ്രൊത്ഥികശക്തിയെ പ്രബലപ്പെടുത്തുവാൻ കരോളിനി ശ്രമിക്കുകയും, ചെയ്താൽ ബാബിപ്പെട്ടിൽ, ബ്രോമണൻ എന്നുള്ള ശബ്ദവും കൂടി കേവലം നാമമാത്രമായി ചരിഞ്ഞിരിക്കും. ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയും, ശുഭകൃപവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും, ഞങ്ങൾ ഇതോടുകൂടി വേറെ തയ്യാറാക്കുന്നതായ വിദ്യാഭ്യാസമെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ കുറെ അധികം വിസ്താരമായി പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ട് അതിനോപരി ഇവിടെ എഴുതേണ്ടതായില്ല. മറ്റുള്ള ആശ്രമങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി കുറെ പറയേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം വേണ്ടവിധം നിർവ്വഹിക്കാതെ മറ്റുള്ള ആശ്രമങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നതായാൽ ആചക ആചാരങ്ങളും, തപാവിഷ്ടയും വേണ്ടവിധം ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ കേവലം പ്രയാസമായിരിക്കും. അതിനാൽ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാർ ധാരാളം ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം എല്ലാ നമ്പൂതിരിമാരും വിവാഹം കഴിക്കേണമെന്നു കേരളാചാരങ്ങൾ നമ്മെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ല. സമാധത്തനത്തിനുശേഷം സ്നാനകന്മാരായി ജീവിച്ചുവരുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ മലയാളത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടല്ലോ. “ജ്യേഷ്ഠാതാഗൃഹീഭവേത്” എന്നും “ശേഷാസുഭവേത്” എന്നും ഉള്ള ശങ്കരസ്മൃതിവചനങ്ങൾ പ്രകാരം ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ വിവാഹം ചെയ്ത് അഗ്നിയോടുകൂടി ഇല്ലത്തു താമസിക്കുകയും ഔപാസനം, ദൈവരൂപഭവം മുതലായ തത്ത്വകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ശേഷമുള്ള സോദരന്മാർ സ്നാതകജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു സമാഹാരം മുതലായ തപാവിഷ്ണികൾ വീഴ്ചകൾക്കു നടത്തിപ്പാകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സ്നാതകജീവിതം ആശ്രമജീവിതത്തിൽ

അന്തർഭവിക്കുമോ എന്നുള്ള സംഗതിയിൽ ചില സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനെപ്പറ്റി സ്വല്പം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം. പരാശരസ്മൃതിയിലും, അതിന്റെ മാധവീയവ്യാഖ്യാനത്തിലും, സ്തോതകന്മാരുടെ ജീവിതസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് അഗ്നിയില്ലെങ്കിലും നിരഗ്നികമായ ഗൃഹസ്ഥകുടുംബങ്ങളെല്ലാം അവർ നടത്തിവരുന്നു. ദേവൻ, പ്രിയ, പിതൃക്കൾ, ഭൃതങ്ങൾ മനശ്ചർ—ഇവർക്കു ഗൃഹസ്ഥന്മാർ നിത്യചെയ്യേണ്ടതായ യജ്ഞങ്ങളെ സ്വപ്നാഭ്യായംകൊണ്ടും, തപ്തണങ്ങൾകൊണ്ടും, സ്തോതകന്മാരും ചെയ്യുവരാനുണ്ട്. ഈവക കുടുംബം അഗ്നിയാട്ടുകുടി ചെയ്യാറില്ലെന്നുള്ളത്, അതിനാൽ സ്തോതകന്മാർ ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചുവരാണെന്നു വിചാരിക്കണം. “ഗൃഹസ്ഥസ്തേ ദുരീം കന്യാമുദാരോരേകം” എന്ന ക്ഷാപ്തവചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഗൃഹസ്ഥശബ്ദത്തിന്നു സ്തോതകത്വം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. “അലാഭേ കസ്തകന്യാഃ സ്തോതകവ്രതം ചാരതേ, അപിവാക്കന്ത്രിയാം പൃത്രമുല്പാദയേത, ശുഭ്രായാംവാ” എന്നുള്ള ദൈവീനസീവചനത്തിന്റെ അർത്ഥമാർദ്ധ്യാചിക്കുമ്പോഴും അഷ്ടാശീതി സഹസ്രം സ്തോതകന്മാർ ധർമ്മപുത്രരോട് ഒരുമിച്ചു വനത്തിലേക്ക് പോയി എന്നു മഹാഭാരതത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതി ഓർമ്മുവാഴും സ്തോതകന്മാർ സാഗ്നികമായ വിചാഹം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും തപസ്സിന് യാതൊരു വിഘ്നവും വരാതെ അവർ ആശ്രമജീവിതത്തിൽ തന്നെ വർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ ധാരാളം വഴികാണുന്നുണ്ട്. ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ തപം തപസ്സും ശമമോദിഗുണങ്ങളും ആണെന്നും അധ്യയനം മുതലായ കുടുംബഭ്രാതൃ ഈവക സത്യാഗുണങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കു

വാൻ സ്നാതകന്മാർക്കും സാമൂഹ്യമാണെന്നും, ആലോചിക്കുമ്പോൾ സ്നാതകധർമ്മം ഭീഷിച്ചുവരുന്ന നവ്യതിരിമാരുടെ ജീവിതവും പരിശുദ്ധജീവിതമാകുന്നു. അത് ആശ്രമജീവിതത്തിൽ അന്തർലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. കേരളാചാര്യപ്രകാരം താവോട്ടസമ്പ്രദായം പ്രബലപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരാൾ അഗ്നിയോടുകൂടി ഗൃഹസ്ഥശ്രമം അനുസരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ ഗൃഹം താവോട്ടിലെ മഹാജ്ഞാനവൃത്തിമാർക്കും, വന്നുചേരുന്നവർക്കും, ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവിന്റെറപ്പുത്രൻ, അജ്ഞന്മാരുടെ പുത്രനിർവ്വിശേഷം പിതൃകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൽ മതിയാവുന്നതാണെന്നും നാം അറിയുന്നുണ്ട്.

സ്നാതകന്മാരായ നവ്യതിരിമാർ അന്യജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീകളിൽ ഗമിച്ചുവരാനുള്ള ഒരു ധർമ്മവിരുദ്ധമാണെന്ന് ഇന്ത്യയിൽ ചിലാമ്പുന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകാണുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ല. മൽപ്രസാദിച്ച പൈതൃകസീദ്ധപനത്തിന്റെ അർത്ഥം ആലോചിക്കുമ്പോഴും, “ഗമ്യസ്യരാജാഭ്യന്തരഗമ്യനപ്രതിപോരണഃ” എന്നുള്ള സൂതിധർമ്മം കർഷ്ണവേഷം, മന്ദ, യാജ്ഞവല്ക്യൻ, പരാശരൻ, മുതലായ സൂതികാരന്മാർ ബ്രാഹ്മണരും അന്യജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീകളും തമ്മിൽ നടന്നുവന്നിരുന്ന സംസർഗ്ഗത്തിൽ ജ്വലിക്കുന്ന സന്താനങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും ധർമ്മചാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും, പഠനത്തിരിക്കുന്നതിനെ ചിന്തിക്കുമ്പോഴും, കേരളത്തിലെ മതമക്കരായ സമ്പ്രദായപ്രകാരം നടപ്പുള്ള സംബന്ധരീതി നവ്യതിരിമാരുടെ തപസ്സിനേക്കാൾ ധർമ്മവിരുദ്ധമായതായി കണ്ടും ഹാസിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ പരിശുദ്ധജീവിതത്തിന് യാതൊരു ഹാനിയും വരുന്നതല്ല. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ത

പസ്സിനു വിപ്ലവകാരുത്വവിധം ജാതികൊണ്ടും, ആചാരനടവടികൾകൊണ്ടും, എന്താണു് പരിശുദ്ധ ജീവിതത്തെ അവലംബിച്ചുപോരുന്ന മതമക്കത്തായ തറവാടുകളിൽ ബന്ധം ഉണ്ടാവുന്നതു കേവലം ഭോഷകരമാണെന്നു തോന്നുവരില്ല. എല്ലാവരും വിവാഹം ചെയ്യുകയും, ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിൽ വൈദികകർമ്മങ്ങളോടും പരിശുദ്ധജീവിതത്തോടും, കൂടി വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെങ്കിലും, ധനസംബന്ധമായ ചില പ്രധാനസംഗതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോഴും, ജനങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നതോടുകൂടി കൂടുതലായിന്നു് ഭാഗം വരാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ആ സംഗതിയുടെ ആപൽക്കരമായ ഭാവിയിലുപരി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും കിഴക്കൻ ജില്ലകളിലെ ബ്രാഹ്മണസമുദായങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്നതായ ദാരിദ്ര്യാവസ്ഥയും, വൃത്തിഹീനതയും, ആലോചിക്കുമ്പോഴും, മറ്റു അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ ജനബാഹുല്യം നിമിത്തവും വിവാഹസംബന്ധമായ മാനേകം ദൃഢമടങ്ങും നിമിത്തവും, ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതായനിത്യാനർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും ശ്രീ പരശുരാമനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട കേരളാചാരം വളരെ പ്രശസ്തമാണെന്നു് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ ആചാരത്തിന്റെ സഹജമായ ഗുണം നിമിത്തം നമ്പൂതിരിമാർ ദാരിദ്ര്യാവസ്ഥയിൽപ്പെടാതെ അവരുടെ സ്വധർമ്മാനുഷ്ഠാനം നിവ്വഹിച്ചുപോകുവാൻ ശ്രാബ്ധയുജ്ജ്വലമായതീരുന്നു. ഭക്ഷണത്തിന്നും വേറായുള്ളനിത്യാവശ്യങ്ങൾക്കും മുട്ടുള്ള നമ്പൂതിരികൾക്കുംവേണ്ടി കരച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഈ ഗുണം മറ്റു ജില്ലകളിൽ കാണുന്നില്ലെന്നതിനാൽ പ്രസ്തുതകേരളാചാരത്തെ തെറ്റാക്കുന്നത് ഭോഷകരമാണെന്നും, നമ്പൂതിരിമാർതാപാവൃത്തയും, സാധ്യമായവും, മറ്റുള്ളസാമൂഹിക

ധർമ്മങ്ങളും ഒരിക്കലും കളയരുതെന്ന ജീവിതം കഴിച്ചു കൂട്ടേണ്ടതാണെന്നും, ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കൊള്ളുന്നു.

(5) നയ്യതിരിമാരുടെ ധർമ്മചാരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് വല്ലപ്രതിബന്ധവും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാംകാണാം?—പാശ്ചാത്യപരിഷ്ക്കരണം അധികമായി പ്രചാരത്തിൽ വരുന്നതോടുകൂടി നയ്യതിരിമാരായ നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിലും, ആദർശങ്ങളിലും ഭിന്നപ്രതിപ്രകൃതാസങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നതാണ് ഇതിനുമുമ്പത്തെ വകുപ്പിൽ സപ്തം ഞങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടവരുന്ന വ്യക്താസംനിമിത്തം നമ്മുടെ നിത്യചിലവുകൾ വർദ്ധിച്ചുവരികയും അതുനിമിത്തം ധനസമ്പാദ്യത്തിന് ചിലവഴിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടി വരികയും, ആചാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ തപസ്സിനും, ആദ്ധ്യാത്മികമായ സമ്പത്തിനും, വിരോധമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദർശങ്ങളിലുള്ള വ്യക്താസംനിമിത്തം വന്നുചേരുന്ന ദർശനങ്ങൾ ഇതിലും അധികമാണ്. പാശ്ചാത്യന്മാരെ മാത്രകയറിക്കിടക്കുന്നത് നമ്മുടെ ദാരുണവണ്ഡത്തിലുള്ള അനേകം യോഗ്യന്മാർ അവരുടെ ജീവിതത്തെ ക്രമാപ്തമാക്കിക്കൊണ്ടു വരുന്നതു നരംനിത്യം കാണുന്നുണ്ട്. ഈ സംഭവത്തിന്നു കാരണമായ കാരണങ്ങൾ ഇല്ലെന്നില്ല. പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ സാഹിത്യവിഷയമായും പ്രകൃതിശാസ്ത്രം ശാഖീശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം—ഇങ്ങനെയുള്ള അനേകം ശാസ്ത്രങ്ങൾ വിഷയമായും ഉള്ള യോഗ്യതകൾ നമുക്കു ഭിന്നപ്രതി പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. അതിന്നു പുറമെ അവരുടെ (ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ) രാജകീയമായ ശക്തിഹീനവൽ സേതുപയ്ക്കുന്നമുള്ള നമ്മുടെ രാജ്യത്തു മുഴുവും പ്രബല

പ്പെടുവന്നിരിക്കുന്നു വെന്നമാത്രമല്ല ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നദി വികസനമൂലം വേറെ അനേകം രാജ്യങ്ങളും ദ്വീപുകളും അവരുടെ അടക്കത്തിൽ കീഴിൽ വന്നിരിക്കുന്നതോടുകൂടി അവരുടെ ധനസംബന്ധമായും വ്യാപാരസംബന്ധമായും, രാജകീയ സംബന്ധമായും, ഉള്ള യോഗ്യതകൾ തുലോം വലിച്ചുപരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈവക ശക്തികളും യോഗ്യതകളും നാം നിതും കാണുന്നസമയം നമ്മുടെ തിടയിൽ പലപ്പോൾ പാശ്ചാത്യമാതൃകയിൽ ഭ്രമം ജനിക്കുന്ന കാഴ്ചത്തിൽ അത്തുടർപ്പടുവാനില്ല എന്നാൽ നമ്മുടെ പുരാതനമഹർഷിമാരുടെ മാതൃകാജീവിതത്തെ ബാഹ്യപരിഷ്കാരപ്രധാനമായ ഈപ്പാഴത്തെ പാശ്ചാത്യജീവിതവുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ കുറവ് പരിപൂർണ്ണവഴി ആദ്യം പറഞ്ഞ മാതൃകയാണു് വാസ്തവത്തിൽ നല്ലതെന്നു തോന്നാതിരിക്കയില്ല. പക്ഷെ ഇതുതന്നെ ഉടിക്കൂട്ടിച്ചുനോക്കുവാനും, അവകളിലെ ഗുണദോഷങ്ങളെ ഉപേക്ഷമായി നിരൂപിക്കുവാനും, തക്ക പരിപൂർണ്ണവർ നമ്മുടെ തിടയിൽ കുറഞ്ഞുവന്നിരിക്കുന്നു. പ്രയാസമരിയ ഈ ഉദ്യമത്തിന്നു നമ്മുടെ പുരാതനമായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതന്നു പുറമെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ പഠിക്കുകയും, ആവക സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളും, ശാസ്ത്രങ്ങളും, വായിക്കുകയും, അതിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന സംഗതികൾ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളുമായി തട്ടിച്ചു നോക്കുകയും, വേണ്ടി വന്നു. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ആധ്യാത്മിക പരിഷ്കാരം പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതായ നമ്മുടെ പഴയശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്നതത്വങ്ങൾ പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തെക്കാൾ തുലോം അധികം മഹാത്മ്യമുള്ളവയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കു തിരിക്കയില്ല. മേൽപ്രസ്താവിച്ചവിധം നമ്മുടെ ആദർശങ്ങളിൽ വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഭ്രമം നിമിത്തം പഴയ ഗുണംമാർ

ങ്ങളിൽ പ്രതിപത്തി ദിനങ്ങൾ കർത്താവെന്നും ആവക ആചാരങ്ങളുടെ പരമാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾ ധരിക്കുവാൻ മാത്രമുള്ള പഠിപ്പണത്തിന്നുവെങ്കിൽ ഇങ്ങോട്ടും വന്നിരുന്നില്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ ബ്രഹ്മണരായ നമ്മുടെ സ്വഭാവമായിരുന്ന സംസ്കൃതത്തിലും, ആവക ശാസ്ത്രങ്ങളിലും അറിവുള്ളവർ വളരെ ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു പല കാരണങ്ങളുണ്ട്. അന്യരെ ഈ ചുരുങ്ങിയ മലയാളത്തിൽ എടുത്തുപറയുവാൻ ഞങ്ങൾ തെങ്ങുന്നില്ല. സംസ്കൃതഭാഷയിലും, തത്സംബന്ധമായ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും, നമുക്കുള്ള അഭ്യാസത്തിന്റെ ന്യായവും പശ്ചാത്തമനാക പ്രബലാപ്തവരുന്നതാകട്ടെ നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിന്നു വരുന്നതായ വ്യാധികൃതവും ആശയങ്ങളിലുള്ള ഭ്രമവും, ഇങ്ങിനെ മൂന്നുവിധം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നമ്മുടെ ധർമ്മാചാരങ്ങൾക്കു കടന്നുവന്നു വരുന്നുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

6 ഈവക പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണ്?— നമ്മുടെ ധർമ്മാചാരങ്ങൾക്കു മുഖ്യമായി മൂന്നു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ അതായത് (1) നമ്മുടെ പൗരസ്ത്യവിദ്യകളുടെയും അവയിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന ആധ്യാത്മികതത്വങ്ങളുടെയും, മോശമായ അറിവ് (2) പശ്ചാത്തമപരിഷ്കാരശക്തിയാലും, മറ്റാർചില ധനസംബന്ധമായ സംഭവങ്ങളാലും, വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന നിത്യജീവനുകളും, തന്നിമിത്തം നമുക്ക് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പരാധീനതയും (3) പശ്ചാത്തമനാകകളെ ഭ്രമിക്കുന്നതിനാൽ, നമ്മുടെ ആശയങ്ങൾക്ക് വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്ന ചില മാറ്റങ്ങൾ, ഇവയാണെന്നു നാം കണ്ടുവെല്ലാം. ഈ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണ്? ചികിത്സനിശ്ചയിക്കു

നുമ്പ രോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവം അറിയേണ്ടതു് ആവശ്യമാകുമ്പോൾ കയ്യിനിയ്ക്കുന്നതിൽ പ്രതിബന്ധങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിക്കാനും യാതൊരു പ്രയാസമില്ല. ഒന്നാമതു് പൗരസ്ത്യവിദ്യകൾ യഥാവിധി പഠിക്കുവാനും, അവയിൽ അടങ്ങിയ തത്വങ്ങളെ വാഗ്ദേശിയാക്കുവാനും, മാനസസമ്പ്രദായങ്ങളാലും, വേഷവിധി ധരിക്കുവാനും നാം ശ്രമിക്കണം. ഈവക ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയാണു് ഈകാലത്തു് അധികം നല്ലതു്. പണ്ടത്തെ ഗുരുക്കൾ സമ്പ്രദായത്തിലും, പരിഷ്കൃതകളുടെ (സഭാമണ്ഡലം) സമ്പ്രദായത്തിലും, അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ പ്രസ്തുതവിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയുണ്ടാകണം. ഈവക സംഗതികൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ചേരെ തയ്യാറാക്കിയ മലയാളഭാഷയിൽ വിശ്വാസമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ തൽക്കാലം എടുത്തുപറയുന്നില്ല. ഈവക പൗരസ്ത്യവിദ്യകൾ യഥാർത്ഥമായി മനസ്സിലാക്കുകയും, അവയിൽ പറയപ്പെടുന്ന തത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു് നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം എടുപ്പത്തിൽ നിവൃത്തിയാകുമെന്നുമാത്രം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ധനസംബന്ധമായപ്രതിബന്ധത്തെപ്പറ്റിയാണല്ലോ ഇനി ആലോചിക്കുന്നതു്, എന്തായാലും പ്രധാനമായ ഈ സംഗതി ആലോചിക്കുന്നകാര്യത്തിൽ പല ധനസംബന്ധമായ തത്വങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ നിത്യജീവനുള്ള വർദ്ധിക്കുന്നതിന്നു മുഖ്യമായ കാരണമെന്താണു് അധികം നമ്പൂതിരിമാർക്കും ഭക്ഷണത്തിന്നു മാത്രമേകിലും നല്ല ജന്മസ്വത്തിൽനിന്നു കട്ടിവരുന്നു. ഒ

കണത്തിന്നു പുറമെ വേണ്ടതായ ചിലവുകൾക്കാണ് ചില നമ്പൂതിരിമാർ ക്ലേശിക്കുന്നത്. ഈവക ചിലവുകൾ ക്ലേശം കൂടാതെ നടത്തുവാൻ ശ്രാണിയുള്ള നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങൾ കരയായതെ ഉണ്ടെങ്കിലും അധികം ഇല്ലക്കാർക്കും മേന്മയിലവിന്നുള്ള പണം വേറെ സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരുന്നു. പണ്ട് ഈ വക സമ്പാദ്യങ്ങൾ പ്രതിഗ്രഹം, മുതലോ, ത്രിത്വസ്ഥാനം, പരികൽ, മുതലായ, ശാന്തി, മുതലായ കാര്യങ്ങളാലാണ് നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇതുകൾക്കു പല സംഗതികളാലും ചില ന്യായങ്ങൾ വന്നുചെറിയിക്കുന്നു. വൈദികകർമ്മങ്ങളിൽ വിശ്വാസം കുറഞ്ഞവരുടെ, പരിശുദ്ധമായ ഈവക കർമ്മങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്കു കൂടി ശ്രദ്ധ കുറഞ്ഞുവരുന്നത് വളരെ ദോഷനീയമായിരിക്കുന്നു. യോഗികളിൽ പരികൽക്കും ബ്രഹ്മചാരികൾക്കുള്ള മുതലാക്കും തക്ക വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള നമ്പൂതിരിമാരെക്കുണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു പലരും ആക്ഷേപിക്കുന്നത് നാം കേൾക്കാവണം. ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധകുറവും തോറും അന്യസമുദായക്കാർക്കും വിശ്വാസം കുറഞ്ഞവരുടെയും തന്മൂലം ബ്രഹ്മണരായ് മാത്രം ചെലവുചെയ്യുന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ദിനപ്രതി അന്യമിക്കുവാൻ ഇടയാകുമെന്നും ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുകൂടി ശങ്കിക്കുന്നു. അതിനാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാർ കുറെ അധികം ശ്രദ്ധവെക്കണമെന്നും തപസ്സിനെ പ്രബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ വിജ്യാഭാവത്തോടെ നടക്കുന്നപക്ഷം പ്രതിഗ്രഹം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ആഭ്യന്തരമികൾക്കായി കൊടുക്കുകയും അക്കാലം കഴിയില്ലെന്നും, അവരുടെ ധനവൃദ്ധിക്കു കാരണമായിത്തീരുന്നെന്നും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. കാലത്തിന്നനുസരി

ച്ചു കൃഷിമുതലായ പ്രവൃത്തികളിലും നമ്പൂതിരിമാർക്ക് ഏറ്റെടുക്കുന്നതാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. കലിയുഗത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർ കൃഷിമുതലായ വൈവിധ്യത്തിൽ കർഷകരായിത്തീർന്നു വിദഗ്ദ്ധരായിത്തീർന്നു പരാശരസ്മൃതിയിൽ നാം കാണുന്നു. ഇതുകൾ പക്ഷെ പലപ്പോഴും വലിയ വിദഗ്ദ്ധരായതെന്തെന്നു വേണം. നമ്പൂതിരിമാർക്കു നടത്താവുന്ന ധനസമ്പാദനകാര്യങ്ങളിൽ കൃഷിതന്നെയാണു് അധികം പ്രധാന്യം ഞങ്ങൾ കാണുന്നതു്. ഇല്ലത്തിന്നു സമീപം കുറെ ഭൂമിയെങ്കിലും ഇല്ലാത്ത നമ്പൂതിരിമാർ ചുരുക്കമാണു്. പണ്ടു് സ്വയമേവ കൃഷിനടത്തിച്ചു വന്നിരുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും കുറെ ഭൂമി അധികവിടെ കാണാവുന്നതാണു്. കന്നം, വിത്തും, ചെറുതടങ്ങളും, സാധനമുതലായവകളിൽ കൃഷിനടത്തുന്നതും നമ്പൂതിരിമാർക്ക് വളരെ പ്രയാസമുള്ളതുപോലാണെന്നും, സാധാരണയും, ഇതുകൊണ്ടു് തടസ്സപ്പെട്ടുകയീട്ടു, കൃഷി പ്രത്യേകം ഒരാളെ നിയമിക്കുകയും നമുക്കു മേൽനോട്ടം വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനും, കുറെനേരം ഇതിലേക്കു ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യാൻ മതിയാവുന്നതാണു്. ധനസംബന്ധമായ വേറെ ഒരു കാര്യത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാർ പ്രാവീണ്യമുള്ളതു പണ്ടു് വ്യക്തമാകുന്നു. പണ്ടെന്ന പദാർത്ഥത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചില നൂതനതത്വങ്ങൾ നമുക്കു് ഒരു സമയം പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ കയ്യിൽ വന്നപ്പോഴു് നമുക്കു് ദാരുണമായിത്തീർന്നു. പലപ്പോഴും പാശ്ചാത്യന്മാരും വർദ്ധനയൊഴിച്ചു് തുടരുന്ന പ്രബലപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുന്നതായ പണത്തിന്റെ പ്രചാരവും അതിൽ അന്തർവിചിത്രമാകുന്ന അനേകം സംഗതികളും നിമിത്തം പണത്തിന്റെ കച്ചവടം പ്രത്യേകിച്ചു നമുക്കു പാ

റവിയയമാക്കി തീർക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതു വളരെ രസകരമായ ഒരു പഠിപ്പാണെന്നും. ഇപ്രകാരമുള്ള പണക്കച്ചവടത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാർ പ്രവേശിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്നും അധികം തുടങ്ങുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ അതു നടത്താവുന്നതാണെന്നും ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതു നാട്ടിലെ പൊതുവിദ്യാലയങ്ങൾക്കും ധനസമൃദ്ധിക്കും കാരണമായിത്തീരും. ഭൂമിയുടെ മണ്ഡലമായ നമ്പൂതിരിമാർ ഐക്യമേകത്തോടും, പരസ്പര സഹായത്തോടുംകൂടി ബാഹ്യസമ്പ്രദായത്തിൽ കമ്പനികളായോ സ്വന്തനിലയിലെ ഈ വിധമുള്ള ഏറ്റെടുക്കൽ കൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ അതുകൂടി പലസ്താനികളായ നമ്പൂതിരിമാർക്കും പ്രാവശ്യമാകുന്നതും അതുനിമിത്തം അവർക്ക് ധനസമ്പാദ്യമുണ്ടാകാവുന്നതും, ആകുന്നു. മൂന്നാമതു ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു കാര്യം പാവമാണെന്ന് എന്തെന്നാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഭൂമിസംബന്ധമായ കാര്യപ്രവൃത്തികളിൽ നമ്പൂതിരിമാർതന്നെ ഏർപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും. കിടിയായാണോരോട്ട് പാട്ടും പിടിക്കുക, പൊളിച്ചെടുത്തുകാര്യങ്ങളും ചുവക്കുകാര്യങ്ങളും നടത്തുക ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾക്കു പാവമായി നമ്പൂതിരിമാർക്ക് നടത്താവുന്നതും, അതുകൊണ്ടു സ്വല്പം ചില സമ്പാദ്യങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടാകാവുന്നതുമാകുന്നു. ഇതിന്നു നമ്പൂതിരിമാർ സ്വല്പം ചിലതു പഠിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. കടലാസ്സിൽ എഴുതുക, അത്യാവശ്യം കണക്കുകൾ കൂട്ടുക, മലയാളത്തിലെ കാണമുള്ള മറ്റോരോരോറ്റി കിടക്കുക വശമാക്കുക, ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവഹാരനടപടികളിൽ പരിചയിക്കുക. ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങി ചില അറിവുകൾ അവർക്ക് സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരും. ഈ കാര്യം വളരെ പ്രയാസമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ലെന്നും. ഇതൊടു കൂടി ചേരുന്നതായാണെന്നു വിശ്വാസം

മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായ പ്രകാരം ബുദ്ധിസംസ്കാരവും, ആത്മീയ സംസ്കാരവും, വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന സ്റ്റാതുകന്മാർക്ക് ഈ ചക കാൽപ്പന്തും വളരെ ലഘുവായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ പറഞ്ഞതായ നവീനശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പഠനധിതും നമുക്കുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതായാൽ ആവക അറിവുകൾക്കും പരിചയങ്ങൾക്കും, അനുസരിച്ചു പലതൊഴിലുകളും നമുക്കുണ്ടാകുമെന്നു വാൻ സാധിക്കുമെന്നും തപസ്സിന്നു യാതൊരു വിഘ്നവും കൂടാതെ നമുക്കു ധനസമ്പാദ്യത്തിന്നു മാർഗ്ഗമുണ്ടാവുമെന്നും ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. യന്ത്രശാസ്ത്രം, രസായനശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം, സംഖ്യാശാസ്ത്രം, ശാഖീരശാസ്ത്രം, (ശാഖികിൽ ജീവശാസ്ത്രം) വിദ്യുച്ഛക്തിശാസ്ത്രം, ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രങ്ങൾ നാം പഠിക്കുകയും, ആവക പരിചയങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുകയും ആതുക്കളെ ധനസംബന്ധമായ കാൽപ്പന്തുകൾക്ക് അതായത് പല തൊഴിൽതൊഴിലുകൾക്കും, കൃഷിയിലും ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാവുകയും ചെയ്യാൻ നമുക്കു ധനസംബന്ധമായ കാൽപ്പന്തുകളെല്ലാം സുലഭമായി നിവൃത്തിയായെന്നതും, നമുക്കു ധർമ്മസംഹാരത്തിന്നു പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന നിശ്ചിതലവിയെ നാം ഭവനവും, തന്മൂലമുള്ള പരാധീനതയും നിമിത്തമുണ്ടാവുന്ന ദോഷങ്ങൾ കൂടാതെ കഴിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.

പാശ്ചാത്യ മാതൃകകളെ ഭ്രമിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്കു ആദർശങ്ങൾക്കു വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെ പറ്റിയാണ് ഇനി ചിന്തിപ്പാനുള്ളത്. നമുക്കു ഹിന്ദു മതപ്രകാരമുള്ള ആദർശങ്ങൾ 'കാലക്കാര്യ മറഞ്ഞുപോകുന്നതു ഏറ്റവും ദോഷപരമായതാകുന്നുവല്ലോ. പണ്ടു വളരെയേ

ഗുണമായ മഹിമയും, ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാരും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതായ മാതൃകകളെ നമുക്ക് ഈ കാലത്തു മുഴുവനും അനുസരിക്കുവാൻ സംശയമല്ലെന്ന ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആവക മാതൃകകളിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന മുഖ്യമായ സംഗതികളെ വിട്ടുകളയാതെ കാലത്തിനനുസരിച്ചു സ്വല്പം ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി അവയെ നാം അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരങ്ങൾ നമ്മുടെ പുരാതനമായ ഹിന്ദുമാതൃകകൾ വിസ്തരിച്ചുപോകുവാൻ ഇടയാവരുത്. ആഡംബരപ്രധാനവും സമർത്ഥഭൂമിഷ്ഠവുമായ പാശ്ചാത്യ രീതികളെ നാം അനുസരിക്കരുത്. ശമപ്രധാനവും, പരിശുദ്ധവുമായ വൈദികജീവിതത്തെ നാം ഏല്പാഴ്ന്നു കൈക്കൊണ്ടുവരണം. ഹിന്ദുജീവിതത്തിന്റെ മഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതായ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമ്മുടെ ധിക്കാരികൾ. അതുകളിലെ തത്വങ്ങൾ ചില അജ്ഞാനികൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകുന്നു. ലൗകിക പ്രത്യക്ഷമാത്രപ്രമാണമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കൂട്ടരുടെ മനസ്സിൽ നമ്മുടെ പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, സ്മൃതികളിലുമുള്ള വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ പ്രാവീണ്യമായിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അതുതല്ലെപ്പോന്നില്ല. ആപ്തവാക്യത്തിനും അനുമാനം കരുതുന്നവർക്കും പ്രാമാണ്യം കൊടുക്കുവാൻ ഭരണുന്നവർക്കല്ലാതെ ഹിന്ദുമാതൃകാജീവിതം മരിക്കലും പ്രകാശിക്കുന്നതല്ല. നമ്മുടെ ചേരങ്ങളും, സ്മൃതികളുമായ ജാതിവചനങ്ങളും സ്വല്പം പ്രമാണങ്ങളായി കരുതണം. ചേരങ്ങൾക്ക് അപ്രാമാണ്യം ശരിക്കുന്നതായാൽ ഹിന്ദുമാതൃകാ ജീവിതം ആ ക്ഷണത്തിൽതന്നെ അസ്തമിച്ചുപോകും. പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ മാതൃകയിൽ നാം ഭൂമിക്കകയും നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ

മായ വേദങ്ങളിൽ യുക്തിഹീനതയെ ശക്തികേരളം ചെയ്യുന്നതു വലിയ ദോഷമാകുന്നു. സർ രവീന്ദ്രനാഥടാഗാർ, മഹാത്മാ മുൻഷിറാം, മഹാത്മാഗാന്ധി, ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ ചില യോഗ്യന്മാർ പലവസരങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനെ നാം കേൾക്കേണ്ടല്ലോ. ഇവരെല്ലാം അവരവരുടെ ശക്തിക്കനുസരിച്ച് ഹിന്ദുജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ നാട്ടിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനായി ശ്രമംചെയ്യുവരികയും ഏതെങ്കിലും പ്രബലപ്പെട്ടതായ ഓരോ വിദ്യാലയങ്ങൾ വുരാനുതതീകരിക്കേണ്ടതായിട്ട് സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവരികയും ചെയ്യുന്നു. രവീന്ദ്രനാഥടാഗാറിന്റെ “ശാന്തിനികേതനവും,” മുൻഷിറാമിന്റെ “ഗുരുകുലവിദ്യാലയവും,” ഗാന്ധിയുടെ “സത്യഗ്രഹശ്രമവും” ജൂതിനാരോഹണമാകുന്നു. ഏതാണ്ട് ഈവിധമുള്ള ഒരു വിദ്യാലയം കേരളത്തിൽ ഒരിടത്തു സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. ഏതുവിധത്തിലും ഹിന്ദുജീവിതത്തെ എപ്പോഴും നാം അനുകരിക്കേയും, നമ്മുടെ വേദങ്ങൾക്ക് എല്ലാവിധത്തിലും പ്രാമാണ്യം കരുതുകയും, പാശ്ചാത്യ മാതൃകകളിൽ നമ്മുടെ പരിശുദ്ധമായ ജീവിതത്തിന്നു യോജിക്കാത്ത സംഗതികൾ ദൂരെ കളകയും, വേണ്ടതാകുന്നു.

7 ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്തിന്നനുസരിച്ച് നവ്യതീർമ്മരുടെ സ്വതന്ത്രവയുള്ള ധർമ്മചാരങ്ങൾക്ക് വല്ല ഭേദഗതിയും വരുത്തേണ്ടതുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു ഏതുവിധം വേണം? ഈ സംഗതിക്കുതന്നെ ഈ അവസരത്തിൽ ആലോചിക്കുവാൻ എടുത്തുതിന്ന് ചില പ്രത്യേകകാരണങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത് നമ്മുടെ പഴയ ധർമ്മചാരങ്ങൾ ഈകാലത്തു വീഴുകയാതെ നടത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും, ആവിധം സാധിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷത്തിൽ അവയെ കാല

അതിനനുസരിച്ചു മാറ്റുന്നത് ഭൂഷണമായിരിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല, അപ്രകാരം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ഗുത്തായിചിലപ്രവൃത്തികൾ നടന്നുവരികയാൽ സംഗതിയാവുമെന്നും, ആ പക്ഷത്തിൽ നമ്മുടെ സമുദായത്തിന് ആധ്യാത്മികമായ സമ്പ്രദായം മറിഞ്ഞുപോകുമെന്നും, ഈ ദുർഗ്ഗഭാവസ്ഥ സംഭവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും കാലോചിതമായി ഭേദപ്പെടുത്തുന്നത് അധികം നന്നായിരിക്കുമെന്നും, ആചാരങ്ങൾ കാലഭേദാവസ്ഥകൾക്ക് യോജിക്കത്തക്കവണ്ണം ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം പുരാതനകാലത്തും നടപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതുപ്രകാരം കാലോചിതമായ മാറ്റങ്ങൾ ഈ കാലത്തും ചെയ്യുന്നതായാൽ അതിന്നു ദോഷമാവാൻപോകുമെന്നും സംഗതിയില്ലെന്നും ഇപ്പോഴത്തെ കാലാവസ്ഥാനുസരണമായിട്ടു വന്നുവെച്ചാൽ ഇപ്പോഴത്തെ രാജതാന്ത്രികമായും, സാമുദായികമായും ഉള്ള സ്ഥിതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോൾ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ചില ആചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുന്നെന്നും മാറ്റമുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഓഫീസിൽ പലപ്പോഴും വന്നുചേരുന്നുണ്ട്. ഈവക അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ഗുണഭോക്താക്കളായിത്തീർന്നു മുഖ്യമായും ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു ചിന്തിപ്പാനുള്ളത്, ഇതിന്നുപുറമെ ഈ കാലത്തു ഗതാഗതസൗകര്യം ധാരാളമുള്ളതായ തീയതിയാത്രകളിൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്പീജനങ്ങൾക്കകൂടി ഭാഗമെടുക്കുവാൻ തരമുണ്ടെങ്കിൽ ആ കാര്യവും നമുക്കു സമ്മതിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും, നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യത്തിന്നു ചേണ്ടി ചിലസൂത്രക്കാരുടെ സമാചരണക്രിയ ഇപ്പോഴത്തെക്കാൾ കൂറെ മുന്നുകൂട്ടി നടത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള ചില നൂതനാഭിപ്രായങ്ങളും നാം പലപ്പോഴും കേൾക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ

വക സംഗതികളെപ്പറ്റിയും; ഈ ഘട്ടത്തിൽ ആലോചിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. മൂന്നാമത് ഇപ്പോൾ ഭാരതചണ്ഡത്തിൽ എന്നാത്രമല്ല ഭൂലോകത്തിന്റെ അധികഭാഗങ്ങളിലും പ്രചാരമുള്ളതും, നമ്മുടെ രാജാവിന്റെ ഭാഷ്യരക്തം പല കാര്യങ്ങൾക്കും അത്യന്താവശ്യമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതുമായ ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷ നമ്പൂതിരിമാർ പഠിക്കേണ്ടതാണെന്നും, അല്ലെന്നും, ഉള്ള ചില ആക്ഷേപങ്ങളും തൽസംബന്ധമായി അനാവശ്യമായ ചില കക്ഷിവാഴ്ചകളും, നാം കേൾക്കാനുള്ളതിനാൽ അപ്രകാരമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണദോഷത്തെപ്പറ്റിയും ഈ അവസരത്തിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതിനും പുറമെ നമ്മുടെ കമ്പ്യൂട്ടറൈസേഷനായിട്ടുള്ള ഇയ്യടിയൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ചില അഭിപ്രായഭേദങ്ങളെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്കു ഞങ്ങൾ പറയാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വതസ്സമയമുള്ള ധർമ്മചാരങ്ങൾ അലോചനയായി ദൈവപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്ന സമയം പല ദുർഘടമായ കാര്യങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ആചാരങ്ങൾ ദൈവപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം വളരെ എളുപ്പത്തിൽ സാധ്യമുള്ളതല്ല. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ അഗാധമായിരിക്കുന്നതായ തത്വങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗമവസ്ഥയും, ആവക തത്വങ്ങളും നമ്മുടെ പുരാതനകാലം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതായ ആചാരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ചേർച്ചകളുടെ സ്വഭാവവും, ആലോചിക്കാനാവില്ലാത്ത പഴയചാരങ്ങളെ മാറ്റുന്ന കാര്യത്തിൽ നാം അധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകാരിരിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു, സ്വതസ്സമയമായ ഒരു

ഘടനയ്ക്കുതക്കതെ വേലി ആചാരമാകുന്നു. നമ്മുടെ സമുദായാചാരങ്ങൾ വേണ്ടവിധം നടത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടു വന്നുചേരുന്നവയെല്ലാം സംഗതിയാൽ അവയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കു ധർമ്മനിഷ്ഠയും തപസ്സും, കർമ്മബലത്തോടും ആചാരങ്ങൾ അധികമായി നിർബന്ധമായി വെക്കുകയാണു ചെയ്യാറുള്ളതെന്നു നമ്മുടെ ഹിന്ദുശാസ്ത്രപരിതം വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ട്. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരമമായ തത്വങ്ങളും മനുഷ്യനിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടക്കുന്ന ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സാരങ്ങളും സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവർക്കു ലഭിക്കുന്ന ആചാരങ്ങൾ ഭേദപ്പെട്ടതെന്നു കരുതാവുന്നതായിരിക്കും. ഐഹികമായ സുഖത്തിന്നുവേണ്ടി സദാചാരങ്ങളെ വേലിക്കൊടുക്കുന്നത് കേവലം നിഷ്ഠുരമാകുന്നു. പുരുഷാർത്ഥങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ധർമ്മത്തിന്നുവേണ്ടിയാണ് നാം ജീവിക്കേണ്ടതു്. അർത്ഥകാമങ്ങൾ ധർമ്മത്തിനെ സഹായിക്കുന്നതിന്നായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. ദേഹരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ആർത്ഥകാമങ്ങൾ ആവശ്യമായിരിക്കും. ഇവകാരും ധർമ്മത്തിന്റെ പ്രധാനമായ ഏല്പാഴ്ചയെപ്പറ്റി വെച്ചുകൊണ്ടും നമ്മുടെതപസ്സിനെ അല്ലെങ്കിൽ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചു പ്രബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും ആചാരങ്ങൾക്ക് അത്യാവശ്യമായും കാലത്തിനനുസരിച്ചു കൂടാതെ കഴിയാത്തതായും ഉള്ളമാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായാൽ വലിയ ദുഃഖംകൂടാതെ നമ്മുടെ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം തെളിയാം. സാധ്യമായേക്കാം, ഇതിന്നുതടയാം എന്നു പറയുന്നതായാൽ ഈകാലത്ത് അത്യാവശ്യമായ ഇഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം നല്ലവിധമായി സ്വീകരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ആചാരവിരുദ്ധമുണ്ടാകുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഇവിദ്യാഭ്യാസം നട

ഇന്നുകാഴ്ചയിൽ പ്രത്യേകമായ ചില നിബന്ധനകളെ നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പൊതുവില്പന വലിയ കോളിളകളിലും, സ്കൂളുകളിലും നമ്പൂതിരിമാർ ചേർന്നു പഠിക്കുന്ന കാഴ്ചയിൽ ചില ദുർഘടങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്നതുതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു പ്രത്യേകം ഓരോപ്പാട് ആവശ്യമാകുന്നു. ഇതിന്നുപുറമെ പ്രാഗല്ഭ്യം, സാധാരണ, മുതലായ കാഴ്ചങ്ങൾക്ക് വിപ്ലവകാരികളായി വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതും, അപ്രകാരമെങ്കിലും ആചാരവിരോധം ഉണ്ടാകാൻ ഒരിക്കലും ഏതെങ്കിലും അർത്ഥമില്ല.

നമ്മുടെ സൂക്ഷ്മങ്ങളുടെ തീവണ്ടിയാത്രയെപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ അതുകൊണ്ട് യാത്രാസൗകര്യവും, മറ്റു പലതരമായ കാര്യസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായേക്കാവെങ്കിലും, അതുനിമിത്തം അവശ്യപ്പെടുന്ന ചേരുന്ന സമ്പന്നരോടൊപ്പം, പലപ്പോഴും വന്നുചേരാവുന്നതായ മനഃശല്യങ്ങളും, ആഭ്യാചിക്കേണ്ടവർ ഈമാറ്റാനമുക്ക് ഒരിക്കലും സ്വീകാര്യമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ആശ്ചര്യകരമായ സമയത്തെ കാലം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ കഴിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ നമ്മുടെ ബ്രഹ്മചര്യപ്രഭവം കേവലം പ്രകാശനമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഈ ആശ്ചര്യകരമായ നടത്തേണ്ടതാണെന്നു മനമുതലായ സൂതികാലമാർ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഗുരുകുലവാസവും, വേദം, വേദാംഗം ഭർഗ്ഗം, ശാസ്ത്രം മുതലായ പാരമ്പര്യം, ഇപ്പോൾ നാമധാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും നമ്മുടെ ഭാവിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽ ബ്രഹ്മചര്യപ്രഭവം യഥാർത്ഥമായും നിർമ്മൂലമായും ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതാണെന്നു

ന്നും അതിലേക്കു നമ്പൂതിരിവിദ്വാന്മാർക്കും ആവുന്നേടത്തോളം ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ പ്രവേശിക്കേണ്ടതാണെന്നും, ഇങ്ങിനെത്തുടങ്ങിയ പല സംഗതികളെപ്പറ്റിയും ആലോചിക്കുമ്പോൾ ആശുപഥന സമാവർത്തനം കുറഞ്ഞുപോകാത്തതു കഴിക്കുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വാസം കാണുന്നില്ല. ബ്രഹ്മചാർയ്യാശ്രമം കുറെ ദീർഘമായ കാലത്തേക്ക് നീട്ടേണ്ടതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ തീർച്ചയായും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ അതിനെ വൃത്താന്തം മാത്രമായിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതെന്നും വിദ്വാന്മാസംബന്ധമായ ചിട്ടകളും യഥാർത്ഥമായ വിനയവും, ശരണാഭിഗതികളും സ്വന്താഭിപ്രായങ്ങളു നിഷ്ഠകളും വൈദികമായും, വ്യാഖ്യാനരീതികളും, ഉള്ള അറിവുകൾ ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും നമ്മുടെ ബ്രഹ്മചാർയ്യാശ്രമത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഈ തത്വം നാംസംഗ്രഹിക്കുന്നതായാൽ ഉപനയനം മുതൽ സമാവർത്തനംവരെയുള്ള കാലത്തെ സംഹിതയെങ്കിലും ധാരാളം വശമാക്കുവാൻ വേണ്ടിത്തക്കത്തോളംമാത്രം ആക്കുകയും, ഏതാണ്ടു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുചെല്ലുമ്പോഴേക്കു സംഹിത മുഴുവനും പഠിക്കാവുന്നതിനാൽ സമാവർത്തനം പന്ത്രണ്ടുവയസ്സിൽ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വാസം കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ ബ്രഹ്മചാർയ്യാശ്രമം സമാവർത്തനത്തോടുകൂടിയ ചങ്ങാതിപ്പിക്കുന്നതാണ് ദോഷമെന്നു. സമാവർത്തനത്തിന്നുശേഷം തൃശ്ശിവപേരൂരിലോ തിരുനാവായയിലോ, വെച്ചു നടത്തിവരുന്ന അദ്ധ്യയനരീതിയെ അനുഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർ അവിടങ്ങളിൽവെച്ചു വേദാന്തപ്രായനം ക്രമമായും ചിട്ടയായും ബ്രഹ്മചാർയ്യാശ്രമത്തിൽ നടന്നു വരുന്ന

ഒന്നും, അതല്ലെങ്കിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്ക് പ്രത്യേകം ഏറ്റെടുത്തുനടയ വിദ്യാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു സംസ്കൃത സംഹിതയും പെരസ്യവിദ്യകളും പഠിക്കുകയും, വ്യാവഹാരികവും ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിനനുസരണമായ നവീന വിദ്യകളും, ശാസ്ത്രങ്ങളും അഭ്യസിക്കുകയും, ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ ചിട്ടകൾക്കും ബ്രഹ്മചര്യനിബന്ധനകൾക്കും അനുസരിച്ച് ആകൃഷ്ടമാകുകയും, മാനസികമായും, ശാരീരികമായും ഉജ്ജ്വല സംസ്കാരങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുതന്നെ അങ്ങർ പ്രബലമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

നമ്മുടെ കന്യാപ്രഭാവവിഷയത്തിൽ നൂതനമായൊരു ധർമ്മനിരീക്ഷണ ചില അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റി ഈ വസരത്തിൽ ഒന്നും പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിരന്ധനപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പുരാതനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ നമ്പൂതിരിമാർ നടത്തിവരുന്ന ഈ ജാതിവിവാഹക്രമം ധർമ്മവിരുദ്ധമാണെന്നു പാശ്ചാത്യ പാട്ടുള്ളതല്ല. പുരാതനായുധമാർ ഇതു മതികളായ നാരീജനങ്ങളെ ധാരാളം വിവാഹം ചെയ്തു വന്നിരുന്നുവെന്ന് നമ്മുടെ ഇന്ത്യാചരിത്രം വ്യക്തമായിപ്പറയുന്നുണ്ട്. നവീനന്മാരായ ചില സൂതികാരന്മാർ ഇതു മതിവിവാഹത്തെ നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പഴയ നടപ്പും സൂതികളും ഇതു മതിവിവാഹത്തെ നിരോധിക്കുന്നില്ല. കിഴക്കൻ ജില്ലകളിലെ ബ്രാഹ്മണജാതിക്കാർ ഇതു മതിവിവാഹത്തെ നിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, സൂതികളെ ഹൈന്ദവകാലത്തിൽനിന്നു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും, ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ഈ കൈരവവിവാഹാദായത്തെപ്പറ്റി ഭാരതചണ്ഡത്തിലെ അനേകം

യോഗ്യന്മാർ ആക്ഷേപിച്ചവരിലേയും, ആ സമ്പ്രദായം നി
ർമ്മൽ ചെയ്യേണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമായി ഉപദേശിച്ചവ
രികളും ചെയ്യുന്ന ഈ കാലത്ത് അഞ്ചാംനാം കേൾക്കുതെ
കിഴക്കൻജില്ലക്കാരെ ആപൽക്കരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെ അനു
ഗമിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് വലിയ ദോഷമാകുന്നു.
യുക്തികൊണ്ടും, സംസ്കാരംകൊണ്ടും, നടപ്പുകൊണ്ടും, ദോഷക
രമാണെന്ന് രിക്ഷാലും കാണാത്തതായ ജന്തുജീവിവാഹം
മലയാളികളായ നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് രി
ക്ഷാലും തെറ്റാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. നേ
രെമരിച്ച് ബ്രഹ്മചര്യംപ്രമാണത്തെ കുറഞ്ഞു ടീർപ്പിപ്പിക്ക
ണമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രാലോചനയിൽ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതി
നാൽ ശൈശവവിവാഹം ആവുന്നതെന്നുള്ളും ചുരുക്ക
ണമെന്നുള്ളതിൽ ഈ അവസരത്തിൽ പറയാനുകാ
ളില്ല.

നമ്മുടെ പഴയ ധർമ്മചാരങ്ങൾ വളർച്ചയാതെ നടത്തു
വാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും, ധൃഷ്ടിയും, സത്യവിരോധമാ
യും, ആചാരങ്ങൾ തെറ്റിനടക്കുന്നതിനേക്കാൾ അവയെ
കാലോചിതമായി ഭേദപ്പെടുത്തുകയാണു നല്ലതെന്നും മറ്റു
മുള്ള താല്പര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും രണ്ടുവക്ക ഇവിടെ പറയാ
വുന്നതാണ്. ധർമ്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ അർത്ഥം
ക്കു വിശാലംകൂടാതെ അതതു കാലത്തും, അവസ്ഥകളി
ലും ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന ശാർവ്വത്രികമായ നിയമപര
വാനും, ശാർവ്വത്രികമായ നിയമപരമായ നിബന്ധിതവ
ാനും, ചേർന്നിരിക്കുന്നതാണ്. ആചാരങ്ങളെ
സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു വലിയ വിശാലതയുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ
വിചാരിക്കുന്നില്ല. ദേഹരക്ഷ അവസ്ഥാ ചെയ്യേണ്ടതാക
യാൽ അതിനുവേണ്ടി സ്വീകരിക്കുന്നതായ ആചാരങ്ങൾ

കയ്ക്കുങ്ങൾ കേവലം നിശ്ചിതമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. “ശരീരമത്രാ ഖലുധർമ്മസംധനം” എന്ന് കാളിദാസമഹാകവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വളരെ ശരിയാകുന്നവല്ലോ. കാലദേശ വസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് ധർമ്മചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിന്ന് സൂതികാരമ്പര്യം വിരോധം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. “സ്വഗ്രാമം പൂർണ്ണമാചാരം അന്യഗ്രാമമേദേവേകം പട്ടണപാദമാചാരം പഥിസ്തുദ്രവരോചാരത്” ഈ സ്മൃതിവചനം നാം എല്ലാവരും കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. സൂതിവചനങ്ങളെല്ലാം കൂലകഷ്ടമായി പരിഭോധിക്കുന്നതായാൽ ദേഹരക്ഷ കഴെമ്പണ്ടി ആചാരങ്ങളെ ചുരുക്കാമെന്നും ഭേദപ്പെടുത്താമെന്നും നമുക്ക് അറിവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ കാർത്തികത്ത് നാം ഏഴപ്പാഴും സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് ഏറെയെന്നാൽ കാമഗർഭമായും ശൂർത്തായും ആചാരഭ്രംശം വരുത്തുവാൻ ഒരിക്കലും പാടുള്ളതല്ലെന്നും, അങ്ങനെയൊന്നു തപസ്സിന്നും ധർമ്മത്തിന്നും വിരോധമായിരിക്കുമെന്നാകുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ കാലഗതി നോക്കുന്നതായാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിനുള്ള ചില വൃത്തിസൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുമെന്നു ഞങ്ങൾ മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൃഷി മുതലായ തൊഴിലുകളിൽ നമ്പൂതിരിമാർ പ്രവേശിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും ആവക വ്യവസായങ്ങളും, ഉദ്യോഗങ്ങളും, നടത്തുന്നവസരങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ദേഹരക്ഷയ്ക്കു സൗകര്യപ്പെടുത്തുന്നതും വൈകാരികത കഴിയില്ലെന്നതുമായ ചില ആചാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നേക്കാമെന്നും, ആ പക്ഷത്തിൽ അതാവസ്ഥകളിലും ഭേദങ്ങളിലും ഇരിക്കുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ ധർമ്മത്തിന്റെയഥാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾക്കവിരോധംകൂടാത്ത നിലയിൽ ആകാത്ത ദേശാചാരങ്ങളെയും, അതാവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ചു

ഒരു ആചാരമെന്നെയും അംഗീകരിക്കുന്നതുകേവലം ഒരു
നാണെന്നും അങ്ങി വിചാരിക്കുന്നില്ല.

8 ഉപസംഹാരം—നവ്യതീരിമാരുടെ സ്വയം
ജ്ഞാതത്വത്തിന്റെ അങ്ങിത്തലോചിപ്പിക്കുന്നതല്ല. ഏ
താണ്ട് അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആലോച
നയിൽ വന്നുകൂടുന്ന സംഗതികൾ ഇവിടെ ചുരുക്കത്തിൽ
ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ധർമ്മമെന്നത് നവ്യന്റെ ശ്രുതി
സ്തുതി മുതലായ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിഹിതമായ കർ
മ്മങ്ങളും ആചാരങ്ങളും, നടത്തുകയും, നിഷിദ്ധമായതി
നെ ത്യജിക്കുകയുമാകുന്നുവെന്നും പുരാതനമായ വസ്തുശ്ര

ദ്ധ്യയങ്ങളാൽ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും അതിനാൽ
ആദ്യത്തെ വർണനയായ ബ്രഹ്മണത്തിൽ ആശ്രയിച്ചി
രുന്ന വികലമായ പാടില്ലെന്നും, അവരുടെ സാമൂഹികവും
ശൈലീപരമായ ധർമ്മാചാരങ്ങൾ ഭോകത്തിന്റെ നി
ബന്ധിതത്വം അത്യാവശ്യമാണെന്നും കേരളബ്രഹ്മണരായ
നവ്യതീരിമാർ ശ്രോതാക്കളായും, സ്വാമന്തരായും ഉള്ള
ധർമ്മാചാരങ്ങളിൽ വികാര ശ്രദ്ധവേക്ഷണമെന്നും
ബ്രഹ്മചര്യപ്രാപ്തിപ്രധാനമായ പാശ്ചാത്യജീവിതത്തിന്റെ
മറ്റു ഒരു അവസ്ഥയെ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കണമെന്നും, ഈ മൃ
തകയെ പ്രമാണമാക്കിക്കേണുന്നതായാൽ നമ്മുടെ തപസ്സി
യും ധർമ്മത്തിനും, ഹാനി വരുന്നതാണെന്നും, ധനസംഹാ
സ്യമായ ചില കാരണങ്ങളാൽ നമ്മുടെ ജീവിതമർഗ്ഗങ്ങൾ
കുറേ കുറേ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടുന്നതാണെന്നും അതുനിമിത്ത
വും ധർമ്മഹാനി വരുന്നതാണെന്നും അതിനാൽ നവ്യതീ
രിമാരുടെ വൃത്തിസ്വാഭാവികങ്ങളായ മർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും
കുറേപ്പുറത്തുനിന്നും, തപസ്സിനു വലിയ ഹാനി വരാ
തെ കൃഷിക്കുതലായ വൃത്തികൾ നടത്തുന്നതിന്നിവിടെ

ല്ലെന്നും, പുരാതനഹിന്ദുധർമ്മങ്ങളും റിദ്വകളും പഠിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി നയ്യൂതിരിമേക്ക് പ്രത്യേകവിദ്യാലയങ്ങൾ ഒരുപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും കാലാഭാവസമകൾക്കനുസരിച്ച് ധർമ്മാചാരങ്ങളെ കേന്ദ്രപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലെന്നും, ആ കാര്യത്തിൽ നാം മുഖ്യമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു ധർമ്മത്തിന്റെ നശാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾക്ക് ഹാനിവരുവാൻ പാടില്ലെന്നും ചൈതന്യധർമ്മങ്ങളും ശാരീര്യധർമ്മങ്ങളും തമ്മിൽ ഏകയുന്ന സംഗതികളിൽ ശാരീര്യധർമ്മത്തിന്നാണ് അധികം വിചലനകേണ്ടതെന്നും ആവുന്നതെങ്കിലും ഈ രണ്ടു ധർമ്മങ്ങളും തമ്മിൽ ഏകയാതിരിപ്പാൻ നോക്കേണ്ടതാണെന്നും ധർമ്മകാര്യങ്ങളിൽക്കേരക്കയും വൃത്തിരക്കയും മാനുഷപക്ഷത്തെന്നും ഇങ്ങിനെ നമുക്കു ധർമ്മാഭ്യൂഹനങ്ങൾ വീഴ്ചപരാമത നടത്തുന്നതായാൽ അഭിവൃദ്ധി വരുമെന്നും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

26929

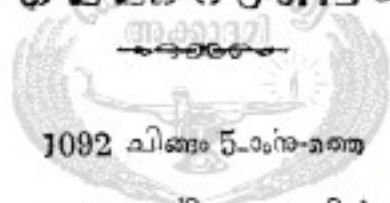
സ്വയമ്മാനുഷാനം

നന്യതിദിയോനകേന്ദ്രസഭയുടെ

കോട്ടയ്ക്കൽ ഉപസഭക്കാരൻ

തയ്യാറാക്കിയ

മെമ്മോറാണ്ടം

1092 ചിങ്ങം 5-ാം-നാളെ

ഏകദശ വർഷികത്തോളത്തിൽ

പാസ്സാക്കിയത്.

L. S. Press—Kottakal,

1917

Price 1 anna]

[വില്പന.

നവ്യതിരിമാരുടെ സ്വയംനഷ്ടാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി

കോട്ടയ്ക്കൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ ഭരണസഭക്കാർ തയ്യാറാക്കിയ

മെമ്മോറാണ്ടം

മെമ്മോറാണ്ടം

1092 മേടമാസം 24-ാംനക്ഷത്രിയ കോട്ടയ്ക്കൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ ഒരു യോഗത്തിൽ എൻ. വൈ. മഹാസഭയുടെ വേതാം വാർഷികയോഗത്തിൽ പാസ്സാക്കിയതും, ഈ ഉപസഭയ്ക്ക് അയച്ചുതന്നതും ആയ നവ്യതിരിമാരുടെ സ്വയംനഷ്ടാനുഭവമായ ഒരു തീപ്പിൻറേൻ പകർപ്പ് വായിച്ചു വീക്ഷിക്കുകയും കരിപ്പാലനാരായണൻനമ്പൂതിരി അവർകൾ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും കടുങ്ങംഗലത്തു രാമൻനമ്പൂതിരി അവർകൾ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുകയും നവ്യതിരിമാരുടെ സ്വയംനഷ്ടാനുഭവം എളുപ്പിയം കൂട്ടപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും മറ്റും സംഗതിക്ക് ഒരു സ്റ്റീം തയ്യാറാക്കി ഉപസഭയുടെ പൊതുയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഈ ഭരണസഭക്കാർ അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

2. നവ്യതിരിമാരുടെ സ്വയംനഷ്ടാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി തയ്യാറാക്കുന്ന ഈ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ താഴെ കാണിച്ച അഞ്ചു സംഗതികൾ പ്രത്യേകമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു:—

(a) ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപവും, ലക്ഷണവും, എ

നോക്കൂ:

(b) കേരളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണരുടെ നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രത്യേകമായ ധർമ്മങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്?

(c) നമ്പൂതിരിമാരുടെ ധർമ്മങ്ങൾക്കു നേതൃത്വമുള്ള ഒരു പ്രതിബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, എന്തെല്ലാമാണ്?

(d) ഈവക പ്രതിബന്ധങ്ങൾ (ഉണ്ടെങ്കിൽ) ഇക്കാര്യങ്ങൾ മാറ്റിക്കൊണ്ടുണ്ടാണോ?

(e) ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്തിനനുസരിച്ചു നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വത്വവേളയ്ക്കു ന്യായാധാരങ്ങൾക്ക് വല്ല അളവിലും വരുത്തലുണ്ടാണോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് എന്തു വിധമാണ്?

2. ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവവും ലക്ഷണവുമാണോ— ധർമ്മം എന്ന വാക്കിന്റെ സംസ്കൃതപദമാകുന്നു. 'ശ്രിയത്തെ അനേകനാ ഇതിധർമ്മഃ' എന്നാണ് ഇതിന്റെ ധർമ്മപദം ചിന്തിക്കാറുള്ളത്. ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്നാൽ മോക്ഷത്തിന്റെയും ജനസമുദായം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ധർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റിയോ ആദ്യത്തിൽ രചിക്കപ്പെടുന്നുവോ അത് ധർമ്മം എന്നാകുന്നു. അപ്പോൾ ജനസമുദായത്തിന്റെ ഭരണശേഷി നിമിത്തപ്പെട്ടതും, നാം എല്ലാവരും ജനസമുദായത്തിനും ആയ നിയമങ്ങളാണ് ധർമ്മമെന്ന പദത്താൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. നമ്മുടെ വേദങ്ങളിലും, മഹർഷിമാർ ഉണ്ടാക്കിയതായ സൂക്തികളിലും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന ഹിന്ദി നിഷ്ഠധർമ്മങ്ങളുടെ തത്വശാസ്ത്രം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവവും എന്താണു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. നവീനവിചാരധാരയെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും ഇപ്പോഴുള്ള 'ധർമ്മ' (നിയമശാസ്ത്രം) എന്ന

വേഷഭൂഷണ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അത്ഭുതവും ധർമ്മമെന്നും
 കർമ്മകാര്യം സംവിധാനം ചെയ്യുന്ന അർത്ഥവും ഐതര്യ യോജി
 ക്കുന്ന വിചാരിതവും. അതുകൊണ്ട് നിത്യജ്ഞാനവും അ
 നന്യമനുഭവത്തിന്റെ രാജകർമ്മവും മറ്റൊരു പരിധിയിലും
 പരമഭൂതം കർമ്മം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട്. ഐതര്യം
 നമുക്കു വേദങ്ങളിലും സൂരികളിലും പഠിക്കപ്പെട്ടതായാ
 അതിന്റെ സ്വഭാവം ഐതര്യമെന്നുണ്ടാകട്ടെ ഇതിന്റെ
 "ലാഭിക്കേണ്ടത്". മറ്റൊരു സൂരികളിലും വളരെ നിഷ്ഠി
 ചും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വ
 ഭാവവും, വിചാരിതവും മറ്റും കർമ്മകാര്യം ആരംഭിക്കു
 ന്നതും ചുരുങ്ങിയ മെൽക്കാരങ്ങളിൽ സ്ഥാപനവരി
 കുന്നില്ല. നമുക്കു പ്രകൃതകാര്യത്തിന്നു ആവശ്യമുള്ള
 തോളുംമാത്രം പഠിക്കുന്നതിനു കർമ്മകാര്യം ആ
 മാത്രം അതിന്റെ ഇതിന്റെ ഐതര്യപരമായും. സൂരി
 കളുടെ അർത്ഥം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ വർണ്ണാശ്രമങ്ങളുടെ
 പ്രഭാവങ്ങളെപ്പറ്റിയോർന്നുണ്ടായി നമുക്ക് ഒരു ഭാവന
 മുന്നാകുന്നു. വർണ്ണധർമ്മങ്ങളും ആശ്രമധർമ്മങ്ങളും
 ഇപ്പോൾ ചില വിചാരിതകൾ കൂടെ കൈ ആരംഭിക്കു
 ന്നതുകൊണ്ടുള്ളതും തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആ
 വക ധർമ്മങ്ങൾ നമുക്കു ഹിന്ദുസമുദായത്തിന്റെ നിമ
 നിപ്പിന്നും കർമ്മം വളരെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതായാൽ
 ആവക ധർമ്മങ്ങളെ ആവശ്യപ്പെടുന്നതും കർമ്മകാര്യം
 അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു. ഈവക വർണ്ണാശ്രമ
 ങ്ങളിൽ കാണുന്നതായാൽ വർണ്ണാശ്രമം വർണ്ണാശ്രമ
 നിഷ്ഠങ്ങളിലും അതുകളിൽ അനുഭവിച്ചു കിടക്കുന്നതാ
 യ തത്വങ്ങൾ വിട്ടുകൊണ്ടും അതുകൊണ്ട് പ്രതിപാദിച്ച
 മീതും നമുക്കു പ്രത്യേകമായ കർമ്മകാര്യവശമുണ്ടാകുന്നു

സരിച്ചു രക്ഷിച്ചു പോരുന്നുണ്ടെന്നു നമ്മുടെ കൃത്യമാകുന്നു.

ആദ്യത്തിൽ ബ്രാഹ്മണൻ, ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ശൂദ്രൻ ഇങ്ങിനെ നാലു ജാതികൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അവർ പ്രത്യേക ചില പ്രവൃത്തികളെ വിഭജിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നും അതിൽ വൈദികനായും, തപസ്സിനെ അല്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്യാത്മികശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായും ഉള്ള ആചാരങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണർക്കും ലോകത്തിന്റെ രക്ഷാകർത്താവും, യുദ്ധം വൈദ്യമായ പ്രവൃത്തികളും ഷത്രിയർക്കും, കൃഷി, വാണിജ്യം, പാശുപാല്യം മുതലായി നാട്ടിലേക്കു ധനസമൃദ്ധിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ വൃത്തികൾ വൈശ്യർക്കും മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നു വിധവൃത്തികളിലും സഹായം ചെയ്യുന്നതായും ജനസംഭാരത്തിന്റെ ഉൽഗതിക്കായത്രയും ഉള്ള ശൂദ്രന്മാർ പ്രവൃത്തികളും ശൂദ്രർക്കും നിയമിച്ചു വെക്കുകയാണ് ചെയ്യുക" എന്നും നാം കാണുന്നു. പ്രവൃത്തിവിഭാഗത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി പാശ്ചാത്യന്മാരായ ലോകതത്ത്വജ്ഞാൻ ചളരെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു നമ്മുടെ സൂതികാരന്മാരായ മഹർഷിമാർ കണ്ടുപിടിച്ചതായ ഈ വണ്ണ്യധർമ്മങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി വിശേഷിച്ച് പഠയേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പ്രസ്തുത നാലുവിധമായ വണ്ണ്യധർമ്മങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ ധർമ്മത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ആലോചിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നുവെച്ചാൽ വൈദികനായും സ്മാരകമായും ഉള്ള ധർമ്മാചാരങ്ങളെപ്പറ്റിയല്ല നാം മുപ്രമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു്. ഇതിന്നുപുറമെ ബ്രാഹ്മണർക്കു വിഹിതമായ നാലാശ്രമധർമ്മങ്ങളെയും ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്. ബ്രഹ്മചാരി, ഗൃഹസ്ഥൻ, വാനപ്രസ്ഥൻ, സന്ന്യസി ഇങ്ങിനെ നാലാശ്രമികളെ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഈ

ടയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ നാലിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ആശ്രമത്തിലല്ലാതെ ബ്രാഹ്മണന്റെ ജീവിതവാനുപാസകനല്ല. ആശ്രമജീവിതം ബ്രാഹ്മണരുടെ മാതൃകാജീവിതമാകുന്നു. അതേസമയം അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികശക്തിയെ നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നതു്. ആശ്രമജീവിതം മറ്റുള്ളവയ്ക്കു് അർപ്പണസമർപ്പണത്തു് കേവലം അസാധ്യമാകുന്നു. അതിനാൽ ഹിന്ദു മതപ്രകാരം ഈ വക വൈദികകർമ്മങ്ങളും തപാസ്സുകളും ആചരിക്കുവാനും തെറ്റാതെ അനുഷ്ഠിക്കുവാനും കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാർ എപ്പോഴും ചുമതലപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അവർ ഈ ചുമതലയെ നിറവേറ്റാത്തപ്പോഴും ആദ്ധ്യാത്മികശക്തി ലോകത്തിൽനിന്ന് അസ്തമിച്ചു പോവുകയും ആ ലോകത്തിൽ നാട്ടിലെ സൽഗുണങ്ങൾ മിക്കതും ഇല്ലാതാവുകയും, അതുനിമിത്തം ജനസമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെല്ലാം തെറ്റായിത്തീരുവാൻ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ നമ്പൂതിരിമാർ തേർപ്പാത്തതായ അവരുടെ ചുമതലയെ ത്രിവിധപരണങ്ങളാലും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രബലമായും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

4 കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രത്യേകമായ ധർമ്മങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്?—വൈദികങ്ങളായ കർമ്മങ്ങൾ വിധിപ്രകാരം നടത്തുകയും തപസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ ആദ്ധ്യാത്മികശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ആണു ബ്രാഹ്മണരുടെ മുഖ്യമായ ധർമ്മമെന്നു തേർവകുപ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളു. ശ്രൗതം, സ്മാത്തം ഇങ്ങിനെ വൈദികകർമ്മങ്ങൾ രണ്ടുവിധത്തിലുണ്ട്. അതിൽ സ്മാത്തകർമ്മങ്ങൾ എല്ലാബ്രാഹ്മണർക്കും നിർബ്ബന്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്. ശ്രൗതകർമ്മങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകം ചില ഇല്ലക്കാർ മാത്രമേ

കീഴ്മതലത്തിന്റെ അടിമത്തം സം പാലാപ്പാഴ് വീണ്ടുപിടിച്ചു പോകുന്നു. ആത്മശാസ്ത്രപരിജ്ഞാനത്തെ സമാഹൃതപരിജ്ഞാനത്തെക്കാൾ പ്രശസ്തമായിട്ടുള്ളതെന്നു നാം ഭാവിക്കുകയുണ്ടു്. പാരമ്പര്യപരിജ്ഞാനത്തിലും, ആവക വിദ്യകളിലും, ശാസ്ത്രങ്ങളിലും, ഔഷധ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും, അനുസരിച്ചുവരുന്നതായും ഉള്ള നാനാകര കാര്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആവശ്യങ്ങൾ സർവ്വപരിജ്ഞാനത്താൽ കാണുകക്കുറവു് അനുഭവപരമായി അവയുടെ ബാഹ്യജീവിതത്തെ അനുകരണത്തിനുള്ള ഒരു വിതരണ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു് ഒരിക്കലും നന്നായിരിക്കുകയില്ല. ബാഹ്യപരിജ്ഞാനം ഭക്തപരം പ്രാപ്തമാണെന്നു് ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ ആത്മശാസ്ത്രപരിജ്ഞാനത്തെ പരാധീകരണത്താൽ ബാഹ്യപരിജ്ഞാനം ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നു് നാം ശരിക്കു് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. പ്രാപ്തസ്ഥാനം, സമാധാനം, സുചിന്തയ ഭക്തസ്ഥാനം, പരിശുദ്ധമായ ജീവിതം (അഗാധപ്രാപ്തികൾ കൂടാതെയും സമാധാനത്തോടും, ഉത്തമത, സമീപനസ്സോടും, മുക്തമായ ഗുണങ്ങളോടും കൂടിയുള്ള വിവിധ) ഇവകൾ എല്ലാം വിഭാഗത്തെക്കൊണ്ടു് കൈക്കൊള്ളുകയും, സമ്പ്രദായം മുക്തമായ വിശ്വാസത്തോടും, ആനന്ദത്തോടും മുക്തമായ വൈദികവിധികളും സമാധാനത്തോടും വീഴ്ചവരത്തെയും നമുക്കു് കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ദേഹശുദ്ധിയും, ആത്മശുദ്ധിയും, നന്മയിലിരിക്കുക ഒരു പ്രത്യേകധർമ്മമാണെന്നു നാം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ നമുക്കു് ആശ്രമജീവിതത്തെ സ്സംബന്ധിച്ചുകൂടി ഒരു വാക്കു പറയാവുന്നതാകുന്നു. ഉപനയം കഴിഞ്ഞു് സമാധാനം വരേണ്ടതു് കാലമെന്നു് ബ്രഹ്മചര്യശാസ്ത്രത്തിൽ നാം അറിയുന്നതു്. ഈ കാലം നമുക്കു് നാലുപ്രകാരത്താൽ എടുത്തൊല്ലാവരു് നിശ്ചയിക്കുന്നു. വാസ്യമായ പറയുന്നതാ

യാൽ ഈ ചുരുങ്ങിയകാലംകൊണ്ടു ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഭീ
 ക്തിച്ച് ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിലേക്കോ, മറ്റവല്ല ആശ്രമങ്ങളി
 ലേക്കോ, പ്രവേശിക്കുവാൻ തക്കതാഗ്രത നമുക്ക് ഉണ്ടാവു
 മെന്നു തിരിച്ചറിയേണ്ട വിചാരിച്ചുകൂടാ. ആശ്രമജീവിതമാണ്
 ബ്രഹ്മണരുടെ മുഖ്യധർമ്മമെന്നു ഞങ്ങൾ മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടു
 ണ്ടല്ലോ. ഈ തത്വത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യം സമ്മതിക്കുന്ന
 പക്ഷം ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ടു മു
 ട്ടമിക്കുന്നതു ശാസ്ത്രംകൊണ്ടും, യുക്തികൊണ്ടും ആശ്ചര്യമേ
 വേറെ കേവലം അനുചിതമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരി
 കുന്നു. ചുരുങ്ങിയ പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലവും, ഏറിയ നാല്പത്തെ
 ട്ട് സംവത്സരവും, ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഭീകിച്ചു പോന്നി
 തന്നുവെന്നു മനുസ്മൃതിയിൽ കാണുന്നു. അന്നുണ്ടായിരുന്ന
 ഗുരുകുലവിദ്യാഭ്യാസം ബ്രഹ്മചര്യശ്രമകാലത്താണ് ആ
 യുന്മാർ നടത്തിപോന്നിരുന്നതു്. ഈ ആശ്രമത്തിന്റെ
 അവസാനത്തോടുകൂടി വിദ്യാഭ്യാസം ഏതാണ്ടു മുട്ടമിക്കുക
 യും, അതിന്നുശേഷം ബ്രഹ്മണർ ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിലേ
 കോ, മറ്റു വല്ല ആശ്രമങ്ങളിലേക്കോ, പ്രവേശിക്കുകയും
 ചെയ്തിരുന്നു. ആശ്രമത്തിലല്ലാതെ ബ്രഹ്മണർക്കു വേറെ
 എങ്ങും ഇരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള തത്വം അവർ എ
 പ്പോഴും പ്രബലപ്പെടുത്തിപ്പോരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ
 വക സംഗതികൾ ആശ്ചര്യമേവെന്നും ആശ്രമജീവിത
 ത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും നമ്മുടെ
 ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള ബ്രഹ്മചര്യശ്രമവും, (ഗുരുകു
 ലവാസവും) അതിന്നുശേഷം നാം അനുവർത്തിച്ചുവരുന്ന
 ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും കേവലം നാമമാത്രമാ
 ണെന്ന് പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നമ്മുടെ ആശ്ര
 മജീവിതം കുറേ അധികം നന്നായി സംസ്കരിക്കുകയും ആ

പ്രാതീകശക്തിയെ പ്രബലപ്പെടുത്തുവാൻ കോട്ടടി ശ്രമിക്കുകയും, ചെസ്റ്റാൻ താവമിപ്പെട്ടിൽ, ബ്രാഹ്മണൻ എന്നുള്ള ശബ്ദവും കൂടി കേവലം നാമമാത്രമായി പരിണമിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയും, ശതകലവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും, ഞങ്ങൾ ഇതോടുകൂടി വേദം കയ്യൊന്നുന്നതായ വിദ്യാഭ്യാസമമ്മോദങ്ങളിൽ കുറെ അധികം വിസ്മയമായി പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ട് അതിനേപറ്റി ഇവിടെ എടുത്തു പറയുന്നില്ല. മറ്റുള്ള ആശ്രമങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി കുറെ പറയേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം വേണ്ടവിധം നിവൃത്തിക്കുവാൻ മറ്റുള്ള ആശ്രമങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നതായാൽ ആവക ആചാരങ്ങളും, തപാവിഷ്ടയും വേണ്ടവിധം ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ കേവലം പ്രയാസമായിരിക്കും. അതിനാൽ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാർ ധാരാളം ശ്രദ്ധയർക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം എല്ലാ നമ്പൂതിരിമാരും വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നു കേരളാചാരങ്ങൾ നമ്മെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ല. സമാധർമ്മത്തിനുശേഷം സ്നാതകനായി ജീവിച്ചുവരുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ മലയാളത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടല്ലോ. “ജ്യേഷ്ഠഭാഗവതീഭവേൽ” എന്നും “ശേഷാസ്മദനോപാർത്തൻ” എന്നും ഉള്ള ശങ്കരസ്മൃതിവചനങ്ങൾ പ്രകാരം ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ വിവാഹം ചെയ്ത് അഗ്നി യോടുകൂടി ഇല്ലത്തു താമസിക്കുകയും ഔപാസനം, വൈശ്വദേവമുതലായ യജ്ഞകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ശേഷമുള്ള സോദരന്മാർ സ്നാതകജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു സപാഠ്യരായ മുതലായ തപാപുഷ്ഠികൾ വീട്ടുകാരെ നടത്തിവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സ്നാതകജീവിതം ആശ്രമജീവിതത്തിൽ

അന്തർദ്വികാശമാ എന്നുള്ള സംഗതിയിൽ ചില സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനെപ്പറ്റി സ്വല്പം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം. പരാശരസ്സതിയിലും, അഷ്വതിൻ മാധവീയവ്യാഖ്യാനത്തിലും, സ്നാതകന്മാരുടെ ജീവിതസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി വിവരമായിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് അഗ്നിയില്ലെങ്കിലും നിരഗ്നികമായ ഗൃഹസ്ഥകർമ്മങ്ങളെല്ലാം അവർ നടത്തിവരുന്നു. ദേവൻ, ഭൃഷി, പിതൃക്കൾ, ഭൃതങ്ങൾ മനുഷ്യർ—ഇവർക്കു ഗൃഹസ്ഥന്മാർ നിത്യംചെയ്യേണ്ടതായ യജ്ഞങ്ങളെ സ്വപ്നാഭയാംകൊണ്ടും, തപ്പണങ്ങൾകൊണ്ടും, സ്നാതകന്മാരും ചെയ്യുവരാനുണ്ട്. ഈയക കർമ്മങ്ങൾ അഗ്നിയോടു കൂടി ചെയ്യാറില്ലെന്നുള്ളത്, അതിനാൽ സ്നാതകന്മാർ ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തിൽ അന്തർദ്വിചിച്ചുവരണമെന്നു വിചാരിക്കണം. “ഗൃഹസ്ഥസ്സ ഭൂതം കന്യാമുദേയമേവേത്” എന്ന ഛാന്ദോഗ്യവചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഗൃഹസ്ഥശബ്ദത്തിന്നു സ്നാതകത്വം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. “അലാഭേ കന്യാകന്യാഃ സ്നാതകവ്രതം ചരേൽ, അപിവാക്കന്തിയായം പുത്രമുല്പാദയേത, ശുഭ്രായാംവം” എന്നുള്ള വൈവർതിനസീ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥമാലോചിക്കേണ്ടാമെന്നും അയ്യോശീതി സഹസ്രം സ്നാതകന്മാർ ധർമ്മപുത്രന്മാർ ഭജിച്ചു പനത്തിലേക്ക് പോയി എന്നു മഹാഭാരതത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതി ഓർക്കുമ്പോഴും സ്നാതകന്മാർ സംഗീകാരം വിചാരിച്ചു ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും തപസ്സിന്നു യാതൊരു വിപ്ലവം വരാതെ അവർ ആശ്രമജീവിതത്തിൽ തന്നെ തർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ ധാരാളം വഴികാണുന്നുണ്ട്. ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ തപഃ തപസ്സും ശമയോദ്ദിഗ്നങ്ങളും ആണെന്നും അധ്യയനം മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ ഈയക സത്വഗുണങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കു

വാൻ സ്നാതകന്മാർക്കും സാദ്ധ്യമാണെന്നും, ആലോചിക്കുമ്പോൾ സ്നാതകധർമ്മം ദീക്ഷിച്ചുവരുന്ന നവ്യതിരിമാരുടെ ജീവിതവും പരിശുദ്ധജീവിതമാകുന്നു. അത് ആശ്രമജീവിതത്തിൽ അന്തർഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. കേരളാചാര്യപ്രകാരം തറവാട്ടുസമ്പ്രദായം പ്രബലപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരോരുത്തർക്കും അഗ്നിശോഭിച്ച് ഗൃഹസ്ഥശ്രമം അനുസരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം ആ ഗൃഹം തറവാട്ടിലെ മറ്റൊരു നവ്യതിരിമാർക്കും, വന്നുചേരുന്നവർക്കും, ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവിന്റെ പുത്രൻ, അച്ഛന്മാരുടെ പുത്രനിർവ്വേഷങ്ങൾ പിതൃകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ധർമ്മവൃത്തിയാണെന്നും നാം മറിയുന്നതാണ്.

സ്നാതകന്മാരായ നവ്യതിരിമാർ അന്യജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീകളിൽ ഗമിച്ചവരല്ലെങ്കിൽ ഒരു ധർമ്മവിശേഷമാണെന്ന് ഇതിനിൽ ചിലാത്മന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകാണുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ല. മേൽപ്രസ്താവിച്ച ദൈവാനുസീദപന്തത്തിന്റെ അർത്ഥം ആലോചിക്കുമ്പോഴും, “ഗൃഹസ്വരാനുവേഷ്യത ഗൃഹപ്രതിഭാമതഃ” എന്നുള്ള സൂക്തിപരമായ ഭാഷ്യവും, മന്ദ, യാജ്ഞവൽക്യൻ, പരാശരൻ, മുതലായ സൂക്തികാരന്മാർ പ്രൊഫണതം അന്യജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീകളിൽ നടന്നുവന്നിരുന്ന സംസർഗ്ഗത്തിൽ ജനിക്കുന്ന സന്താനങ്ങളുടെ സ്വർണവർണ്ണത്തിനും ധർമ്മപാരമ്പര്യത്തിനും, പാരമ്പര്യമുള്ളതിനെയും ചിന്തിക്കുമ്പോഴും, കേരളത്തിലെ മതമതങ്ങളായ സമ്പ്രദായപ്രകാരം നടപ്പുള്ള സംബന്ധരീതി നവ്യതിരിമാരുടെ തപസ്സിനെയും ധർമ്മവൃത്തിയെയും ഒരിക്കലും ബാധിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അധർമ്മം പരിശുദ്ധജീവിതത്തിന് അർത്ഥമാകാതിരുന്നതും വരുന്നതുമല്ല. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ത

പസ്സിനു വിപ്ലവകാത്തവിധം ജാതികൊണ്ടും, ആചാരനടവടികൾകൊണ്ടും, എന്താണു് പരിശുദ്ധ ജീവിതത്തെ അവലംബിച്ചുപോരുന്ന മരുമക്കത്തായ താവാടുകളിൽ സ്വന്ധം ഉണ്ടാവുന്നതു് കേവലം ദോഷകരമാണെന്നു തോന്നില്ല. എല്ലാവരും വിവാഹം ചെയ്യുകയും, ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിൽ വൈദികകർമ്മങ്ങളോടും പരിശുദ്ധജീവിതത്തോടും, കൂടി വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെങ്കിലും, ധനസംബന്ധമായ ചില പ്രധാനസംഗതികൾ ആലോചിക്കേണ്ടതും, ജനങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നതോടുകൂടി കൂടുതലാക്കുന്നത് ഭാഗം വരാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുമാണു്. ആ സംഗതിയുടെ ആപൽക്കരമായ ഭാവിയിലുപറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടതും കിഴക്കൻ ജില്ലകളിലെ ബ്രാഹ്മണസമുദായങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്നതായ ഭാരിദ്വാവസ്ഥയും, വൃത്തിഹീനതയും, ആരോഗ്യക്കുറവും, മറ്റു അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ ജനബാഹുല്യം നിമിത്തവും വിവാഹസംബന്ധമായ മറ്റാനേകം ദുഷ്ടതകൾ നിമിത്തവും, ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായനിത്യാനർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടതും ശ്രീപരശുരാമനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട കേരളാചാരം വളരെ പ്രശസ്തമാണെന്നു് ഞങ്ങൾ വിചരിക്കുന്നു. ഈ ആചാരത്തിന്റെ സഹജമായ ഗുണം നിമിത്തം നമ്പൂതിരിമാർ ഭാരിദ്വാവസ്ഥയിൽപ്പെടാതെ അവരുടെ സ്വപഥാനുഷ്ഠാനം നിവൃത്തിച്ചുപോരുവാൻ ത്രാണിയുള്ളവരായിതീരുന്നു. ഭക്ഷണത്തിന്നും വേദായുള്ളനിത്യാവശ്യങ്ങൾക്കും മുട്ടുള്ള നമ്പൂതിരികൾക്കും ബാലർ കുര്യന്മാർക്കുമാണു്, ഈ ഗുണം മറ്റു ജില്ലകളിൽ കാണുന്നില്ലെന്നതിനാൽ പ്രസ്തുതകേരളാചാരത്തെ തൊറിക്കുന്നത് ദോഷകരമാണെന്നും, നമ്പൂതിരിമാർക്കുപോവുന്നതും, സാധ്യമായതും, മറ്റുള്ളസാമൂഹിക

ധർമ്മങ്ങളും ഒരിക്കലും കളയാതെത്തന്ന ജീവിതം കഴിച്ചു കൂട്ടേണ്ടതാണെന്നും, ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കൊള്ളുന്നു.

(5) നമ്പൂതിരിമാരുടെ ധർമ്മാചാരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് വല്ലപ്രതിബന്ധവുമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാമാണു്—പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം അധികമധികം പ്രചാരത്തിൽ വരുന്നതോടുകൂടി നമ്പൂതിരിമാരായ നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിലും, ആദർശങ്ങളിലും ദിനംപ്രതി വ്യത്യാസങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നുണ്ടെന്ന് ഇതിന്നുമുമ്പേതെ വകുപ്പിൽ സ്ഥലം ഞങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടവരുന്ന വ്യത്യാസനിമിത്തം നമ്മുടെ നിത്യജീവനുകൾ വർദ്ധിച്ചുവരികയും അതുനിമിത്തം ധനസമ്പാദ്യത്തിന്നു് ചിലവഴിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടിവരികയും, ആചകമാർഗ്ഗങ്ങൾ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ പണ്ഡിതനും, ആദ്ധ്യാത്മികമായ സമ്പത്തിനും, വിരോധമായിപ്പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദർശങ്ങളിലുള്ള വ്യത്യാസനിമിത്തം വന്നുചേരുന്ന ദർശനങ്ങൾ ഇതിലും അധികമാണു്. പാശ്ചാത്യന്മാരെ മാതൃകയാക്കിക്കൊണ്ടു് നമ്മുടെ ഭാരതവണ്ഡത്തിലുള്ള അനേകം യോഗന്മാർ അവരുടെ ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് വരുന്നതു നാം നിത്യം കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ സംഭവത്തിന്നു തക്കതായ കാരണങ്ങൾ ഇല്ലെന്നില്ല. പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ സാഹിത്യവിഷയമായും പ്രകൃതിശാസ്ത്രം ശാരീരശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം—ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ അനേകം ശാസ്ത്രങ്ങൾ വിഷയമായും ഉള്ള യോഗ്യതകൾ നമുക്കു ദിനംപ്രതി പരിചയപ്പെടുവരുന്നു. അതിന്നു പുറമെ അവരുടെ (ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ) രാജകീയമായ ശക്തിപരിമയൻ സേതുപയ്ക്കുന്നതുള്ള നമ്മുടെ രാജ്യത്തു മുഴുവും പ്രചലി

പ്പെട്ടവനിരിക്കുന്നു. അവന്നുമാത്രമല്ല ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നാവികശക്തികളും യോദ്ധാക്കളും രാജ്യങ്ങളും ഭീമപുഷ്പങ്ങളും അവരുടെ മേൽക്കയ്യിൽ കീഴിൽ വന്നിരിക്കുന്നതോടുകൂടി അവരുടെ ധനസംബന്ധമായും വ്യാപാരസംബന്ധമായും, രാജകീയ സംബന്ധമായും, ഉള്ള തേഗേതകൾ തുലനം വലിച്ചുവരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈവക ശക്തികളും യോഗ്യതകളും നാം നിത്യം കണ്ടെന്നസമയം നമ്മുടെ യിടയിൽ പലപ്പോൾ പാശ്ചാത്യമാതൃകയിൽ ഭൂമി ജനിക്കുന്ന കർമ്മത്തിൽ അത്തുല്യപ്പെട്ടവനില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ പുരാതനമഹർഷിമാരുടെ മാതൃകാജീവിതത്തെ ബാഹ്യപരിഷ്കാരപ്രധാനമായ ഈപ്പാഴ്ചയെ പാശ്ചാത്യജീവിതവുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ കറുത്ത പരിച്ഛേദങ്ങൾ ആദ്യം പറഞ്ഞ മാതൃകയാണ് വാസ്തവത്തിൽ നല്ലതെന്നു തോന്നാതിരിക്കാതില്ല. പക്ഷെ ഇതുതന്നെ കൂടി തിരിച്ചുനോക്കുവാനും, അവകളിലെ ഗുണഭോധണങ്ങളെ ക്രമക്രമമായി നിരൂപിക്കുവാനും, തക്ക പരിച്ഛേദങ്ങൾ നമ്മുടെ യിടയിൽ കറഞ്ഞുവന്നിരിക്കുന്നു. പ്രയാസമേറിയ ഈ ഉദ്യമത്തിന്നു നമ്മുടെ പുരാതനമായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിന്നു പുറമെ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പഠിക്കുകയും, ആവക സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളും, ശാസ്ത്രങ്ങളും, വായിക്കുകയും, അതിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടക്കുന്ന സംഗതികൾ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുകയും, വേണ്ടി വരുമ്പ്രകാരം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ആധുനിക പരിഷ്കാരപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതായ നമ്മുടെ പഴയശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടക്കുന്നതകങ്ങൾ പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തെക്കാൾ ഉയ്യാം അധികം മഹത്വമുള്ളവയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാനായില്ല. അൽപസ്മാപിച്ച വിധം നമ്മുടെ ആദർശങ്ങളിൽ വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഭൂമി നിമിത്തം പഴയ പൗരാണിക

ങ്ങളിൽ പ്രതിപത്തി ദിനങ്ങളും കടത്തുവരുന്നു. ആവക ആചാരങ്ങളുടെ പരിചരണമായ തത്വങ്ങൾ ധരിക്കുവാൻ മനോഹരമായ പരിപാടികളിലൂടെ ഇവയെ വന്നിരുന്നില്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ ബ്രാഹ്മണരായ നമ്മുടെ സ്വഭാവമായിരുന്ന സംസ്കൃതത്തിലും, ആവക ശാസ്ത്രങ്ങളിലും അറിവുള്ളവർ വളരെ ചുരുങ്ങിയവർക്കുണ്ടു. ഇതിന്നു പല കാരണങ്ങളുണ്ടു്. അവയെക്കുറിച്ചു ചുരുങ്ങിയ മൊത്താലുള്ളതിൽ എടുത്തുപറയുവാൻ ഞങ്ങൾ ഒക്കുന്നില്ല. സംസ്കൃതഭാഷയിലും, തത്സംബന്ധമായ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും, നമ്മുടെ അഭ്യസനത്തിന്റെ ന്യായവും പാശ്ചാത്യമാതൃക പ്രബലപ്പെട്ടുവരുന്നതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിന്നു വരുന്നതായ വ്യവസ്ഥകളും ആശയങ്ങളിലുള്ള ഭൂമിയും, ഇങ്ങിനെ മൂന്നുവിധം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നമ്മുടെ ധർമ്മപരിചരണ കടമയായി വരുന്നതാണെന്നു ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

6 ഈവക പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണു്?— നമ്മുടെ ധർമ്മപരിചരണ കടമയായി ഉണ്ടു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ആതായത് (1) നമ്മുടെ പൗരസ്ത്യ വിദ്യകളുടെയും അധിനിവേശത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന ആധ്യാത്മികതത്വങ്ങളുടെയും, മോശക്കാരെ അറിവ് (2) പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിനുമുള്ള, മോശകളെ ധനസംബന്ധമായ സംഭവങ്ങളാലും, വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന നിത്യജീവിതത്തിലും, തന്നിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ പരിചരണവും, (3) പാശ്ചാത്യമാതൃകകളെ ഭൂമിക്കുന്നതിനാൽ, നമ്മുടെ ആശയങ്ങൾക്ക് വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്ന ചില മാറ്റങ്ങൾ, ഇവയാണെന്നു നാം കണ്ടുപറയുന്നു. ഈ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണു്? ചികിത്സയിലൂടെ

നൂറമ്പതു ശാഗത്തിന്റെ സ്വഭാവം അറിഞ്ഞു് ആവശ്യമാകുമ്പോൾ കായ്കുന്നിപ്പാലത്തിൽ പ്രതിബന്ധങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മതയും ആവശ്യമാണല്ലോ. ഒന്നാമതു പൗരസ്ത്യവിദ്യകൾ യഥാവിധി പഠിക്കുവാനും, അവയിൽ അടങ്ങിയ തത്വങ്ങളെ യഥാപ്രതിപാദിക്കുവാനും, മനനസമ്പ്രദായങ്ങളാലും, ഭാഷാവിധി ധരിക്കുവാനും നാം ശ്രമിക്കണം. ഈവക ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയാണു് ഈകാലത്തു് അധികം നല്ലതു്. പണ്ടത്തെ ഗുരുക്കൾ സമ്പ്രദായത്തിലും, പരിഷ്കൃതങ്ങളുടെ (സഭാമന്ദിരം) സമ്പ്രദായത്തിലും, അന്തർമുഖിച്ചു കിടക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ പ്രസ്തുതവിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയുണ്ടെന്നും. ഈവക സംഗതികൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ചോദിക്കുമ്പോൾ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ വിസ്താരമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ തൽക്കാലം എടുത്തുപറയുന്നില്ല. ഈവക പൗരസ്ത്യവിദ്യകൾ യഥാർത്ഥമായി മനസ്സിലാക്കുകയും, അവയിൽ പരമപ്പെടുന്ന തത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു് നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം എളുപ്പത്തിൽ നിവ്വഹിക്കാമെന്നുമാത്രം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ധനസംബന്ധമായ പ്രതിബന്ധത്തെപ്പറ്റിയാണല്ലോ ഇനി ആലോചിക്കുന്നതെന്നുള്ളതു്, ഏതായാലും പ്രധാനമായ ഈ സംഗതി ആലോചിക്കുന്നകാര്യത്തിൽ പല ധനസംബന്ധമായ തത്വങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ നിത്യജീവനുള്ള വർദ്ധിക്കുന്നതിന്നു മുഖ്യമായ കാരണമെന്താണു്? അധികം നമ്പൂതിരിമാർക്കും ഭക്ഷണത്തിന്നു മാത്രമേകിലും നെല്ല് ജന്മസ്ഥത്തിൽനിന്നു കിട്ടിവരുന്ന. ഒ

കുറേനാളായിട്ടു വന്നുപോയ ചിലവുകൾക്കാണ് ചില നമ്പൂതിരിമാർ ക്ലേശിക്കുന്നത്. ഈ വക ചിലവുകൾ ക്ലേശം കൂടാതെ നടത്തുവാൻ ത്രാണിയുള്ള നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങൾ കരയായാലോ ഉണ്ടെങ്കിലും അധികം ഇല്ലാത്തതും അതിവേഗം വിനശിച്ചു പോയതും വേറെ സന്ധാരികളായിത്തീർന്നു. പണ്ട് ഈ വക സന്ധാരികൾ പ്രതിഗ്രഹം, മുതലായ, ക്രിയസ്ഥാനം, പരികൽ, മുതലായ, ശാന്തി, മുതലായ കാര്യങ്ങളിലാണ് നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇതുകൾക്കു പല സംഗതികളിലും ചില നമ്പൂതിരിമാർ വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നു. വൈദികകർമ്മങ്ങളിൽ വിശ്വാസം കുറഞ്ഞവരെന്നും പരിശുദ്ധമായ ഈ വക കർമ്മങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്കു കൂടി ശ്രദ്ധ കുറഞ്ഞുവരുന്നുവെന്നും വളരെ അപമാനമായിരിക്കുന്നു. അധികത്തിൽ പരികൽക്കായിട്ടും അപമാനപ്പെട്ടവർക്കുള്ള മുതലായതും തന്നെ വൈദികമുള്ള നമ്പൂതിരിമാർക്കു കൂടി കിട്ടുന്നില്ലെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. നാം കേൾക്കുന്നു. ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധകുറയ്ക്കുന്നതും അന്യസമുദായക്കാർക്കും വിശ്വാസം കുറഞ്ഞവരുടെയും അനുകൂല ബ്രാഹ്മണമാർ മാത്രം ചെയ്യപ്പെടാവുന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ദിനപ്രതി അന്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതുകുറയെന്നും ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുകയുണ്ടാകുന്നു. അതിനാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാർ കുറവായിട്ടും ശ്രദ്ധവെക്കണമെന്നും തപസ്സിനെ പ്രബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും, അനന്യനങ്ങളിൽ വീഴ്ചവരുത്തുകയും നടക്കുന്നപക്ഷം പ്രതിഗ്രഹം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ നമ്പൂതിരിമാർക്കു കൂടുതൽ കൈമാറിയെ കൊടുക്കുകയും തക്കതായ കാര്യങ്ങളിൽ ധനപുഷ്ടി കാരണമായിത്തീരുന്നതും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. കാലത്തിനനുസരി

ചു് കൃഷിഭൂതലായ പ്രവൃത്തികളിലും നവ്യതിരിമാർക്ക് ഏ
 രപ്പെടാവുന്നതാണെന്നു് ഞങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുന്നു. കലിയു
 ഗത്തിൽ ബ്രഹ്മണാർക്കു കൃഷിഭൂതലായ വൈകുണ്ഠത്തി
 കൾ എടുക്കുന്നതിന്നു ദ്വൈതധർമ്മമില്ലെന്നു പരാശരസ്മൃ
 തിയിൽ നാം കണ്ടുവന്നു. ഇതുകൾ പക്ഷെ തപസ്സിന്നു്
 വലിയ വിശാധകൂടാതെ നടത്തുകയും ചെയ്യാം. നവ്യതി
 രിമാർക്കു നടത്താവുന്ന ധനസമ്പാദനകർമ്മങ്ങളിൽകൃഷിത
 നെന്നാണു് അധികം പ്രധാന്യം ഞങ്ങൾ കണ്ടെന്നതു്. ഇല്ല
 ത്തിന്നു സമീപം കുറേ ഭൂമിയെങ്കിലും ഇല്ലാത്ത നവ്യതിരി
 മാർ ചുരുക്കമാണു്. പണ്ടു് സപരമേവ കൃഷിനടത്തിച്ചു വ
 ന്നിരുന്ന നവ്യതിരിമാർ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും
 കുറേക്കുറെ അവിടവിടെ കാണാവുന്നതാണു്. കന്നട,
 വിത്തൂർ, ചെറമ്മക്കുളം, സാധൂനമുണ്ടങ്ങിയിൽ കൃഷിനടത്തു
 ന്നതും നവ്യതിരിമാർക്കു് വളരെ പ്രയാസമുള്ളതല്ലെ
 പ്രതസ്താനവും, സാധൂനവും, ഇതുകൊണ്ടു് തടസ്സപ്പെ
 ടുകയില്ല. കൃഷിക്കു പ്രത്യേകം തൊട്ടു നിശ്ചയിക്കുകയും ന
 മ്മുടെ മേൽക്കാട്ടും വിട്ടുകുളയ്ക്കതെ നിത്യവും, കുറെക്കുറെ
 ഇതിലേക്കു ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യാൻ തീർത്താവുന്ന
 താണു്. ധനസംബന്ധമായ മറ്റൊരു കാര്യത്തിൽ നവ്യ
 തിരിമാർക്കു പ്രവേശിപ്പാറുള്ളതു പണക്കച്ചവടമാകുന്നു. പ
 ണമെന്ന പദാർത്ഥത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചില നൂ
 തനതപങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു പാശ്ചാത്യന്മാർക്കു ചു
 വടസാഹിത്യത്തിൽ നിന്നു് കടം വാങ്ങേണ്ടി വരും. പലപ്പോ
 പാങ്ങുളിയേയും മർദ്ധനയോടുകൂടി തുടങ്ങും പ്രബലപ്പെ
 ടു വന്നിരിക്കുന്നതായ പണത്തിന്റെ പ്രചാരവും അ
 ത്തിൽ അനുഭവിച്ചുകിടക്കുന്ന അനേകം സംഗതികളു നി
 മിത്തം പണത്തിന്റെ കച്ചവടം പ്രത്യേകിച്ചും നമ്മുടെ പാ

റവിയായാക്കി തീർക്കണമെന്നും, ഇതു വളരെ രസകരമായ ഒരു പരിപാടിയാണെന്നും, ഇപ്രകാരമുള്ള പണച്ചെലവുകളിൽ നമ്പൂതിരിമാർ പ്രാവശ്യപ്പെടുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്നും അവരുടെ തപസ്സിനു വിപുലോൽക്കാരത അതു നടത്താവുന്നതാണെന്നും ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതു നാട്ടിലെ പലരും ഇവിടുത്തെ ധനസമൃദ്ധിക്ക് കാരണമായിത്തീരും. ഭൂമിയുടെ മണ്ഡലമായ നമ്പൂതിരിമാർ ഐക്യമന്ത്രയത്താലും, പരസ്പര സഹായത്താലും കൂടി ബാഹ്യസമ്പ്രദായത്തിൽ കമ്പനികളായെ സ്വന്തനിലയിലെ ഈ വിധമുള്ള എല്പാടുകൾ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ അതുകളിൽ പല സ്നാതകന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാർക്കും പ്രാവശ്യപ്പെടുന്നതും അതുനിമിത്തം അവർക്ക് ധനസമ്പാദ്യമുണ്ടാക്കുന്നതും, ആകുന്നു. മൂന്നാമതു ഞങ്ങൾക്കു ഒരു കാര്യം പറയാനുള്ളത് എന്തെന്നാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഭൂമിസംബന്ധമായ കാര്യപ്രവൃത്തികളിൽ നമ്പൂതിരിമാർതന്നെ എല്പപ്പെടണമെന്നാകുന്നു. കടിയായാഞ്ഞാൽ പാട്ടും പിരിയുക, പെരളിച്ചെടുത്തുകാര്യങ്ങളും ചുവഹാരകാര്യങ്ങളും നടത്തുക ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ കാര്യസ്ഥതാപ്രവൃത്തികൾ നമ്പൂതിരിമാർക്കു നടത്താവുന്നതും, അതുകൊണ്ടു സ്വല്പം ചില സമ്പാദ്യങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടാവുന്നതാകുന്നു. ഇതിന്നു നമ്പൂതിരിമാർ സ്വല്പം ചിലതു പഠിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. കടമാസ്സിൽ എഴുതുക, അപ്രാവശ്യം കണക്കുകൾ കൂട്ടുക, മലയാളത്തിലെ കാണമുള്ള മറ്റും മറ്റൊരി കാര്യങ്ങൾക്കു വശമാക്കുക, ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവഹാരനടപടികളിൽ പരിചയിക്കുക. ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങി ചില അറിവുകൾ അവർക്കു സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരും. ഇതുകാര്യം വളരെ പ്രയോജനമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ലെന്നും. ഇതോടുകൂടി ചേരതയ്ക്കുറാക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ

മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായ പ്രകാരം ബുദ്ധിസംസ്കാരവും, ആത്മീയ സംസ്കാരവും, വന്ന ചേർന്നിരിക്കുന്ന സ്നാതകന്മാർക്ക് ഈ വക കാർയ്യങ്ങൾ വളരെ ലഘുവായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ പറഞ്ഞതായ നവീനശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പാണ്ഡിത്യം നമുക്കുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതായാൽ ആവക അറിവുകൾക്കും പരിചയങ്ങൾക്കും, അനുസരിച്ചു പലതൊഴിച്ചുകളും നമുക്കുണ്ടാകുമെന്നു വാൻ സാധിക്കുമെന്നും തപസ്സിന്നു യാതൊരു വിഘ്നവും കൂടാതെ നമുക്കു ധനസമ്പാദ്യത്തിന്നു മാർഗ്ഗമുണ്ടാവുമെന്നും ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. യന്ത്രശാസ്ത്രം, രസായനശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം, സംഖ്യാശാസ്ത്രം, ശാഖീരശാസ്ത്രം, (അല്ലെങ്കിൽ ജീവശാസ്ത്രം) വിദ്യുച്ഛക്തിശാസ്ത്രം, ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രങ്ങൾ നാം പഠിക്കുകയും, ആവക പരിചയങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുകയും ആതുക്കളെ ധനസംബന്ധമായ കാർയ്യങ്ങൾക്ക് അതായത് പല തരക്കണത്തൊഴിച്ചുകൾക്കും, കൃഷികൾക്കും ഉപയോഗിക്കുവാനു് സാമഗ്ര്യമാവുകയും ചെയ്താൽ നമുക്കു ധനസംബന്ധമായ കാർയ്യങ്ങളെല്ലാം സുഖമായി നിവ്വഹിക്കാവുന്നതും, നമുക്കു ധർമ്മനഷ്ടനാകുന്ന പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന നിശ്ചിതലവിയെപ്പോലെയും, തന്മൂലമുള്ള പരാധീനതയും നിമിത്തമുണ്ടാവുന്ന ദോഷങ്ങൾ കൂടാതെ കഴിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.

പാശ്ചാത്യ മാതൃകകളെ ഭൂമിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്കു ആദർശങ്ങൾക്കു വന്ന ചേർന്നിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെ പറ്റി അണ് ഇനി ചിന്തിപ്പുന്നതാണ്. നമുക്കു ഹിന്ദുത്വപ്രകാരമുള്ള ആദർശങ്ങൾ 'കാലങ്കുണ്ടു മൗനനൃപോകുന്നതു ഐറ്ററവും ശോചനീയമാകുന്നുവല്ലോ. പണ്ടു മലിമയേ

ഗുണമായ മഹിമയും, ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാരും സ്ഥാപി
ച്ചിരിക്കുന്നതായ മാതൃകകളെ നമുക്ക് ഈ കാലത്തു മുഴുവനും
അനുസരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്.
എന്നാൽ ആവക മാതൃകകളിൽ അനുർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന
മുഖ്യമായ സംഗതികളെ വിട്ടുകളയാതെ കാലത്തിനനുസ
രിച്ചു സാധ്യം ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി അവയെ നാം
അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരങ്ങൾ ന
മുടെ പുരാതനമായ ഹിന്ദുമാതൃകകൾ വിസ്തരിച്ചുപോകു
വാൻ ഇടയാക്കിയത്. ആഡംബരപ്രധാനവും സാത്മി
കമായിപ്പോയ പാശ്ചാത്യ രീതികളെ നാം അനുസരിക്ക
രുതു. ശമപ്രധാനവും, പരിശുദ്ധവുമായ വൈദികജീവിത
ത്തെ നാം ഏല്പാഴും കൈക്കൊണ്ടുവരണം. ഹിന്ദുജീവി
തത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതായ അനേകം
ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമുടെ യിടയിലുണ്ട്. അതുകളിലെ തത്വ
ങ്ങൾ ചില അജ്ഞാനികൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകുന്നു.
ലൌകിക പ്രയത്നംമാത്രംപ്രമാണമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഈ
കൂട്ടരുടെ മനസ്സിൽ നമുടെ പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, സൂ
തികളിലായ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന
തത്വങ്ങൾ പ്രാവീണ്യത്തിലിരിക്കുന്ന കാഴ്ചത്തിൽ അത്തര
പ്പെടുവാറില്ല. ആപ്തവാക്യത്തിനും അനുമാനം ദത്തമായ
യുക്തികൾക്കും പ്രാമണ്യം കൊടുക്കുവാൻ ഭരണാനുമതിക്കു
ല്ലാതെ ഹിന്ദുമാതൃകാജീവിതം ഒരിക്കലും പ്രകാശിക്കുന്നത
ല്ല. നമുടെ വേദങ്ങളും, സൂതികളുമായ ബ്രഹ്മവചനങ്ങളും
സർവ്വം പ്രമാണങ്ങളായി കരുതണം. വേദങ്ങൾക്ക് അ
പ്രാമണ്യം ശരിക്കുന്നതായാൽ ഹിന്ദുമാതൃകാ ജീവിതം
ആ ഘണത്തിൽതന്നെ അസ്തമിച്ചുപോകും. പാശ്ചാത്യ
ന്മാരുടെ മാതൃകയിൽ നാം ഭ്രമിക്കുകയും നമുടെ പരിശുദ്ധ

മായ വേദങ്ങളിൽ യുക്തിഹീനതയെ ശരിക്കേയും ചെയ്യുന്നതു വലിയ ഔഷധമാകുന്നു. സർ രചീന്ദ്രനാഥ ഗ്രാൻ, മഹത്താ മുൻഷിറോ, മഹാശാഗാഹി, ഇങ്ങനെ തുടങ്ങിയ ചില യോഗ്യന്മാർ കാലാനുരണത്തിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനെ നാം കേൾക്കേണ്ടതല്ല. ഇവരെല്ലാം അവരവരുടെ ശക്തിക്കനുസരിച്ചു ഹിന്ദുജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ നാട്ടിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനായി ശ്രമിച്ചവരും എറക്കെൻ പ്രബലപ്പെട്ടതായ ഓരോ വിദ്യാലയങ്ങൾ മുതൽ ത്തിരിക്കുന്നു. സർച്ച സ്ഥാപിച്ച നടത്തവരികയും ചെയ്യുന്നു. രചീന്ദ്രനാഥഗ്രാഹിന്റെ “ശാന്തിവികേതനവും,” മുൻഷിറോന്റെ “ഗുരുകുലവിദ്യാലയം,” ഗാന്ധിയുടെ “നവോത്ഥാനവും,” ജൂതിനാഥാഹരണമാകുന്നു. ഏതൊരു ഈ വിദ്യാലയം ഒരു വിദ്യാലയം കേരളത്തിൽ ഹിന്ദു സ്ഥാപിക്കേണ്ടതെന്നു തന്നെ അറിയാതെ ഈ കാലത്തു ന. ഏതു വിധത്തിലും ഹിന്ദുജീവിതത്തെ എങ്ങനെയെന്നു അനുകരിക്കയും, നമ്മുടെ വേദങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും അർത്ഥം പ്രമാണമാകയും, പരമ്പരാഗത മതങ്ങളിൽ നമ്മുടെ പരിശുദ്ധമായ ജീവിതത്തിന്റെ യോജിക്കാതെ സംഗതികൾ ഉൾപ്പെടുകയും, ചെയ്യാം.

7 ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്തിനനുസരിച്ചു നവ്യതയിലുള്ള സൂത്രവയുളള ധർമ്മചാരങ്ങൾക്ക് വല്ല ദേഹതീയും വർത്തനങ്ങളാണോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു ഏതുവിധം വേണം? ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ഈ അവസരത്തിൽ ആലോചിക്കുവാൻ എടുത്തുകിട്ട് ചില പ്രത്യേകകാരണങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത് നമ്മുടെ പഴയ ധർമ്മചാരങ്ങൾ ഈ കാലത്തു വിട്ടുകൊണ്ടു നടത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും, ആവിധം സാധിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷത്തിൽ അവയെ കാല

ത്തിന്നസരിച്ചു മാറുന്നത് ഭൂഷണമായിരിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല, അപ്രകാരം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ധൂർത്തായിചിലപ്രവൃത്തികൾ നടന്നുവരുന്നതിന്നു സംഗതിയാവുമെന്നും, ആ പദ്ധതിയിൽ നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്നു ആധ്യാത്മികമായ സമ്പ്രദായം മറിഞ്ഞുപോകുമെന്നും, ഈ ദുർഘടാവസ്ഥ സംഭവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും കാലാചിന്തയായി ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതു് അധികം നന്നായിരിക്കുമെന്നും, ആചാരങ്ങൾ കാലഭേദരഹിതവസ്ഥകൾക്കു് യോജിക്കത്തക്കവണ്ണം ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം പുരാതനകാലത്തും നടപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതുപ്രകാരം കാലോചിതമായ മാറ്റങ്ങൾ ഈ കാലത്തും ചെയ്യുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ദൈവജ്ഞാപരമായ സംഗതിയില്ലെന്നും ഇപ്പോഴത്തെ കാലാവസ്ഥനോക്കുമ്പോൾ എന്നിവയ്ക്കു് ഇപ്പോഴത്തെ രാജതാന്ത്രികമായും, സാമുദായികമായും ഉഷ്ണസ്ഥിതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോൾ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ചില ആചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുന്നതും മാറ്റമുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ബ്രഹ്മദൈവദൂഷിയിൽ പലപ്പോഴും വന്നുചേരുന്നുണ്ട്. ഈവക അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ഗുണഭോക്താക്കളായവരിൽനിന്നു മുഖ്യമായും ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു ചിന്തിപ്പാനുള്ളത്. ഇതിന്നുപുറമെ ഈ കാലത്തു ഗതാഗതസൗകര്യം ധാരാളമുള്ളതായ തീരങ്ങളിൽനിന്നു നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്രീജനങ്ങൾക്കകറ്റി ഭാഗമടുത്തവർക്കു നമുക്കുണ്ടാകാൻ ആ കാലവും നമുക്കു സമ്മതിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും, നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യത്തിന്നു വേണ്ടി ചിലസൂത്രക്കാരുടെ സമാധർമ്മനക്രിയ ഇപ്പോഴത്തെ കാലം കൂറാ മുന്നോട്ടു് കൊണ്ടുവരേണ്ടതാണെന്നുള്ള ചില നൂതന അഭിപ്രായങ്ങളും നാം പലപ്പോഴും കേൾക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ

വക സംഗതികളെപ്പറ്റിയും, ഈ ഘട്ടത്തിൽ ആലോചിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. മൂന്നാമത് ഇപ്പോൾ ഭാരതവംശത്തിൽ എന്നാത്രമല്ല ഭൂലോകത്തിന്റെ അധികഭാഗങ്ങളിലും പ്രചാരമുള്ളതും, നമ്മുടെ രാജാവിന്റെ ഭാഷയായാകയാൽ പല കാര്യങ്ങൾക്കും അത്യന്താവശ്യമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതുമായ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ നമ്പൂതിരിമാർ പഠിക്കേണ്ടതാണെന്നും, അല്ലെന്നും, ഉള്ള ചില ആക്ഷേപങ്ങളും തൽസംബന്ധമായി അനാവശ്യമായ ചില കക്ഷിവാദങ്ങളും, നാം കേൾക്കേണ്ടതിനാൽ അപ്രകാരമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണദോഷത്തെപ്പറ്റിയും ഈ അവസരത്തിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതിനും പുറമെ നമ്മുടെ കന്യാകാപ്രഭാതവിഷയത്തിൽ ഇയ്യടയിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ചില അഭിപ്രായഭേദങ്ങളെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്കു ഞങ്ങൾ പറയാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വത്വവയുള്ള ധർമ്മചാരങ്ങൾ കാരോചിപമായി ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്ന സമയം പല ദുർഘടമായ കാര്യങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ആചാരങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം വളരെ എളുപ്പത്തിൽ സാധ്യമുള്ളതല്ല. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ അഗാധമായി കിടക്കുന്നതായ തത്വങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗമാവസ്ഥയും, ആവക തത്വങ്ങളും നമ്മുടെ പുരാതനകാലം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതായ ആചാരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ചേർച്ചകളുടെ സ്വഭാവവും, ആലോചിക്കാൻ പഴയ ചാരങ്ങളെ മാറ്റുന്ന കാര്യത്തിൽ നാം അധികം ബോധപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. സ്വതസ്സമ്പ്രദായമായ ബ്ര

ഹൈക്കോർട്ടിന്റെ വേലി ആചാരമാകുന്നു. നമ്മുടെ സമൂഹം
 യാചാരങ്ങൾ വേണ്ടവിധം നടത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ബുദ്ധി
 മുട്ട വന്നുപോകുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതിയാൽ അവയെ എ
 ജിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുകയില്ല. നേരെമറിച്ച് ജനങ്ങൾക്കു
 ധർമ്മനിഷ്ഠയും തപസ്സും, കുറഞ്ഞുവരുമ്പോൾ ആചാര
 ങ്ങൾ അധികമായി നിർബന്ധമാക്കി വെക്കുകയാണു്
 ചെയ്യാറുള്ളതെന്ന നമ്മുടെ ഹിന്ദുശാസ്ത്രചരിത്രം വ്യക്ത
 മായിപ്പറയുന്നുണ്ട്. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരമമായ തത്വ
 ങ്ങളും മനുഷ്യനിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടക്കുന്ന ആത്മാവി
 കൾക്കകലിളകെ സ്വഭാവങ്ങളും സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവർക്കു
 ല്ലാതെ ആചാരങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതു കുറെ ദുർഘടമായി
 രിക്കും. ഐഹികമായ സുഖത്തിനുവേണ്ടി സഭാചാരങ്ങളെ
 ബലികഴിക്കുന്നതിന്നു് കേവലം നിഷ്ഠാശൂന്യമാകുന്നു. പുരുഷാർത്ഥ
 ങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ധർമ്മത്തിനുവേണ്ടിയാണു്
 നാം ജീവിക്കേണ്ടതു്. അർത്ഥകാമങ്ങൾ ധർമ്മത്തിനെ സ
 ഹായിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. ദേഹര
 ക്ഷയവേണ്ടി അർത്ഥകാമങ്ങൾ ആവശ്യമായിരിക്കും. ഇപ്ര
 കാരം ധർമ്മത്തിന്റെ പ്രധാന്യത്തെ ഏല്പാഴ്മാനസ്സിൽ
 വെച്ചുകൊണ്ടും നമ്മുടെ തപസ്സിനെ അല്ലെങ്കിൽ ആത്മാ
 ബലികൾക്കകലിയെ പ്രബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും ആചാരങ്ങൾ
 ക്ക് അത്യാവശ്യമായും കാലരതിനനുസരിച്ചു കൂടാതെ കഴി
 യാത്തതായും ഉള്ളവർക്കും വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാ
 യാൽ വലിയ ദുർഘടകൂടാതെ നമ്മുടെ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം കരുവി
 ധം സാധ്യമായേക്കാം. ഇതിന്നൊരുദാഹരണം പറയുന്ന
 തായാൽ ഈ കാലത്ത് അത്യാവശ്യമായ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാ
 ഭ്യാസം നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ആചാ
 രവിരോധമുണ്ടാകുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഈ വിദ്യാഭ്യാസം നട

ഇന്നുകാഴ്ചയിൽ പ്രത്യക്ഷമായവിധത്തിലവസ്ഥകളെ നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പൊതുവില്ലുള്ള വലിയ കോളേജുകളിലും, സ്കൂളുകളിലും നമ്പൂതിരിമാർ ചേർന്നു പഠിക്കുന്ന കാഴ്ചയിൽ ചില ദർശകങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു തന്നെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയോടെ ആവശ്യമാകുന്നു. ഇതിനോടൊപ്പമെ പ്രാഗല്ഭ്യം സാധ്യമായ മുതലായ കാഴ്ചങ്ങൾക്ക് വിപ്ലവകുടുംബത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതും, അപ്രകാരമെ യാതൊരു ചോദ്യവുമില്ലാത്ത ഉണ്ടാകുവാൻ ഒരിക്കലും എടുത്തുപിടിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

നമ്മുടെ സുജനങ്ങളുടെ തീവണ്ടിയാളനെപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ അതുകൊണ്ട് യാത്രാസൗകര്യവും, മറ്റുപലതരമായകാഴ്ചസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായേക്കാവുന്നതിലും, അതുനിമിത്തം അവശ്യമായവയെന്നു സമ്പന്നരായ അദ്ദേഹം, പലപ്പോഴും വന്നുചേരുന്നതായ നഗരങ്ങളിലും, ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഇത്തരംനമുക്ക് ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കേണ്ടതല്ല എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടില്ല. ആശയപരമായ സമ്പന്നതയുടെ സമാധാനകാലം കുറഞ്ഞുപോയതിൽ കഴിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നസംഗതിയിൽ നമ്മുടെ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം കേവലം പ്രകാശനാക്കിയായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഈ ആശയങ്ങളെക്കൂടി നടത്തേണ്ടതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഗുരുക്കന്മാരും, വേദം, വേദാംഗം ദർശനം, ശാസ്ത്ര മുതലായ പാരമ്പര്യം, ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നിരിക്കുന്നതെന്നും നമ്മുടെ ദാരിദ്ര്യം വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം യഥാർത്ഥമായും നിർവ്വണ്ണമായും ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും

ന്നും അതിലേക്കു നമ്പൂതിരിവിദ്യാർത്ഥികൾ ആവുന്നതോടും ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ പ്രാവശ്യപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും, ഇങ്ങിനെത്തന്നെയുള്ള പല സംഗതികളെപ്പറ്റിയും ആലോചിക്കേണ്ടതും ആശയോന്നതസമാവത്തനും കുറെക്കൂടി ബാല്യകാലത്തു കഴിക്കുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ വിരോധം കാണുന്നില്ല. ബ്രഹ്മചര്യശാസ്ത്രം കുറെ ദീർഘമായ കാലത്തേക്ക് നീട്ടേണ്ടതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ തീച്ചയായും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ അതിനെ ബ്രഹ്മചര്യം മാത്രമായിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതും വിദ്യാർത്ഥസംബന്ധമായ ചിട്ടകളും യഥാർത്ഥമായ വിനയവും, ശമരമിശിക്ഷകളും സമ്പാദിച്ചാണുള്ള നികുതയും ദൈവികമായും, വ്യാവഹാരികമായും, ഉള്ള അറിവുകൾ ലഭിക്കേണ്ടതുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും അമുക്ത ബ്രഹ്മചര്യശാസ്ത്രത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും, ഞങ്ങൾ പാർശ്വകൊള്ളുന്നു. ഈ തത്വം നാംസംഗ്രഹിക്കേണ്ടതാൽ ഉപനയനം മുതൽ സമാവത്തനാവരെയുള്ള കാലത്തെ സംഹിതയെങ്കിലും ധാരാളം വശമാക്കുവാൻ വേണ്ടിപ്പോകേണ്ടതാൽമാത്രം ആക്കുകയും, ഏതാണ്ടു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുചെല്ലുമ്പോഴേക്കു സംഹിത മുഴുവനും പഠിക്കാവുന്നതിനാൽ സമാവത്തനം പന്ത്രണ്ടുവയസ്സിൽ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ വിരോധം കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ ബ്രഹ്മചര്യശാസ്ത്രം സമാവത്തനത്തോടുകൂടി അദ്ധ്യാപനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഭോജനമാത്രം സമാവത്തനത്തിന്നുശേഷം തൃശ്ശിവപേരൂരിലോ തിരുനാവായയിലോ, വെച്ചു നടത്തിവരുന്ന അദ്ധ്യാപനരീതിയെ അനുഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർ അധികങ്ങളിൽവെച്ചു വേദാന്തരായനം ക്രമമായും ചിട്ടയായും ബ്രഹ്മചര്യത്തോടുകൂടി നടത്തേണ്ടതാ

ഒന്നും, അതല്ലെങ്കിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്ക് പ്രത്യേകം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതായ വിദ്യാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു സംസ്കൃത സാഹിത്യവും പൗരസ്ത്യവിദ്യകളും പഠിക്കുകയും, വ്യാവഹാരികവും ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിനനുസരണമായ ഗവീനവിദ്യകളും, ശാസ്ത്രങ്ങളും അഭ്യസിക്കുകയും, ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ ചിട്ടകൾക്കും ബ്രഹ്മചര്യനിബദ്ധനകൾക്കും അനുസരിച്ച് ആശ്വാസികമായും, മാനസികമായും, ശാരീരികമായും ഉള്ള സംസ്കാരങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുതന്നെല്ലാത്തതും ഞങ്ങൾ പ്രബലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുകയുള്ളൂ.

നമുക്കെ കന്യാകാപ്രദാനവിഷയത്തിൽ നൂതനമായൊന്നായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ചില അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റി ഈ വസരത്തിൽ ഒന്നും പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതു മനീവിവാഹം ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പുരാതനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ നമ്പൂതിരിമാർ നടത്തിവരുന്ന ഈ ജാതിവിവാഹക്രമം ധർമ്മവിരുദ്ധമാണെന്നു പറയാൻ പാടുള്ളതല്ല. പുരാതനായുസ്സാർ ഇതു മതികളായ നാരിജനങ്ങളെ ധാരാളം വിവാഹം ചെയ്തു വന്നിരുന്നുവെന്ന് നമുക്കു ഇന്ദ്രാചരിത്രം പ്രകാരമായിപ്പറയുന്നുണ്ട്. നവീനനായ ചില സൂതികാരന്മാർ ഇതു മനീവിവാഹത്തെ നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പഴയ നടപ്പും സൂചികളും ഇതു മനീവിവാഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. കിഴക്കൻ ജില്ലകളിലെ ബ്രാഹ്മണജാതിക്കാർ ഇതു മനീവിവാഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതുകയും, സൂചികളെ ബാല്യകാലത്തിൽനിന്നു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും, ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ഈ നൈസർഗ്ഗവിവാഹങ്ങളെപ്പറ്റി ചാരതഖണ്ഡത്തിലെ അനേകം

യോഗ്യന്മാർ ആക്ഷേപിച്ചുവരികയും, ആ സമ്പ്രദായം നി
 തൽ ചെയ്യണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമായി ഉപദേശിച്ചുവ
 റികയും ചെയ്യുന്ന ഈ കാലത്ത് അന്നൊന്നും കേൾക്കാതെ
 കിഴക്കൻജില്ലക്കാരുടെ ആപൽക്കരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെ അനു
 ഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് വലിയ ദോഷമാകുന്നു.
 യുക്തികൊണ്ടും, സംസ്കൃതികൊണ്ടും, നടപ്പുകൊണ്ടും, ദോഷക
 ര്മമാണെന്ന് ഒരിക്കലും കണക്കാക്കത്തക്ക പ്രശ്നമെവിവിധാഹാ
 മലയാളികളായ നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരി
 ക്കലും തെറ്റാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. നേ
 രെമായിട്ട് ബ്രഹ്മചര്യപ്രമേയം കരകൂട്ടി ഭീർഘിപ്പിക്കു
 ണമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രബലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതി
 നാൽ ശൈശവവിവാഹം ആവുന്നെടത്തോളം ചുരുക്ക
 ണത്താണെന്നു കൂടി ഈ അവസരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊ
 ള്ളുന്നു.

നമ്മുടെ പഴയ ധർമ്മചാരങ്ങൾ വഴുകുതെ നടുത്തു
 വാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നും, ധൂർത്തും, സത്യവിരോധമാ
 യും, ആചാരങ്ങൾ തെറ്റിനടക്കുന്നതിനേക്കാൾ അവയെ
 കാലോചിതമായി ഭേദപ്പെടുത്തുകയാണു നല്ലതെന്നും മറു
 മുള്ള അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റിയും രണ്ടുവാക്കു ഇവിടെ പറയാ
 വുന്നതാണ്. ധർമ്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾ
 ക്കു വിജ്ഞാപനംകൂടാതെ അതാതു കാലത്തും, അവസ്ഥകളി
 ലും ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന ശാരിരസൗകര്യങ്ങളെ നിറവേറ്റു
 വാനും, ശരീരത്തിന്റെ ആരോഗ്യരക്ഷയെ നിലനിർത്തുവാ
 നും, ചേണ്ടി അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ആചാരങ്ങളെ
 സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു വലിയ വിരോധമുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ
 വിചാരിക്കുന്നില്ല. ദേഹരക്ഷ അവസ്ഥം ചെയ്യേണ്ടതാക
 യൽ അതിന്നുചേണ്ടി സ്വീകരിക്കുന്നതായ ആചാരസൗ

കയ്യങ്ങൾ കേവലം നിമിശമാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, “ശരീരമാത്രം ചലയമസംധനം” എന്ന് കേളിദാസമഹാകവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വളരെ ശരിയാകുന്നുവല്ലോ. കാലംതോ വസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് ധർമ്മചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിന് സൂതികാരന്മാരും വിശേഷം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. “സ്വഗ്രാമേ പൂർണ്ണമധാരം അന്യഗ്രാമേ മേധകം പട്ടണപാദമാധാരം പഥിസ്തു ദ്രവപാദമേ” ഈ സ്മൃതിവചനം നാം ഏല്പാവതം കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. സൂതിവചനങ്ങളെല്ലാം കൃപയോടെ പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ ദേഹരക്ഷക്കുവേണ്ടി ആചാരങ്ങളെ ചുരുക്കമെന്നും ഭേദപ്പെടുത്താമെന്നും നമുക്ക് അറിവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ കാര്ത്തികിൽ നാം ഏല്പാഴും സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് എന്തെന്നാൽ കാമധർമ്മമായും ശൂർത്തമായും ആചാരക്രമം ചത്തതുവാൻ ഒരിക്കലും പാടില്ലാതെല്ലെന്നും, അങ്ങനെയൊന്നു തപസ്സിന്നും ധർമ്മത്തിന്നും വിശ്വാസ്യമായിക്കൊള്ളണമെന്നും, ഇല്പാഴെത്ത കാലഗതി നോക്കുന്നതായാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിനുള്ള ചില വൃത്തിസൗകര്യാർത്ഥം ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുമെന്നും ഞങ്ങൾ മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൃഷി മുതലായ തൊഴിലുകളിൽ നമ്പൂതിരിമാർ പ്രവേശിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും ആവക വ്യവസായങ്ങളും ഉദ്യോഗങ്ങളും നടത്തുന്നവസരങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ദേഹരക്ഷക്കു സൗകര്യാർത്ഥം വൈദ്യവൃത്തിക്കു യോജിക്കുന്നതുമായ ചില ആചാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നാക്കാമെന്നും, ആ പക്ഷത്തിൽ അതാവസ്ഥകളിലും ദേശങ്ങളിലും ഇരിക്കുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ ധർമ്മത്തിന്റെയഥാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾക്കവിരോധംകൂടാത്ത നിലയിൽ അതതു ദേശാചാരങ്ങളേയും, അതാവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച്

ഈ ആചാരമേടങ്ങെയും അംഗീകരിക്കുന്നതു കേവലം ഒരു റാജനെന്നും അല്ലെങ്കിൽ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

8 ഉപസംഹാരം.—നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംഭാവം എന്നെല്ലാറ്റിത്തന്നെയും അങ്ങിങ്ങാലാചിട്ടാത്തുള്ളതെല്ലാം ഏതാണ്ട് അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആലോചനയിൽ വന്നുകൂടുന്ന സംഗതികൾ ഇവിടെ ചുരുക്കത്തിൽ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ധർമ്മമെന്നത് നമ്മുടെ ശ്രുതിസ്മൃതി മുതലായ വൈവികല്യങ്ങളിൽ വിചിതമായ കർമ്മങ്ങളും ആചാരങ്ങളും, നടത്തുകയും, നിഷിദ്ധമായതിനെ ത്യജിക്കുകയുമാകുന്നുവെന്നും പുരാതനമായ വണ്ണാശ്രമധർമ്മങ്ങളാണ് ഇതിൽ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നും അതിൽ പ്രാപ്തം വർണ്ണക്കാരായ ബ്രഹ്മണർക്ക് ആശ്രമജീവിതം വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, അവരുടെ സാമ്പ്രദായം ശമുപ്രധാനമായ ധർമ്മാചാരങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ നില്പനില്പിന് അത്യാവശ്യമാണെന്നും കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാർ പ്രൗഢങ്ങളായും, സ്തോത്രങ്ങളായും ഉള്ള ധർമ്മാചാരങ്ങളിൽ ചിലതെത്ര ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാണെന്നും ഹൈന്ദവരിഷ്ടാപ്രധാനമായ പാശ്ചാത്യജീവിതത്തിന്റെ മാതൃകയെ അവർ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കണമെന്നും, ഈ രംഗത്തുള്ള പ്രമാണമാക്കിക്കരുതുന്നതായാൽ നമ്മുടെ തപസ്സിനും ധർമ്മത്തിനും ഹാനി വരുന്നതാണെന്നും, ധനസംബന്ധമായ ചില കാരണങ്ങളാൽ നമ്മുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കു കൂറാ ബുദ്ധിമുട്ടു നേരിടുന്നുണ്ടെന്നും, അതുനിമിത്തവും ധർമ്മഹാനി വരുന്നതാണെന്നും അതിനാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ വൃത്തിസ്വഭാവത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾകൂടി നാം ക്രമപ്പെടുത്തണമെന്നും, തപസ്സിനു വലിയ ഹാനി വരാതെ കൃഷിമുതലായ വൃത്തികൾ നടത്തുന്നതു നിഷിദ്ധമെന്നും

ല്ലെന്നും, പുരാതനഹിന്ദുധർമ്മങ്ങളും വിദ്യകളും പഠിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി നമ്പൂതിരിമാർ പ്രത്യേകവിദ്യാലയങ്ങൾ ഒരുപ്പെടുത്തണമെന്നും കലാഭടശാസ്ത്രധർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി ധർമ്മാചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലെന്നും, ആ കാര്യത്തിൽ നാം മുഖ്യമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു ധർമ്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ രൂപങ്ങൾക്ക് ഹാനി വരുവാൻ പാടില്ലെന്നും വൈദികധർമ്മങ്ങളും ശാരീര്യധർമ്മങ്ങളും തമ്മിൽ ഏകയുന്ന സംഗതികളിൽ ശാരീര്യധർമ്മത്തിന്നാണ് അധികം വിലവരുക്കേണ്ടതെന്നും ആവുന്നതാകട്ടെ ഈ രണ്ടു ധർമ്മങ്ങളും തമ്മിൽ ഏകയാതിരിപ്പാൻ നോക്കേണ്ടതെന്നും ധർമ്മകാര്യങ്ങളിൽ ഭേദപരക്കെയും വ്യതിരിക്തരും മാനുഷോക്തവ്യതെന്നും ഇങ്ങിനെ നമുക്കു ധർമ്മാചാരങ്ങൾ വീഴ്ചയാതെ നടത്തുന്നതായാൽ അഭിവൃദ്ധി വരുമെന്നും, അങ്ങിനെ പഠനത്തുകൊള്ളുന്നു.

